

கனடாக்காவியம்

CANADA AN EPIC

Thesapaarathy Theevagam ^{By} V. Rajalingam

கனடாவைத் தளமாகக் கொண்டு
நாற்றி ஜம்பதாவது அகவையைப் போற்றும்
ஒரு கவிதைப் பதிவு

தேசபாரதி தீவகம் வே. இராசலிங்கம்
ஜூப்பக்ஷி-2018

அவையடக்கம்

நாண்லைப் பிடித்து நாலடி ஏற
நரம்பிலே வலுவடைந் திடுமோ?

நாரையைக் கூட்டி யாசகள் செய்ய
நாதமும் வந்திடு மாமோ?

வீணையின் நாணை விரல்களில் ஓட
வேய்ங்குழல் பாடிடு மாமோ?

விட்டில்கள் கூட்டம் விளக்கினை முட
வெளிச்சமும் மறைந்திடு மாமோ?

ஆணைகள் இட்டு யார்தடுத் தாலும்
ஆதவன் பாதைமா றிடுமா?

அலைகளின் நடனம் அருஞ்சனை யோடு
அலைத்தலை நிறுத்திடுந் தானோ?

ஏணைகள் இட்டு இயக்கிடும் பாட்டில்
என்னவாய் ஆகுந்தா லாட்டே?

வீரமும் நெஞ்சில் வீற்றிருந் தாலே
வெங்களம் தென்றலாய் மாறும்!

வேதமும் மந்திர விளக்கமுற் றாலே
வேள்வியும் அவியினில் வேகும்!

ஈரமும் நிலத்தில் இணைந்தபிற் பாடே
ஏரிலே விதைபடிந் திடுமாம்!

இல்லாத வரையில் இருக்கின்ற தாக
எத்தனை பொய்களும் வீணே!

சாரமொன் றில்லாச் சாத்திரம் ஸதோ
சத்தியம் உருகிவா ராதோ?

தமிழொடுங் காதல் தமுவிய ஏட்டின்
சண்பகக் காவியம் இதுநாள்

தீரமென் றொளிரச் செப்பிவந் தொருகால்
தீம்புனல் ஆகுமோ புதுநாள்!

கன்டாக் காவியம்

1-வாழிய கன்டா மணித்திரு நாடே பல்லவி

வாழிய கன்டா வாழிய கன்டா!
வாழிய கன்டா மணித்திரு நாடே!   -வாழிய கன்டா

அனுபல்லவி

ஆழிக்குழ் உலகின் அற்புத விளக்கே
ஊழி முதல்வனாய் ஓளிருங் கோவிலே   -வாழிய கன்டா

சரணம்

நூற்றி ஐம்பதின் நூபுரக் கலசம்
நித்திலக் கண்டியம் பூத்திடும் அமுதம்
காற்றும் ஒருமுறை களிப்பில் மலர்ந்தது
காலத்தை வெல்லுங் காவியம் பிறந்தது!   -வாழிய கன்டா

ஒன்றரை நூற்று ஆண்டெனும் வடிவில்
வென்றனை உலகம் விடியலின் பொழுதில்
சென்றது எல்லாம் சிறப்பொடுங் குருத்தே
செந்தளிர் ஏடெனச் சிலிர்த்திடும் அரும்பே   -வாழிய கன்டா

இலைகளும் உதிரும் இலங்குபூஞ் சோலை
கலைகளாய் மலருங் கண்டியப் பாவை
மலைகளும் உண்டு வாவிகள் உண்டு
தொலைவினைப் பார்க்கும் தூரநோக் குண்டு!

-வாழிய கன்டா

சிந்தொடும் வாழ்த்துச் சிறகுபூத் தவளே
சில்லிடப் பனிவிழுஞ் சித்திரிக் குடிலே!
நெஞ்சினில் உறுதி, நேர்மையிற் கனதி
நிலத்திடை விழுமிய நிகழ்வுகொண் டவளே!

-வாழிய கன்டா

2-கன்டா நாடும் கனித்தமிழும்

வாழி அகிற்கண் கன்டாவே
 வாரி வழங்கும் வளநாடே!
 ஊழிப் புனலின் எழிற்புவே
 உள்ளக் கொழுந்தாய் வரும்வீடே!
 ஆழி போலுங் கருணையினால்
 அணைக்குஞ் சிறகே அலகாகி
 ஏழை அகதிக் கானபெரும்
 இதயப் பெருக்கே வாழியவே!

பனிபோற் பெருகி படபடக்கும்
 பாழுங் குளிரிற் பதறாமல்
 மனையும் உறையுள் மகிழ்ந்தாக்கும்
 மாண்புத் தேசம் வாழியவே!
 நனையுந் துங்பக் கோடிருந்து
 நலிவுற் றோரைக் காத்துதினம்
 தனமும் உறையுள் தாங்கியதோற்
 தங்கப் பழனம் வாழியவே

தையாள் வகுத்த தமிழ்மரபுத்
 தங்கத் தொட்டில் அசைந்தாடி
 மையார் மனிதப் பண்பாடும்
 வண்ணங் கொடுத்தாய் வாழியவே!
 கையாற் தொழுது சால்புரைக்கும்
 காலக் கிரீடம் கன்டாவின்
 மொய்யாற் புவனப் பெருங்காதல்
 மொழிந்தாய் மகளே வாழியவே!

பொங்கல் உரைத்துப் பெயருக்காய்
 பொங்கிப் படைத்துக் காட்டாப்புத்
 திங்கள் எடுத்தாற் போதந்தத்
 திருவும் மரபும் வருமாமோ?
 எங்கள் மருதக் குமிலார்ந்த
 எழிலார் இசையுங் கலையார்த்துக்
 கங்குல் அகலக் கனலியொடும்
 கன்டா மலருங் காண்போமே!

மாயும் குறிக்கோள் தனைவகுத்து
 வளருங் கன்றைக் கொலையாக்கிக்
 காயுங் குணத்தால் வஞ்சித்துக்
 களிக்க நினைத்துக் காருண்யம்

பாயுங் கருத்துப் படைப்பீரேல்
 படிப்பும் மரபும் பேச்சுக்கே
 மேயுங் காலம் ஆகாதோ?
 விணொட்ட டில்லைக் கேள்ரோ!

தமிழை மரபைக் கற்பாக்கிச்
 சமுதா யத்தைக் கொள்ளுங்கால்
 உமிழாய்க் கொள்கை இழப்பீரேல்
 உயிர்ப்பின் மறைகள் என்னாகும்?
 தமிழாய் எங்கள் குலப்பண்பை
 தகையாய்க் கன்டா தாங்குகையில்
 இமையாய்ப் போற்ற வேண்டாமோ?
 ஏடு உரைக்க மாட்டாதோ?

வாழி கன்டா வளநாடே
 வாழி செல்வத் திருநாடே
 வாழி உலகப் பட்டறையின்
 வையப் புதுவிஞ் ஞானிகளார்
 மேழி நிலமும் விளைபொருஞும்
 விரையுங் கணையும் புரவிகளும்
 ஆழித் துறையும் அரண்களுமாய்
 அழகுக் கன்டா வாழியவே!

3-மணிநிலம் வாழ்க வாழ்க

வெண்பனி தூவுங் காற்று
                   விறைபனி மிதக்கும் ஆறு
 துண்துகி லூரியுங் காடு
                   தூரமும் பறக்கும் வாத்து
 விண்குளிர் பரவுங் காலம்
                   விலங்குகள் பதுங்கும் பொந்தில்!
 கண்ணழு கான சிட்டும்
                   காணவே கிடையா தம்மா!

வாலினை வளைத்துக் காட்டும்
                   வரிவளை அணிலார் கொஞ்சம்
 சாலினை அளைந்து உண்ணுங்
                   சருகினிற் பருப்புத் தேடும்!
 காலிலாக் குவியம் அன்ன
                   கண்ணாடிப் படிவம் மீது
 நூலிழழ யானும் தோன்றும்
                   நூதனக் கலசம் என்னே!

நீர்மடிச் சிறகிற் சிக்கி
                   நின்றிடும் படகும்! வெள்ளை
 வார்மடிப் பனியிற் கப்பல்
                   வர்த்தகம் சிறைப்பி டிக்கும்!
 ஆருடம் எச்ச ரிக்கை
                   அளித்திடும்! ஆபத் தென்று
 கூறிடுங் கண்டா நாட்டுக்
                   சுதலும் புயலாய் மாறும்!

தையிலே வாடை வாட்டும்
                   தமிழ்நிலம் மனதில் தோன்றும்!
 தையலே ஆடை கட்டும்
                   தமிழ்மறை மரபில் தோன்றும்!
 மையலில் மிதக்கும் வஞ்சி
                   வரும்எழில் உழவன் காணும்
 கையிலே இனிக்கும் என்ற
                   கனிநிலம் பெருமை காணும்!

மரபிலே தமிழழ வார்த்து
                   மகிமையை ஏற்றும் வாழ்வு

உரமென மொழியைக் கோர்த்து
 உயிரெனப் பூக்கும் வீடு!
 கரமெனத் திகழுங் காளை
 கணக்கிடும் தையின் நாளை
 தரவென மருதங் காட்டும்
 தாய்நிலம் புதுமை யாக்கும்!

பொய்யிலே வரிக்கும் மாந்தர்
 புழுவெனத் திரிவார்! கேட்டுக்
 கையிலே நெருப்பைக் கிள்ளிக்
 காரியஞ் சமைப்பர்! மண்ணின்
 மெய்யிலே சூற்ற மாகிக்
 குடிகெடுத் திடுவோர் தானும்
 தையிலே மாற்றங் காணும்
 தமிழ்நிலம் திருப்பங் காண்பார்!

கனடிய மரபில் தோன்றுங்
 கருத்தினை உலகங் காணும்
 தனமெனத் தமிழை ஊன்றித்
 தாரணிப் பலகை ஏற்றும்
 இனமென உலகைக் காணும்
 இளங்தலை முறையோர் வாழ்க!
 மனதொடும் பற்றி வாழும்
 மணிநிலம் வாழ்க! வாழ்க!

04-கன்டா ஒரு புனீத சாசனம்

தமிழ்மரபு கொண்டு தரணியதில் நின்று
 தகைதந்த மனிதம் அதனால்
 அமிழ்தாகப் பொங்கி அழகாகத் தையின்
 அரங்கேகற்றஞ் சொல்லும் இதுநாள்
 கமழ்கின்ற வாறு கமத்தோடும் செந்நெல்
 களிப்போடும் விளைந்த படியால்
 சிமிழ்னன்கக் கன்டாக் சிறப்பென்கப் படரும்
 சொல்லாரம் வகுத்த எழிலாள்!

கன்டாவென் றழகுக் கனிநாடு விள்ளும்
 கருணைக்கு ஏற்ற படியே
 அனலாகிப் பீறும் அதற்மத்தி னுள்ளும்
 அறமாகி வைத்த தெமையே
 மனதாலும் வெப்பம் வகையோடும் நெஞ்சில்
 வளங்காண வென்னும் புரிதல்
 தனதான உதவி தனமாகத் தந்து
 தலையாகிப் பரந்த மகளே!

மரபென்றும் தையின் வளர்மாத மென்றும்
 வரலாற்றைப் புரிய நின்றார்!
 சூரல்தந்து வையக் குவியங்க ஸிட்டுக்
 குயிலோசை யாக்கி வைத்தார்
 அரசாகச் செய்தி அறிவித்த லோடும்
 அகிலாகப் பெருமை செய்தார்!
 முரசென்க நின்று முதலென்க வைத்து
 மொழியாகத் தமிழை அழைத்தார்!

தெரிவாகி வந்து தினமாகுந் தேர்தல்
 தெளிவாகி நிற்கும் ஒருநாள்!
 அறிவாளு மில்லை அடிபாடு மில்லை
 அறிவாகுங் கன்டா மண்ணில்
 பரிவாரங் காச பகுத்தாள ரென்றும்
 படையாகி நிற்ப தில்லை!
 உரியாரின் வெற்றி ஓளியாகும் போது
 உண்டாகுஞ் சேதி அறிவாய்!

கன்டாஸ் நாடு கருத்தாள மோடு
 கனங்காணும் பொதிகை அறிவாய்
 அனல்வாயி லோடும் அழிவென்ற சூற்றின்
 அலகோடு சொல்லும் அதற்வாய்
 புனல்வாவி மேவிப் புயலோடும் நெஞ்சப்
 பொறியோடு முந்தை உடையோம்!
 இனம்வாழ வென்று இதிகாசம் சங்கம்
 எனநின்ற மறையை உடையோம்!

05-கன்டாதினம் ஒரு வரலாறு

வந்தது வந்தது வரலாறு
 மாணிடச் சிந்தனைச் சிறகோடு
 இந்தச் காப்தமும் நூற்றோடும்
 ஜம்பது என்றிடப் பண்பாடும்!
 சொந்தமாய் ஓன்றெனக் கொண்டாடித்
 திருநகர் தலைநகர் ஒட்டாவாப்
 பந்தலில் திரண்டனம் பார்மன்றில்
 பாரோடும் சுரித்திரம் ஆனதம்மா!

நாடுஅ ணெத்திலும் நகரெல்லாம்
 நல்லவா லயத்திலும் மணியோசை
 கேடுது ரத்திட வாழ்த்துகளில்
 கேட்டது பண்ணென்றுக் குழலோசை
 ஆடுமி ஓங்கலை அரிவெய்யராய்
 ஆனது மேபிளின் அடையாளம்!
 தேடுமி யல்லிசை நாடகங்கள்
 தேசமென்று) ஊறின அபிமானம்!

வானலை விழாக்களும் கவியரங்கம்
 வகையெனக் கூடிய பல்லினமாய்
 ஆனது கண்டியத் தோரணங்கள்
 அகிலமும் பரவிய(து) ஆபரணம்
 தேனது நாயகம் என்றோதும்
 திரவிய மாந்தரின் சொல்லோடும்
 கானமே சிந்தெனக் கன்டாவின்
 காட்சியாய் மாறிய தாம்பரல்கள்!

அரசியல் யாப்பியல் அத்தனைக்கும்
 ஆகவி ணைந்தபல் லாயிரமாய்
 முரசுஅ திர்ந்திடத் தமிழனென்று
 மூட்டிய பெருங்கடல் முழங்கியதே!

பரதமுஞ் செந்தமிழ்ப் பாட்டெடுத்துப்
பரந்தது பிறந்தநாட் பாட்டெழுதி
விரதமும் வாழ்த்தெனும் வேய்ங்குரலும்
வீணையுங் கலந்தது கன்டாவே!

நூற்றொடு ஜம்பதாம் நிறைந்ததுவாய்
நித்திலத் துள்வளர் பொன்மகளாய்
காத்திரங் கொள்ளவும் பேர் அரசம்
கர்ச்சனை ஆர்த்திடுங் காலமதில்
நேத்திரங் கொண்டது நூற்றாண்டு!
நேரிழை கண்டியக் கொடியடையாள்
மாத்தமும் பாகினள் வையமதில்
மரகதப் புந்தளிர் மருக்கொழுந்தே!

6-வாழிய கன்டா வாழிய இனிதே

வாழிய கன்டா வாழிய இனிதே
வாழிய கன்டா மணித்திரு நாடே!

நூற்றி ஜம்பதாய் நுவலும் பிறந்தநாள்
போற்றுங் கண்டியம் பொன்னெழுத் தாகுதே!

வையக மிந்நாள் வளர்ந்தை பெற்றிட
மெய்ம்மகள் வதனம் வெஞ்சுடர் ஆகுதே!

நெய்யிடும் பிறந்தநாள் நித்தியப் பாமலை
தையெனச் செப்பித் தரணிவார்ப் பானதே!

மேழியும் மாநில நீர்வை வாவியும்
ஆழியும் தோணியும் காழியத் துறையுமாய்

தூளியுஞ் சேயொடும் நாளெலாம் பரவும்
கோளென ஊஞ்சற் கொடிமரம் ஆனதே!

வெற்புங் கற்பும் அற்புத மாகுக!
நற்புத் திரர்கள் நாயகம் ஆகுக!

விளையாட் டுக்கள் வீணையும் நரம்பும்
துளையா ராணுவத் திளையோர் கூடுக!

அரசியல் முரசம் சரமிடுங் காவியத்
தூரவிடுங் கண்டாத் தேசமென் றெழுதுக!

அணைவுக் கதிர்வாய் உணவுக் கெருவாய்
உணர்விற் பழுத்து ஓங்குக பூங்குயில்!

உலகுகாப் புறவே அலகாய் உருவாய்
உலவுந் தகையாய் உலகாள் பவளே!

செருவில் அறமாய்த் துணிவுக் குரையாய்ப்
பெருகும் உலகின் பெருமகள் வாழ்கவே!

நுண்ணார் பிறந்தநாள் கண்ணாற் கனிந்தநாள்
மண்ணின் பெருநாள் மனிதநாள் ஆகவே

சக்திப் புனலிலே அமைதிக் குழைத்திடும்
அகதிக் கெனவாழ் அன்னைந் வாழ்கவே!

வாழிய கண்டா வாழிய கண்டா
வாழிய கண்டா மனித்திரு நாடே!

(எழுத்தாளர் இணைய நூலிற் பதிவான கவிதை)

07-கன்டா எமது மாண்மனீ

கன்டா எம்முயிர் நாடது வென்றிடக்
 கனியும் மானிட சாசனம் ஏற்றிடும்
 புனலில் ஆடிடும் பேரிடி யின்னலும்
 புதிய தேசமாய்ப் பிறந்திட வைக்குமாம்
 அனலிற் பேருல கத்தெலாம் வாடிய
 அகதிக் காய்மனம் ஆதர வற்றநல்
 மனதில் தோன்றிய வாதையுந் துன்பமும்
 மதியிற் தோயவே மாற்றமுங் காணுமாம்!

நூற்றி ஜம்பதென் நூபுரத் தாண்டிலே
 நேத்தி ரங்கொள வைத்திடுந் தூரிகை
 சாற்றி நெஞ்சொடும் சந்தனக் காந்தளாய்
 சந்த மெட்டிய சிந்தெனப் பாடுமே!
 போற்றி மன்பதை பொன்னெழுத் தாகிடப்
 பொங்கு நாளோடும் புத்தொளி யாகுமாம்!
 ஏற்றும் நல்விளக் காகவுந் தூபமாய்
 இன்ப முப்பரி ணாமமென் றாகுமே!

வாழி வாழிய வாழியென் றாழியாய்
 வையக் கார்முகில் வாரிடும் பூமழை
 ஏழி கையென இங்கிதப் பானலின்
 இன்னல் போக்கிட நன்றில மாகுமே
 ஆழிப் பேரலை ஆக்கிய வன்முறை
 அன்னெனப் பேரிடர் ஆகிய போதிலும்
 மேழி ஏற்றிய வேர்நில மென்பதாய்
 மீண்டும் பூவொடுங் காய்களும் ஆனதே!

நூற்றி ஜம்பதின் நுண்மதி போற்றுதும்
 நூற்றி ஜம்பதின் நாற்புகழ் போற்றுதும்
 நூற்றி ஜம்பதின் நெம்புகோல் போற்றுதும்
 நூற்றி ஜம்பதெம் நெஞ்சரம் போற்றுதும்
 நூற்றி ஜம்பதின் நேயமும் வாய்மையின்
 நிதய சாசனப் பேரொளி போற்றுதும்
 நூற்றி ஜம்பதின் நிகழ்கண டாவென
 நோற்கும் பூங்கொடி நிலைத்திட வாழ்கவே!

08-கருணை எனும் கனடா

(எழுத்தாளர் இணையக் கவியரங்கு)

புனிதநிலம் என்றிலங்கும் புகழ்ப்பா வோடும்
 பெருங்கனடா தன்னோடும் புலமை யோடும்
 கனியமுதம் நல்கிடுமோர் கால ஏட்டுக்
 கணிதமொடும் வரலாற்றுக் கரைத லோடும்
 இனியதொரு நாளிதனில் எழுத்தர் குன்றில்
 ஏரோடும் அரங்கமதில் இதயம் போற்றும்
 மனிதமெனும் மகத்துவரே வணக்கங் செய்தேன்!
 மானுடத்தின் மணியுலகீர் வாழ்த்து கிண்றேன்!

பொதிகைமலைச் சுந்தனத்திற் பொலிந்த வண்ணப்
 பூந்தமிழிற் பொங்கிவரும் புரட்சிப் பாக்கள்
 கதிரொளியில் வார்ப்பெபடுத்துக் கனிமந் துள்ளும்
 கண்டியத்தாய் நூற்றினாடும் ஜம்ப தாகும்
 புதிதாகுஞ் சரித்திரத்தில் புனிதம் பெற்றோம்
 புத்தலுக மனைத்திலுமே பெருமை பெற்றோம்
 நிதியதுவாய் வீற்றிருக்கும் நெறியோர்க் கென்றன்
 நெஞ்சமொடுங் கரங்குவித்து வணக்கங் செய்தேன்!

முகில்பரவுந் திருநாடு முழங்கிப் பாயும்
 விண்பனியில் வளமாகி விளங்குஞ் சாரல்
 அகில்பரவுந் தூரிகைக்குள் அமுதங் கூறும்
 ஆண்றோரின் சொல்போலும் அற்பு தத்தின்
 துகிலனைய மென்மனத்துள் விரிந்த அன்புத்
 தூண்டுமெனி விளக்கோடுஞ் சுருதி பாடும்
 பகைவரிலா விழுமியத்தின் பாடம் கோர்க்கும்
 பழனமது கனடாவென் றார்க்கும் வையம்!

உலகமதில் நீண்டதென இருக்கும் வீதி
 உலவுகடல் நீரோடு இருக்கும் மண்ணின்
 அலைபயிலுங் கரையோரம் அகிலத் துள்ளே
 ஆண்பெருந் தூரமென அளவை கூறும்
 கலையுலகுங் கானமொடும் கனிந்த தேசம்
 காவுபுந்தும் கைத்தழியுங் கவரும் ஆட்டம்
 நிலையுலகம் அத்தனையும் நினைக்கும் வண்ணம்
 நிகழ்வுகளாய்த் தூரவிடும் நெடுநாட் தானே!

மானிடமும் மகத்துவமும் வளருந் தேசம்
 வன்முறையும் இனப்பகையும் வாழாத் தேசம்
 வேணிலிடும் வித்துவங்கள் விளங்கு மாற்றல்
     விஞ்சிவரக் குழந்தைகளும் விரவும் தேசம்
 மானியமும் மருத்துவமும் வழங்கும் தேசம்
 மன்கலைகள் கல்வியென வரையுந் தேசம்
 ஞானியரும் சமத்துவரும் நடைப யின்று
     நல்நூற்றி ஐம்பதிலும் நயந்தார் தாமே!

தானியமும் பயிர்வகையுந் தனமுண் டாக்கும்
 சத்தியமும் அன்புருவும் தழைத்து ஓங்கும்
 வானிலையும் புயற்காற்றும் வடிவங் காட்டும்
     மனத்தெழுதும் ஏடுகளின் மகிமை யூட்டும்
 தேனிலையான் போலுவுக மொழிகள் துள்ளத்
     தெருமனையிற் தொடர்ந்துவரும் தேய மாகும்
 நானிருந்து கவிதைசெய வைத்த நாடே
     நன்றியுடன் வணக்கமிட்டேன் வருகின் ரேனே!

09-ஆங்கிலமும்-பிரெஞ்சும்

அரசமொழியாய்...

கூறுமொரு மானிடத்துக் கொண்டலெனப் பூத்துலகம்
 கொள்ளுமொரு நந்த வனமோ
 வீறுகொள வைத்தமனம் விண்புகலுஞ் சந்தமுடன்
     வேய்க்குரலைப் பெற்ற மகளோ
 ஆறுகொள நானமைந்து அட்டியெனப் பாடிவர
     அன்னையென நின்ற எழிலோ
 நூறுமொடு ஐம்பதுமாய் நின்றுலவத் தத்துவமாய்
     நிலைப்பதுவும் அன்பின் அலையோ!

காருமழை யானுருகிக் கம்பனென ஊறுகவி
     கட்டவிழச் சின்ன வயதில்
 ஊருவனம் துள்ளியொரு ஒத்தடங்க ளாம்தமிழை
     உள்ளமிட வைத்த பொழுதில்
 நீர்முழுக அன்னையிடம் சீயமொடு வெந்தயமும்
     நின்றுமழு கிட்ட வயதில்
 வாருறைய வைத்தமனி பல்லவமாய்த் தேனருவி
     யாக்கியவள் அன்னை தமிழே!

ஆறுகட லாயிரமாய் ஆர்சனைக லட்சமென
 ஆனவளோம் அன்னை கன்டா
 வாருலகில் நீளமென வாகியதாம் யங்கு(கு)வீதி
 வாய்த்தவளாம் வஞ்சி கன்டா
 ஊருகட லோடுநிலம் ஒத்துருஞுங் காரலையும்
 ஓங்குகரை உள்ள பெரிதாம்
 பேருலக நாடுகளில் பூமியிவள் ரெண்டெனவே
 பூமியள வற்ற மகளாம்!

நீருலவும் நயகராவில் நின்றுலவும் நல்லழகின்
 நாதனங்கள் விஞ்சும் நிதமே
 பேருமாநி லங்களொலாம் பொங்கிவரும் பேரழகில்
 பூமுடிக்கும் வஞ்சி அவளே
 சேருமான் தீங்கரடி சுற்றிவரும் வாத்துகளும்
 துள்ளவருந் தொன்மை அடராம்
 யாருமொரு ஈடுஇணை இல்லையெனும் யாப்பெமது
 யந்திரத்து மோக வடிவாம்!

ஆங்கிலம்பி ரெஞ்சுமென ஆனமொழி யாட்சியிலும்
 ஆலயங்க ளன்ன பிறவும்
 பூம்மதங்க எத்தனையும் போற்றிவரச் சாசனமும்
 பொன்மனங்கள் ளன்ற புகழும்
 பாங்கினிய பண்பினொடு பாருலக மத்தனையும்
 பாங்கியெனப் பெற்ற வடிவாம்
 வீங்கிவரும் நல்லுறவும் வித்துவமும் தண்கன்டா
 விண்டுவருங் கூர்ப்பின் முடிபாம்!

10-கன்டா தினமோர் மகத்துவமே

கஞ்ச மலராளோ கானத் திருமகளோ
 காற்றோடும்
 விஞ்சம் பணிமகளோ மேபிள் துகிலுரியும்
 மெய்யாளோ
 நெஞ்சக் கரமோடும் நித்திலமோ சூர்யன்
 நெருப்பாறோ
 மஞ்சிற் படிந்த வரலாறோ இந்நாள்
 மகத்துவமே!

கன்னற் கன்டா கவரும் பிறந்தநாட்
 காந்தமென
 மின்னிப் பரவும் விளக்கத் தொடுங்கால்
 வியந்துதனி
 சொன்னம் அனையநூற் றைம்பதாஞ் சீராண்டு
 செப்பிடுமோர்
 அன்னக் கன்டா அணித்தாய் வரைந்தாள்
 அகிலமதே!

நீரோடுங் கானகத்தே நின்றாடும் மானும்
 நிலவாத்தும்
 வாரோடும் பூங்கா வனப்பெய்திப் பச்சை
 மலர்ப்படுகைத்
 தாரோடும் மாலைத் தனத்தழகும் சேரத்
 தருப்பாடல்
 பேரேடும் விஞ்சம் பொழிலார் கன்டா
 பிறந்ததுவே!

நயாகரா வீழ்ச்சி நதியோடும் ‘வொண்டலாண்ட்’
 டால்பிமீனும்
 வியாபகப் பொன்வண்ணம் விண்வான வேடிக்கை
 வித்தைதயோடும்
 தயாபரத் தொன்மங் சுடருந் தண்ணோடும்
 தங்கவடம்
 நியாயங்கள் போற்றும் நெறியிற் கன்டா
 நிலைத்ததுவே!

நூற்றொடும் ஜம்பது நிகழ்வின் வருட
 நிசத்தோடும்
 போற்றிட வாழ்த்துப் பிறந்தநாட் பாடும்
 பொழுதிதுவாய்

ஆற்றுப் படுத்தி அகிலத் தொடும்நாள்
அணிதிரண்டு
வார்ப்புத் திரராய் வணங்கக் கன்டா
மகிழ்ந்திடுமே!

11-பன்னிரண்டு மொழிபாடும் தேசகீதம்

பன்னிரண்டு மொழிகளிலே பாசமொடும் தேசியப்பண்
பாடுகின்ற திருநாடு கன்டா வென்கக்
கன்னலெனத் தமிழ்மொழியும் கலந்துருகப் பாடுகின்ற
கருவறையின் விழுமியங்கள் கறங்கல் ஆக
அன்னமென்று காரிகையர் அசைந்துலவித் தூரவிட
அவிழகத்துப் பூவாடும் அழகார் நாட்டில்
மன்பதையில் மானிடங்கள் வகுத்தவிதி ஈதென்று
மகுடமிடும் பொன்னேடின் வரைவு கண்டோம்!

தந்தையார் ரூடோவின் தனிலெண்ணத் துடனாகித்
தனிமனித சாசனத்தைத் தரித்த நாடு
விந்தையொடும் தன்னார்வம் விறல்வீரர் என்றுணரும்
விளையாட்டுங் கல்வியிலும் மினிரும் தேசம்
சந்திரர்போல் சூரியர்போல் தனிப்பெருமை யுடைத்தான்
தவப்புலத்தில் பல்லுலகுந் தளிர்த்த கீதம்
மந்திரமும் தந்திரமும் வார்க்கலைகள் அத்தனையும்
வண்ணமெனச் சிந்துஇடும் வருணம் கண்டோம்!

இந்தவழி போவதெங்கே என்றவர்க்குக் ‘கன்டா’வென்
ஹார்பதிலைப் பூர்வீகர் உரைத்த போதே
வந்தபுது ஆங்கிலத்தார் இந்நாடு கன்டாவாய்
வழிவழியாய் உரைத்துவிட வந்த பேராம்!
கந்தபுரிக் காப்பியத்துக் கதிருரைபோல் நாட்டுப்பண்
காலமெலாங் கன்டாவாய்க் கனிந்த தாமே!
வந்தநிலத் தாயகத்தை வாழ்த்திடவே செம்மொழியாம்
வண்ணமெனத் தமிழில்நாம் வாழ்த்து வோமே!

ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சினாடும் ஆதியெனும் மக்களென
அன்றந்த முதற்குடிகள் ஆன்ற சொல்லும்
வீங்கிளாவேற் கன்டாவின் வேர்மொழியாய் ஊற்றெடுத்த
விளங்குமொழி தன்னோடும் விண்மீ னோடும்
தாங்கியதோர் பன்னிரண்டு தாய்மொழியிற் தேசமொழி
சரித்திரத்தில் ஊற்றெடுத்துச் சால்பு காணும்
பூங்கவிதை இனித்திடுமோர் புனல்பூத்த பொன்பூமிப்
பொங்குதமிழ் ஓன்றதுவே பெருமை கொள்வோம்!

12-தமிழ்மரபும் தைமரபும்!

(இதுவொரு கவியரங்கக் கவிதை)

வெண்பனி தூவ வீசங் குளிர்காற்று
கண்களைப் பிறுக்கக் கரத்திற் தழையுன்றி

நேரம் உரைத்து நெடுஞ்செழுவில் ஓடிவரும்
தூரப் பெருவண்டி துள்ளிக் குதித்தேறி

இந்தப் பொழுதில் எழிலாய் அமர்ந்திருக்கும்
சொந்தம் உடைத்தோரே சுற்றம் எனக்கூடி

ஆரச் சோர் அமர்ந்தஇப் போதில்
ஊரைப் பாடி உலகத்தைப் பாடி

தமிழ்மரபு ஊர்ந்த தையின் திருநாளை
அமிழ்தம் எனவரைத்த ஆட்சிப் புகழ்பாடி

வாக்கும் மனமும் வணக்கமும் தெண்டனிட்டுத்
தூக்கும் அடிபணிந்து தெய்வத் திருத்தாளை

ஆக்கும் இவனோர் அரும்பிள்ளை வந்தான்காண்!
நாக்கும் உரையும் நவின்றிடுமோர் இச்சபையில்

கன்னற் கவிதை கனிந்ததென நீவிரெலாம்
சொல்லிக் கொள்ளவொரு சித்தம் எனக்கிண்றிப்

போனாலும் என்னைப் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்!
ஆனாலும் இன்பம் அளந்த பொழுதிதுகாண்!

முத்தோர் சபையில் முதறிஞர் தன்னோடும்
வீற்றோர் குழாத்தே மிடுக்காய்த் தமிழன்னை

இந்தப் பொழுது எனக்குக் கிடைத்தவொரு
நி�ந்தம் என்னினைத்து நெஞ்சம் காண்கின்றேன்!

நோக்கிப் பரவி நினைத்துக் கண்டியத்தை
ஏற்றுப் பரவி இதுகால் வந்தேன்காண்!

இரவிற் தொலைந்து இனமும் அழிந்து
தூரவும் அழிந்த தூரவின் பின்பேயாம்

மரபும் தமிழும் மதித்துக் கனடா
பரவும் பொழுதிதுகாண் பாருங்கள் தோழரீர்!

நேற்று இருந்ததெலாம் நினைந்ததொருகால் பாருங்கள்
போற்றும் மரபுப் பெருவிருட்சம் அதுவேதான்!

கருவில் பெருந்கரம் சேர்ந்த தெருவில்
கருவில் உதித்த காலத்து வர்த்தகர்கள்

கோர்த்துக் கொழும்பைக் கொண்டாடிப் போந்தவர்கள்
நேற்றுக் கொலைகாண நின்றார் அவர்புமி!

தாயின் வயிற்றில் தவழ்ந்த குழந்தையும்
தாயையும் சேர்த்துத் தறித்தான் ஒருவன்டா!

இரவில் மரம்முறியும் இடும்பன் வருவதுபோல்
வரவில் நிலம்பதறும் வாள்மனிதர் வந்தார்காண்!

குளுஞ் சத்தம் கிளர்ந்த நிலம்ஓடிக்
குருதிக் கடலாறு கொடுக்கும் மறுகணமே!

வாள்கொண்டு ஈட்டி வதைகள் புரிந்தவனோ
நீள்வேலி யோடு நிறுத்தி மறைத்துவைக்க

ஏவியவன் ஈட்டிவாள் எல்லோரும் ஓர்வீட்டில்
தாவி யிருக்கத் தனித்ததுவும் ஒர்பக்கம்..

மரபு அழிந்துபட வாழ்வு அழித்துவரும்
இரவு எழுந்ததம்மா! எங்கள் காரிகையர்

முகநூலில் சந்தித்து முகமிழுந்த ஒருசாதி
சகதியாய் ஆன சரித்திரங்கள் மறுபக்கம்...

பெண்ணா இவள்ளன்று பேசும் அளவிற்கு
மண்ணாய்ப் போச்சதம்மா மரபும் திருநாளும்!

முகந்தெரியாக் காதல் முதலிட்டுக் காச
அகழ்ந்து சடலங்கள் ஆக்குதடா பாரீரே!

காணிகள் எல்லாம் கவர்ந்து நிலமாடி
ஆணிகள் இட்டு அடித்தார் சவமாகி!

ஏமாற்றல் நாடகங்கள் ஈன மனங்களுடன்
காழுற்றுக் காணும் கணக்கற்ற சேதிகளை

செய்திப் பரப்பாகிச் செத்து மரபெல்லாம்
பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்ப் போகம் பூக்குதடா!

மையாய் மரபெல்லாம் மனதில் வளர்த்தவராய்
கையால் உலகெல்லாம் கணிதம் வரைகின்றார்!

மரபுந் திருநாளும் மகுடமிடும் மாண்பும்
உரமென்று காக்கும் ஒருதமிழன் இன்னும்

வரமென்று வாழும் வையத் திருநாளில்
மரபென்ற வேரின் மாண்பும் இருக்குமம்மா!

என்னை அழைத்தேரே! என்பாடல் முறையற்ற
தன்மை எனக்கண்டால் சபையோரே மன்னிப்பீர்!

நானை யொருநாளில் நாமெல்லாம் மீஞ்சைரக்கும்
வேளை வருமென்பேன்! மீண்டொருநாள் சந்திப்போம்!
(அரங்கம் முற்றிற்று)

13-அகதிக்கு உதவிடும் கனடா கன்னற் கனடா மயிலே

காதலால் உன்றனுக் கானேன்
பொன்னிற் தவழும் நிலத்தின்
பேயெனப் போரது வாட்டச்
சன்னத் தெறிப்பில் அகதிச்
சந்திலே யுன்கழல் கண்டேன்!
என்னில் உனக்குன் பரிவாய்
என்றனைக் காத்தனை எந்தாய்!

மின்னும் உலகில் அகதி
மொய்த்திடும் போதிலே முட்டிக்
சின்னம் எனவோர் இருபத்
தொன்றெனும் நாடென வானாய்!
அன்னை கனடா உனக்கே
அன்பினில் ஊன்றிய வாரே
என்னை எடுத்தாய் மகளே
என்றனுக் காருயிர் ஆனாய்!

வைய மனைத்தும் துருவி
வாரிடும் ஆண்டொல் வொன்றும்
மெய்யா விரண்டும் அரையாய்
ஏற்குமி லட்சமாய்க் கொண்டாய்!
துய்யா மணிநெந்தி சிருத்தி
தேசமும் பாசமுந் சிந்தி
நெய்யார் விளக்கின் ஒளிபோல்
நின்றனை போற்றிட லானேன்!

அய்நா உரிமை அமைப்பு
 ஆகியே உண்ணுடன் ஆர்த்து
 மெய்நா வரைக்கும் விதமாய்
 மீட்டினை ஊட்டினை அம்மா!
 பொய்வர் வரைவும் பொறியும்
 போன்றவ ரூள்ளிடாப் பூவே
 உய்வார் தனக்கே யுவப்பாய்
 ஒருத்தியே காத்தனை என்பேன்!

முன்னின் றழுத்தும் இடர்க்கு
 ஒத்தடம் தந்தநின் உள்ளம்
 மன்னுக் கிணையாய் மகிழ்வாய்
 மானிடத் தோன்றலாய் வந்தாய்!
 இன்னல் அழித்துத் திருத்தி
 இன்பமுத் தாடிடும் திருவே
 அன்னை கன்டா எனவே
 அன்பொடும் ஆகினை அம்மா!

14- பூக்கும் பொப்பி மலர்கள்

கார்த்திகை பதினொன்று...
 பொப்பி மலர்கள் நினைவுச் சின்னமாகப்...
 பூத்திருக்கும்...
 தோப்பில் உதித்த மனிதரும் மாதரும்
 நெஞ்சக் குளமாக..!

பொப்பி மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும்
 தெப்பத் தொருகால் தூயசெம் பூக்கள்
 சிலுவைகட் குள்ளே சிலிர்க்கின் றனவே!

அழுகையாய் மேற்கு ஜேரோப்பா வெங்கும்
 குலமெனப் பூத்து வலிமையாய் மாறி
 மலரெனச் சிரித்து மலர்ந்தன பார்ரி!
 மாறா நினைவுப் பாறாங் கற்களில்
 ஊடே எழுந்து விம்பமாய் ஆர்த்தன!

பெருக்கிலே நினைவுப் பொறியதாய் அழுத்தக்
 கருவிலே சின்னமாய்க் காலம் எழுதிய
 பதினொராம் திகதி பாரிலாங் கார்த்திகை
 விதியென மலர்ந்திட விளக்கம் ஆகின!

கலங்கிய நிலைகளில் கற்புச் சிறகென
சிலம்பிய பாப்பிச் சிறகெனக் க(அ)ட்டின!
நெப்போ வியனார் நெருப்புப் போர்க்களம்
அப்பிய பாபிலின் அடுக்காய் மாறின!

வீழ்ந்த வீரரின் வீழுடல் கூடெனச்
குழ்ந்த உடல்களாய்ச் சிலுவையாய் மலர்ந்தன!
தடையற்ற போரின் தடங்களில் பாப்பிச்
செடிகளின் பூக்கள் சிகப்புச் சொரிந்தன!

மேற்கத்தியப் போரின் பிரசவச் சின்னமாய்
கூட்டுக் குள்ளே குளிர்ந்த இதயமாய்டு...!
அன்னா கதரீன் அருங்கரக் குடைகள்
சின்னம் உரைத்திடுஞ் சிலைகளாய் மாறின!

கண்டியன் ஜோன்மக்ரேஇன் தோழர்கள் கொடையின்
வீழ்ச்சியின் மன்றே இந்தப்
பிளாண்டர்ஸ்க் கவிதை!

கொல்லப்பட்ட தோழர்களின் இழப்பை
இந்தச் சிவப்புப் பொப்பி மலர்களால்
பிரதிநிதிப் படுத்திப் பேசினான் மக்ரே...

பூமியின் சின்னமாய்ப்
பெருக்கினான் கவியாய்!

இழந்தவர்களின் நினைவுக்கும், உதவிக்கும் ஆக
இந்தப் பொப்பி மலர்கள் சின்னங் கொடுத்தன!

ஜோன் மக்ரே ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்துப் பதினைந்து
வைகாசியில்...பைப்பிரஸ் ஆற்றங் கரைகளின் அருகில்...
தனது படைப்பிரிவைக் கண்டனன் தாமே!

பிளாண்டேர்ஸ் துறையில்
வரிசை வரிசையாய் பொப்கீஸ் மலர்கள்..
அவரது கவிதை வரிகள் காலங்கடந்த
உதிரத்தின் கடைசி வரிகளாய்...

15-சட்ட உருவில் மனித சாசனம்

கன்டாவின் மொத்தக் கனவாகி நின்ற
 கருத்தாளர் பியறி ரூடோ
 கருவாகக் கொண்டு கவின்சாச ணத்தில்
 கால்கோளைப் பதித்த பேரோன்
 இனமான மென்று எழுதேசம் நின்று
 இகலோடுங் கருத வைத்தார்
 இதமான பேச்ச மிதமான நோக்கு
 எனமானங் கொள்ள வைத்தார்
 மனமான அரச மலைபோலும் வல்ல
 மரியாதை பெற்ற கணிதம்
 வதையோடு தைத்து மறுப்பென்று வைத்த
 மறையோர்க்கும் வந்த துணர்வாம்
 தனத்தேடு செப்பும் தகைகொண்ட கல்வித்
 தளிரோடு வளரும் அறிவால்
 தருங்காதல் நெஞ்சில் தளிராகும் எண்ணைம்
 சரிமானி டர்க்குஞ் செறிவால்!

மனிதாபி மானம் மகிழ்வோடு சொல்ல
 வடிவான சிற்பம் உடனே
 மகத்தான தென்னும் வளர்நாடு மின்னும்
 மறைபோலும் வந்த கடனே
 இனிதான தலைவர் என்றீதி செப்பி
 எழிலோடு வைத்த முழவம்
 இனச்சாச ணத்தும் உயிரான நீதி
 என்றாகி விட்ட புனிதம்
 தனியான கற்பின் ஜூநாவே ஒளிருஞ்
 சரியாச ணத்தின் மனிதம்
 தலைப்பீரி வந்தும் நெறிபாதை கொள்ள
 மனுதாரர்க் குள்ள மகுடம்
 கனமானத் தலைவர் ரூடோவின் சட்டம்
 கணையாகி வந்த துலகே
 கருத்தாள மிட்டு தொகுப்பாக வைத்துக்
 கன்டாவே கொண்ட(து) அலகே!

16-மாணிடச் சாசனம் மாணிடச் சாதகம்

மாணிடச் சாசனம் மாணிடச் சாதகம்
 மண்ணுக் கென்றே வழியிட்டுக்
 கூளிடும் பூமில் நாளிடும் வண்ணமாய்க்
 கூற்றும் எனகக் குறியிட்டுப்
 பேணிடும் குரங்கெனப் போரிடுங் கூட்டமாய்
 பித்தும் மத்தும் பிடித்தாடித்
 தேனிடும் நஞ்சிலே தீட்டிய வஞ்சரின்
 தீதும் வாதும் தீங்கதுவே!

ஜம்பதும் எட்டென வாகிய நாடுகள்
 அன்றப் பாரின் அரண்சேர
 கும்பிடும் மாணிடம் கொண்டிடும் சாசனம்
 கோர்த்து வையைங் கொண்டாடி
 நம்புலம் நூற்றுதொண் ணூற்றிநான் கென்றிட
 நாடும் ஏடும் இன்றாக்கித்
 தெம்பிடத் தோன்றிய தேசுறும் சட்டமார்
 தேசம், வாழ்வு தோன்றியதே!

சாசனம் என்பதும் சாதகம் என்பதும்
 சார்ந்தும் நேர்ந்தும் மானுடத்தின்
 பூசனை காட்டிய புத்தக மாய்வரம்
 புத்த அறங்கொள் புதுக்கோடு
 தாசனைப் போலவே தண்தமிழ் ஆக்கினர்
 தேச இலங்கை மன்னன்தாம்
 ஆச(ா)னைப் போலவே ஆற்றிய உரையிலே
 ஆக்கம் நோக்கம் உயில்கண்டார்!

சர்வதே சத்தினில் சாசனம் ஓப்பிடச்
 சாரும் நாற்பத் தியெட்டென்கக்
 கர்வமுற் றாகிடக் களித்திடும் வண்ணமும்
 கற்பாம் நாட்டுக் கரம்பெற்றார்
 நிரவகச் சால்புரை நேர்த்தமி ழின்மொழி
 நூற்று ஆக்கி நெறியோடிப்
 பர்வதம் போலொரு பாங்கென அய்நவின்
 பற்றாய் நாலும் பிறந்ததுவே!

நால்பல வாகிய நிரையுள தாயினும்
 நோற்றும் சாற்றும் இதுவேறு
 நால்னாக் சாசனம் வாழுநல் நாட்டுடென்
 நுள்ளித் தெளிந்து யாப்போதும்

கோல்ளனக் கைத்தடி கொண்டுமே வாழ்வதைக்
 குறிப்பார் தேச மன்னன்தாம்
 சால்பெனப் படைத்ததும் சார்புவி யோட்டருஞ்
 சத்தி யஞ்செய் சரித்திரனே!
 (தேசஇலங்கைமன்னன்- ஜூநா சாசனம் தமிழில்
 மொழியாக்கம் செய்தவர்)

17-ஏற்கவழி காண்பாய் இனிமேல்

ஊனமொடு ஞானமிலா உயிர்க்கொடுமை பற்றிமனம்
 உள்ளதொரு பித்த மதுவாய்
 கூனவதை கொண்டுணர்வுக் கொல்லரச மாஞ்சின்ற
 சூற்றமெனும் யுத்த மதுவாய்
 கானடையக் கந்தகத்துக் கண்ணிவெடி வன்கொடுமைக்
 கண்ணழிந்த பிஞ்சு கஞ்சமாய்
 வானடையப் பூமியெடும் மானிடத்தைத் தீயிலிடும்
 மன்கொடுமை யுற்ற(து) உலகே!

நூறுவரு டம்முந்தி நுண்ணியலைக் கற்றதுமாய்
 நூர்த்ததுவோர் சித்தம் அதுவாய்
 கூறுமனம் கொண்டவர்கள் கூடிவரும் வன்களரிக்
 சூத்தத்திப்பிற் பெற்ற உலகாம்
 ஆறுகடல் போர்ப்புரவி ஆகாயம் என்றுவதை
 அள்ளுண்டு போன கதையாய்
 வாறுமொரு வையமதின் மாசடைந்த காலமிதில்
 வந்ததுவே தொல்லை பலவாம்!

போர்க்கருவி ஆர்த்ததிடல் பூமியதில் மன்குருதி
 பொல்லாத யுத்தம் எனவே
 சீர்ப்பெருக்கம் உற்றதொரு சிந்திப்பால் வந்தபுதுத்
 தொல்லைகளே முற்று முழுதாம்
 மார்க்கமென ஊடுருவி மற்றுமொரு நாட்டிடையே
 வைத்தபெருங் குண்டு அதனால்
 தேர்ப்பறையைச் சூடுமொரு சொல்விதியைப் போருட்டிக்
 கொள்வதினால் பெற்றி இலையாம்!

காரணங்கள் கண்டுவிடக் கந்தகத்தைப் பூதலத்துக்
 கரங்களினாற் சாகுஞ் சிறுவர்
 கோரமெனச் சில்லாடிச் சிக்குண்டு சாவோடும்
 குடியாட்கள் சாதா ரணமோர்
 போரதனைத் திக்கோடும் பூமியெனக் கண்டறியார்
 பெயர்ந்துவிழச் செத்து மடிவார்
 ஏராடும் பேருலகே ஏதுமறி யாதவரின்
 இறப்பினையே காத்து விடுவாய்!

18-பத்துமா நிலங்களும் பிராந்தியம் முன்றுமாய்...

கன்டாஸ் மாதவ நாடெங்கள் நாடே
கலங்கரை விளக்கமென் றாகிய வீடே
அனலென ஆனநம் அவலத்தி னாடே
அமைதியென் றாக்கிய அருந்திறல் ஏடே!

இளையவர் அரசியல் இருந்திடும் நாடு
இன்னலென் றாலவர் உருகிடும் நாடு
மழைதரும் வாவிகள் சூழ்ந்திடும் நாடு
மக்களின் ஊருலாப் போந்திடும் நாடு!

நயாகரா வீழ்ச்சியின் நாட்டிய நாடே
நாளிலம் இருந்துபல் லாயிரம் மக்கள்
வியாபகம் ஆனந்ர் வீழ்ச்சியைக் காண
விரைந்துமே ஊர்ந்திடும் வேளிலின் பூக்கள்!

வாத்துகள் பறந்துமே வானிடும் நாடு
வளமெனுந் தருக்களால் மழையிடும் நாடு
காத்திருந் தோடிடும் கனக்குமான் சுட்டம்
கரடியும் பென்குயின் கவர்ந்திடும் ஆட்டம்!

பத்துமா நிலங்களும் பிராந்தியம் மூன்றும்
பத்துது லட்சமென்று) பரந்தச தூரமாம்
கொத்தெனும் ‘மீற்றர்’ இல் கொண்டதோர் அலகிற்
குவிந்தநா டிதுவெனக் குறிப்புள தாமே!

தமிழ்மர பென்றிடத் தையினைப் போற்றிடும்
தனிப்பெரும் நாடது! தமிழர்தைப் பொங்கலின்
அமிழ்தெனும் வாழ்த்தினை அளித்திடும் நாடே
அரசிடுங் கட்டளை ஆனதிம் மரபே!

பல்லின ஆட்சியும் பல்வகை மொழிபிலும்
பற்றியே வார்ப்பிடும் பகுத்தறி வாமே
நல்வகை யாகவே நவின்றிடும் படியோர்
நாகரீ கத்தொடும் நாயகம் ஆகுமே!

19-நீதனும் ஜோன் ரோநியும்

முள்ளிவாய்க் காலிலே முகங்கோர
 மழங்கிய உள்ளமும் வேதனையால்
 அள்ளிய செந்தழற் சுட்ரேந்தி
 அனந்தனர் நெஞ்சிலே தொரன்றோவின்
 வல்லவன் நகர்ப்பிதா ஜோன்றோறி
 மன்றஉ றுப்பினர் நீதனுமாய்
 எல்லையி லாதவோர் துண்பழியல்
 எண்ணிந் டந்தனர் மண்ணினிலே!

வேதனைத் தீபிலே விழும்மாந்தர்
 விரைந்துற வாகிடச் சாராமல்
 ஆதனம் சொத்தெனத் தம்முரிமை
 அர்ப்பணிப் பின்றியே வாடுகையில்
 மீதுறுங் காணியிற் திரிகையிலே
 வேற்றுவர் வந்திடு கிண்றாராம்!
 தீதுறும் வண்ணமாய்க் கடல்மாட்டும்
 திக்கெலாம் அந்நியர் தேடுகிறார்!

வேலைவாய்ப் பிலாதவோர் போராளி
 விளங்கிடும் மருமமாய் ஏலாத
 வாலுறும் நோயினில் வினையாகி
 வருத்தமுங் கண்டுரு வாடுகிறான்
 தோலுறும் ஊசியைப் போட்டதினால்
 தேகமுங் கெடுதியாய் வந்ததென
 ஏலவுஞ் சாட்சியாய் உரைத்தவர்கள்
 இனத்துயர் கொண்டிடக் காணுகிறார்!

போர்முடிந் தோடிய பின்னரும்ஏன்
 பெரியப டைத்தலம் என்பதுமேன்?
 கூர்த்திந் தாடிடக் கூட்டமென?
 குறிப்பொடுங் கேட்டது மானிடமே!
 பார்வலம் பெற்றதோர் பழிபாவம்
 பகுத்தறி வாளாருக் கில்லையெனும்
 ஓர்கணம் கண்டவர் ஜோன்றோறி
 உள்ளமும் இடந்திட நின்றாரே!

முள்ளிவாய்க் கால்மணைல் வெளியெங்கும்
 மீதலாஞ் சிறுசிறு பந்துகளாய்
 கொள்ளொசா வெய்தியோர் கூடென்கக்
 கொட்டியே கிடந்தன பொருட்கள்டா!
 தள்ளுமண் மேட்டுயான் விரைந்தோடிச்
 சவக்கலைத் தூருந வளர்பொந்தில்

அள்ளிடும் மன்பதை கண்டுவெந்தோம்
அன்னைமண் துன்பியல் என்றுரைத்தார்!

முள்ளிவாய்க் காலைவிட் டகன்றாராய்
விண்ணெணாலி கதிரொளிக் காற்றியதோர்
உள்ளிய நேருஅலை ஒன்றினிலே
உரைத்திடும் நீதனைக் கண்டோம்யாம்!
தெள்ளுமுப் பாலிலே வள்ளுவனார்
திரட்டிய குறலொடும் வாழ்வுதரும்
உள்ளமுந் தானரி நெஞ்சினிலே
உழைத்திடும் நீதனை வாழ்த்துவமே!

20-வளங்கள் விதைக்கும் கணேஷியம்

கன்டா வினைக்குங்
கனியும் கோதுமை
கணோலா அரிசி
கம்பு,மா றாளியும்

துரு,வோட்ஸ் பார்ஸியும்
சோயாபீஸ்ஸ் சோளமும்
அருமைப் பயிரென
ஆனதே கன்டாவாம்!

தெளிவார் நிலமும்
சொல்லெலாணா நீருமாய்
வளிவாய்க் காலென
வளங்கெழு மாண்புமாய்

உருளைக் கிழங்கும்
ஓங்குவெங் காயமும்
அருமை அப்பிஞும்
அருங்கனி யுள்ளதாம்!!

பேரிக்கா யொடும்பார்ச்
சுறோபெரி காய்த்திடும்!
மாரிப்ப முங்களும்
வகைபல வானதாம்!

மைசூர்ப் பருப்பொடும்
மல்லியுஞ் சீரகம்
மெய்யறும் இந்திய
வித்தென வினைந்திடும்

நியுப வுண்லாண்ட்
யூகோன்னி லந்திகழ்
ஒன்றாறி யோவுடன்
உயர்விளைச் சல்தரும்!

பசும்பால் தயிராம்
பலவகைப் பாற்பொருள்
விரும்பும் நெய்வகை
விதந்தரும் கண்டியம்!

இரும்பேர் உலகின்
இயற்கை அளித்திடும்
பெரும்நா டிதுவலோ
போற்றியே மகிழ்வமே!

21-தமிழும் கன்டாத் தாயகமும்

எம்இனிய தாயகமே எழினி வள்ளல்
ஏற்றமதாய் ஊர்கூடி இயற்றும் மண்ணில்
தம்இனிய காதலினால் தமிழை ஊட்டித்
தாரகமாய் எழுத்தாற்றித் தங்கப் பாவின்
பொன்னரையாய் மன்புகலாய்ப் பொங்குந் தேனாய்
பொழுதார்க்க வந்ததெனப் புகலும் அன்பில்
இன்றுரைக்க மாட்டமரோ? இனங்கட் குள்ளே
ஏனிந்தப் பகைக்காடு இயம்பீர் ஜயா!

தொன்றுதொட நின்றுலகில் தூய்மை யார்ந்த
தேவாரம் மறைகளொடும் தெளிந்த ஞானம்
இன்றளவும் வார்ப்புருகி இறைமைக் குள்ளஞம்
இன்தமிழாற் பூம்பாடல் இயக்கம் கண்டேன்!
அன்புருகும் மக்களொடும் ஆற்றும் செந்தேன்
அருளோடுந் திறனாயும் அலகுக் கண்ணில்
என்புருகச் சமுதாய எழிலார் மன்றில்
ஸழுமணி நாடென்க இதயம் கண்டேன்!

தீவகத்தின் சோழகத்தில் திக்குக் காற்றில்
தென்மதுரைத் தாயகத்துத் துளிர்க்கும் பாட்டில்
காவியத்தின் ஊடுகவிக் கணலுங் கற்பில்
கற்பனையும் அற்புதமும் களிக்கும் நெஞ்சில்
ஒவியத்துஞ் சிற்பிகளாய் உலவுங் கண்ணில்
ஓப்புவிக்குஞ் செந்தமிழை இயம்பு வோராய்
பாவியற்றும் பிரபந்தப் புலவோர் பற்றின்
பங்குகடன் தேனூற வணக்கம் செய்தேன்!

இன்சவையும் நற்றமிழும் இன்னேர் ஊட்டும்
 இல்லறமும் நல்லறமும் இணையோர் காட்டும்
 அன்பறமும் அருட்சார்பும் அறமும் ஈர்த்த
 அழகான தமிழற்றம் ஆகு மண்ணில்
 துன்பநிலை தன்னோடுந் துயரத் தோடும்
 தெருவீதி இடர்காட்டுக் குருதி யோடும்
 வன்கொடுமைக் குண்டான வாழ்வி னோடும்
 மணித்தமிழே உயிர்ப்பாக்கும் வடிவம் கண்டேன்!

அருள்ளன்கும் இளங்கவிஞருள் அடித்துச் சொன்ன
 அருங்காதல் தன்னால்யான் அபூர்வ கண்டேன்!
 தெருள்கொண்ட மானிடர்க்குத் தெளிந்த ஞான
 திக்குக்கு வழிசொன்னேன் தெரிவீர் ஜயா!
 பொருள்கொண்ட வாழ்விற்குப் பொதிகை யாளின்
 பூமகத்தில் உதிர்ப்பார்க்கு இறப்பே இல்லை
 இருள்ளன்று ஏதுமில்லை! என்றும் தூய
 இலட்சியத்துக் காவியமும் இ.:தே அன்றோ!

என்னினிய தீவகமே என்றே ஊரின்
 எங்கஞுபிர்த் தாயகமே இதயம் ஆகும்!
 விண்பனியில் நாமிங்கே உயிர்த்த போதும்
 வீறாப்பு வாளில்நாம் விழுந்த போதும்
 கண்பனிக்கப் பூஞ்சரடு காட்டும் பொய்யர்
 கடும்போக்கில் உழல்கின்ற கயமை யோடும்
 எண்ணிலிலா வாதையொடும் இயன்ற வாழ்வின்
 ஏவுகணை யாகிடினும் ஏற்றே வாழ்வோம்!

இளங்கவிஞர் பிறந்தார்க்கத் தமிழூப் பாடும்
 இன்குயில்கள் மாந்தோப்பு என்றே மாந்தும்
 களம் இனிதாய்க் கட்டுண்டோம் பொறுத்தி ருப்போம்
 காவியத்தின் வளர்நாட்டுக் கனியும் இன்பம்
 அழகான உலகமதாய் அச்சக் கோர்த்து
 அரிவையர்கள் பண்பாடும் அழகு என்னே!
 வளமான நிரையெழுதும் மாறன் என்றுாழ்
 வகுத்தண்டம் ஆகுதடா வையத் தம்பி!

(இளையவர் ஒருவருக்காக எழுதப்பெற்ற பாடல்)

22-ஒருக்கிழும் நெஞ்சம்

நூற்றி ஜம்பது ஆண்டெனுங் கண்டிய
 நேசப் பிறந்தநாள் காண்போம்
 போற்றி அம்பதி என்றுபண் பாடிடப்
 பொய்யாக் கவிமுகில் காண்போம்
 ஆற்றிற் கொட்டிய ஆருயிர் மன்பதை
 அள்ளுங் கனலிலே வந்தோம்!
 நேற்றுப் போல்லிலை நேசமும் பாசமும்
 மீண்டும் பெருகிட வைப்போம்!

இந்த நாளது பொன்விழா வானது
 எங்கும் திருவிழா என்போம்
 வெந்த நெருப்பது விட்டிடத் தாயகம்
 வேறாய் முளைத்தது என்போம்
 சொந்த நிலமெனக் சொர்க்கமும் நித்தமும்
 செப்புங் குழிநிலங் கொண்டோம்
 அந்திப் பொழுதென ஆகிடுஞ் சூரிய
 அந்தி வானமென் றாவோம்!

தென்னி லங்கையில் தோன்றிய நெடுங்கடல்
 தீர்க்கக் கைகொடுத் திடுவோம்
 பின்னித் துயருறும் எம்மினத் தோடுறும்
 பீடு துடைத்திடச் சொல்வோம்!
 முன்னை இலங்கையின் மூசிய சாவினை
 மீண்டும் வகுத்திடிற் கடிவோம்!
 அன்னை நிலத்திலே அன்பொடும் இனங்களின்
 அட்சப் பேரிகை தொடுப்போம்!

நூற்றி ஜம்பதின் நூற்பா வாக்கிடும்
 நெக்கு ருக்கியே நிமிர்வோம்
 சேற்றில் நின்றுல கோடிடம் வன்மையின்
 சிந்துங் குருதியைக் காய்வோம்
 ஏற்றுங் கண்டியம் இந்தநூற் றாண்டிலும்
 இயக்கும் நீதியில் எழுவோம்
 போற்றி போற்றியாம் பொங்கிடுந் தாயகம்
 பொன்னின் மணிக்கொடி என்போம்!

23-தலைநகரும் தனிநகரும்

உண்மைக் கன்டா ஓப்பிய தலைநகர்
எண்ணில் புரவி இயன்றிடுஞ் சாலையின்

மருங்கும் ஊர்நிலை வாவியும் ஆறென
இரும்புப் பாலம் எழிற்பூந் தோப்புகள்

கோடை இனிக்கக் குவியும் அழகொடு
வாடை உறைக்க மகனிரும் இளைய

வாலிபர் சிறுவர் மிதக்கப் பாரிடும்
மாலயம் பாராள் மன்றமும் அணையா

விளக்கும் முன்றவில் வீற்றே யெரியும்
அளப்பெரி யதோர் ஆட்சி மன்றமும்

கொண்ட பெருநகர்க் குவலய நாட்டுக்
கென்று தூதரும் கோலமா ஞாலத்

தலைவருங் கூடும் தனித்தபேர் வலயம்
அலைஅலை யாக அரசிடும் ஊர்வலம்

நாட்டின் தலைநகர் நாயகம் என்ற
கூட்டில் இருந்திடும் குபேரத் தோடும்

அணிச்சார் போடு ஆகிய கன்டா
மணிப்பேர் அரசம் வையமும் தானே!

ஒன்றாறி யோவின் உறும்மா நிலத்தின்
தன்னாவி யாகத் தாயகம் உடைத்தாம்!

முஸ்கோகா நகரம்

முஸ்கோகா நகரம் ஒன்றாறி யோவின்
இஸ்டக் கார்முகில் இறைக்கும் நகராய்
பதினான்கு மைற்கல் பரந்த கடற்கரை
அதிசயக் கிராமம் அணிநகர் மனைகள்
கடைகள் மடைகள், கணிப்பொறி யந்திரக்
குடைகள் மலிந்த குதூகலைத் துணவுகம்
குடில்கள் இளையோர் குஞ்சும் குழந்தைப்
பிடில்கள் பாடும் வெய்வளை மடந்தைத்
தத்தைகள் மத்தியிற் தனைவாழ் கடைத்தெரு
வித்தைகள் மலிந்த வியாபுரத் தொடுநகர்
கன்டா நாட்டின் கணிப்பொடும் திகழும்

மனதைப் பறிக்கும் வண்ணப் பொழிலாம்!
 இயந்திர நகராம் தொரண்றோ இருந்து
 வயத்திரு மணிகள் வடக்கே போகும்
 திருநகர் ஈது திரவிய ஊராய்
 அருமையாய்ப் பார்க்கும் அழகென விம்பக்
 கருக்குட னான கணிசப் புகல்வழிப்
 பெருக்குட னான பெருமை யுடைத்தாம்!
 புகழ்த்தாம் புடைய பீடுடை அழகின்
 தகையவாய்க் குடிலின் தகைமை யுடைத்தாய்
 மனதிற் குகந்த மணிநா டிதுவென
 கணவிற் தோன்றும் கணிசம் பூவெனக்
 கார்முகில் மழையிற் கற்பந் தரிக்கும்
 வார்அகில் இடங்கள் வளப்பம் தரலால்
 ஒன்றா றியோவின் ஒருபெரும் மாநிலம்
 இன்று அமையத் தின்னறும் வந்ததே!
 கனடா நாடு கணிப்பொடும் உலகைத்
 தனமாய் அடைந்ததின் தாயாய்
 மனதைப் பறிக்கும் மாநிலம் தானே!

24-வாழ்வில் ஒரு மகுடம்

ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் ஆகுகொலை வாள்வெட்டு
 அச்சமொடு பிஞ்சகளும் அரிவை யோரும்
 நேர்ப்பட்ட மாநிலங்கள் நெருப்புவைத்துக் கலைத்துவிட
 நினைமான பரப்போடும் நீசர் இல்லாத
 தேர்ப்பாகை மனஹஞ்சல் தேடிவரும் குளிர்காற்றுத்
 தென்றலிடும் போதிந்தத் தேர்தல் காட்டும்
 கார்ப்புயலின் கனடாவிற் கணிசமென வாழ்கின்றோம்
 கந்தர்வ நாடிதுவே காணா தோடா?

கிழக்கிதயத் தூரவோடும் குடைந்துவிட்ட மக்களொடும்
 கேண்மையாம் சுகுகாடும் பறித்துக் குந்தி
 உழக்குமொரு வன்கொடுமை ஊதலினாற் செத்தவர்கள்
 உண்டுபல வாயிரம்பேர் உண்டு அந்தத்
 துழக்குநிரை வயலோடும் பயிரோடும் பறித்துவிட்ட
 துணிநிலமாய் ஆனவர்கள் தேசத் திங்கே
 அழைப்பினிலே தேர்தல்வரும் அதுவாக முடிந்துவிடும்
 ஆகுபெருங் கனடியத்தின் அழுகு ஈதே!

எரிப்பவர்க்குத் தீகொடுத்த இடுக்களொடும் ஒன்றாக
 இயம்ரெனக் கைகோர்த்து இருக்கும் உலகம்
 நெரிப்பவர்க்குக் கண்ணியர்கள் நிரையாகச் சாவடைந்து
 நேராகப் போனவர்கள் நிலவும் வையம்

அரிப்பெடுத்த இனவாதம் அனலாகுங் காட்சியெதும்
 ஆகாத நாடுஇது அறிவாய் தம்பி!
 நிறைந்தவொரு இறையமுதம் நின்றாடுங் கருணையென
 நிச்ததோடும் உலகமதின் நெறியாம் கண்ணா!

கன்டியத்தாய் அமைதியொடுங் கட்டுவித்த மன்பதையைக்
 கலந்துறையும் மாநிலமாம்! பிராந்தி யங்கள்
 தனமுடைத்த அகில்நாடு தங்கமொடும் ஏரிபொருட்கள்
 சார்புடைய ஆழ்நிலமும் தனித்த செல்வம்
 வனமுடைத்த வாய்க்காலும் வளத்தினாடு விளைவாகும்
 மன்வளரும் காய்கறிகள் வரலா றாகும்
 இனமுடைத்த ஒற்றுமைகள் இருக்கின்ற வாறெடுத்து
 எல்லார்க்குங் கருத்துஞ்சி யிருத்தும் நாடே!

கடும்போரை நாடுகண்ட கனக்குமொரு நாட்களிலே
 கயமைகளைப் புரிந்தடுக்கிக் கடந்து வந்தோம்
 முடம்பெய்து நல்லுறவை மீட்டியவர் இலையென்ற
 மோசர்கள் வாழ்நாடாய் மிதந்து நின்றோம்
 அடம்பெய்த கொலையோடும் அறிவுசீவி என்கின்ற
 அழகின்த்தை இழந்துவிட்ட அழுகைக் குள்ளும்
 மடம்ஓன்றாய் வாழுகிறோம் மனத்துறையும் கன்டாவின்
 மகிமைக்குள் வாழ்தலொரு மகுடம் தானே!

25-கன்டா சிறக்கும் ஹலோவீன் திருநாள்

ஜப்பசி முப்பத்தி யொன்றெனுந் தேதி
 ஹலோவீன் என்றிடக் கணித்தனர் ஆதி
 ஓப்பிடும் போதிது ஈதொரு நந்தாள்
 இரண்டென வாயிரம் ஆண்டுகள் முன்னே
 செப்பிய கதைகளின் தேவருஞ் சாத்தான்
 சொல்லிய வாறிடுங் கதைகளும் ஈசன்
 முப்பரி மாணமும் விவசயப் பூமி
 மோகமாம் மந்திர முடிக்செனத் தோன்றும்!

செல்டிக்னன் அயர்லாந்து விவசாய மக்கள்
 சாம்ஹெஹியின் விழாவெனச் சரித்திரம் உதித்து
 மல்லிடுங் கோடையும் மாறவே மொத்தும்
 மாற்றமுங் குளிரென வாட்டிடுங் காலம்
 சொல்லிடக் ஹலோவீன் சிறப்பெடுத் திடவே
 செக்கமெலாம் பரவிடத் துருவிய ஆவி
 நல்கிய பயமெலாம் நக்திடும் வாழ்க்கை
 நடுங்கிய பொழுதிலே நர்த்திடுங் ஹலோவீன்!

வாணிபம் பெருகிட வளர்ந்திடும் இன்னாள்
 மந்திர வாதியும் பறந்திடும் வஞ்சி
 ஆணிபோற் பல்லிடும் அச்சமுங் குருதி
 அள்ளிய வாயினில் ஆபத்துங் காட்டும்
 கோணிபோல் ஆடையுங் கொடும்பய முறுத்தும்
 கூட்டமாய் வந்திடுங் குழந்தைக் கோடும்
 காணிபோற் திருவிழா வாணிபங் காட்டும்
 கனடியம் மேவறுங் கன்னலின் நாளாம்!

வாசலிற் பூசனி வார்ந்திடும் விளக்கும்
 வழவழும் மகிழ்ந்திட வாஞ்சையுங் காட்டி
 வேசமுங் கொண்டுகோம் விரைந்திட ஊட்டும்
 வியப்பதும் வழங்குவீர் என்றிடக் காணும்
 ஆசையென் பாலரும் அள்ளிடும் பிஞ்சம்
 அப்பரும் அம்மவும் அணித்திடக் கூடும்
 நேசருங் குழுமிடும் நிகரிலாக் ஷலோவீன்
 நித்தியிக் கண்டவின் நிகழ்ச்சியென் றாகுமே!

(October 31st- Halloween-Celtic and Samhain-Trick and Treat)

26-கனடா மெச்சங் காதலர்நாள்

பெற்றவர் மேலுள காதல்
 பேணுவ தொன்பதும் அன்பாம்!
 உற்றவ ரோருளத் தோடும்
 உரிமை யாவதுங் காதல்
 புத்திரர் மூத்தோர் கொடுக்கும்
 புரிதலும் வாழ்வங் காதல்!
 இத்தினங் காதலர் நாளாம்
 என்றே அறைகுவோம் வார்ர்!

வண்ண மகளிருங் காதல்
 மாறன் அனையவர் காதல்
 எண்ண மனைத்திலும் காதல்
 ஈசன் தொழுதிடுங் காதல்
 கண்ணில் உதித்திடுங் காதல்
 காணும் இனியவர் காதல்
 மண்ணில் வரைந்திடும் காதல்
 மாண்பில் மலர்வது என்போம்!

தேசம் இனியது காண்போம்!
 செல்வழும் எல்லவர்க் கென்போம்!
 பாசங் கனிந்தவர் நாளில்
 பற்று எடுத்தவர் பண்பில்

நாசங் கலந்தவர் போக
நல்லவர் பக்கலில் வாழ்வோம்!
வேசம் இடுபவர் தோற்று
வீழ்ந்திடும் நாளே வாழ்க!

காதல் மணிப்புரி நாளில்
காணும் மகத்துவ வாழ்வில்
தீமை ஏரிந்திடப் பெற்று
தேசம் மகிழ்ந்தவர் என்போம்!
சாதல் குவிந்திடும் வாழ்வைச்
சந்ததி யாற்புவி யோட்டிக்
காதல் தினமது காண்போம்!
கருத்தில் ஒற்றுமை யாவோம்!

-(காதலர்நாள்-2018)

27-குமும்பநாள் போற்றுதும்

அறிவுடை யானாஅய் ஆக்கினன் எந்தை!
கருவாய்க் கனிவாய்க் காத்தனள் அன்னை!
நெறிவாய்ப் புகுத்தி நிறுத்தனன் குருவே
பொறிவாய்ப் பல்கலை புத்திடுங் குடும்பமே!

வாழுஞ் சுடரில் வரலா ரெழுதுவாய்!
வணங்கா முடியாய் மனிதம் பகருவாய்!
தாழாங் கப்பல் தரைக்குவா ராது!
தறுக்கணக் காய்கள் கறிக்குத வாது!

இனத்துளே அகழ்தல் இழிந்தவர் செயலே!
தனமுஞ் செல்வமும் தருவதும் நிலமே!
கனடிய நாட்டைக் காத்தலெம் கடனே!
மனநோ யாளராய் வாழுதல் மடனே!

கல்வியை அறிவைக் கனிந்ததுங் கன்டா!
சொல்தமிழ் காத்ததும் சிற்பியும் கன்டா!
வல்லமை தந்ததும் வாழ்விடுங் கன்டா!
அல்லவை செய்திடாய் அன்னையெய் கன்டா!

செய்தொழில் விருத்தி தெளிதலுங் கடனே
தேருங் குடும்பமாய் விளங்குமித் தினமே!
மெய்தருங் கீர்த்தி விதந்திடுங் கன்டா
மொய்தருங் குடும்ப விழாவிடும் மனையே!

அன்னையைத் தந்தையை ஆதரித் திடுவீர்
 திண்ணையில் இருத்தித் துரத்தி விடாதீர்!
 சின்னவ ரோடுஞ் சிற்பியாய் ஆகுவீர்
 மின்னுங் குடும்ப(ம்) விளங்குநாள் ஆடுவீர்!
 -(குடும்பநாள்-2018)

28-வினாநிலமும் உயிரினமும்

உலகினிற் கண்டா அலகொரு விளக்கம்
 கலகம் இன்றிய கற்பகம்
 கனிகள் பரவிய காப்பகம்
 இனிமைப் பழங்களின் இருப்பகம்
 அஸ்பரகஸ் வேரின் உணவு
 புரோக்கலி என்னும் புக்கோச
 பட்டாணி அவரை
 முட்டைக் கோசுடன்
 உருளைக் கிழங்கு,
 இலங்கு தக்காளி
 கத்தரி. வெண்டி
 அத்தனையுங் காய்த்துக் கிடக்கும்
 பருப்பும் கடுகுக் குடும்பத்தோடும்
 இருப்பில் மலரும் பொருப்புக் குன்றாம்!

வெந்தயம், சீரகம், வெள்ளைப் பூண்டும்
 வெங்காயம் அன்ன ஒழுட்சும் திராட்சைச்
 சிங்கார மாகச் சிறப்பாய் வளரும்
 மங்கா விளைநிலம் வளருங் கீழைத்
 தேச வித்துகள்
 வாச மொட்டுகள்
 பிரிசல்ஸ முளைகள்
 தரவு மரக்கறித்
 தேவைகள் அனைத்தும் கொண்டு
 சீவியத் தேராய் நின்ற
 சிறப்பில் மலிந்து தெளிந்ததே கண்டா!

காண்டா மிருகம், கருப்புப் பருத்த
 தாண்டும் துருவக் கரடியும்
 சாம்பல் ஓநாய், முக்குமான்
 வீம்புல் எலிகள், பென்குயின்
 சிலப்பு நரியும் நீர்நாய்க் கரடியும்
 எண்ணரும் வகையிற் றுலவும் மிருகமார்

நண்ணெரும் காடுகள் மலிந்தபி ரதேசம்
 பல்வகை யாறுகள்,
 பொல்லா மலைக்குடை
 முள்ளாங் குடிலும் முளைத்த தேசத்தில்
 எல்லா வளமும் இயற்கை
 மல்கிய தேசம் மடைதிறந் ததுவே!

வடவேர் அமெரிக்க வடக்குப் பக்கலில்
 இடமார்ந்த தாகவே இருந்திடும்
 இறை யாண்மைப் பதின்மூன்று
 முறையான முடிச்சின் முனைகள்
 பத்து மாகாணங்ம்
 முத்தான மூன்று
 பிரதேசத் தோடுமாய்
 நிரையான மத்தியின்
 ஆட்சிக் குள்ளே அடிப்படையாக
 நீட்சிக் குகந்து நின்றனவாக
 மத்தியின் ஆட்சி மடிக்குளே யிருந்த
 சித்திரம் போலவோர் தேவையின் கருத்தாய்
 பத்திரம் போலொரு அமைப்பிற் படர்ந்து
 கன்டா நாடென்ற கணிப்பில்
 இனிய நாடென எழுதிய தாமன்றோ!

29-கனடிய வாழ்வின் கச்சிதம்

கனடிய வாழ்வு கச்சிதம் கொண்டதே
 இனிதென மூல தனத்தொடும் ஏற்றதே
 மனையென வாழ்பவர் வாக்கிடும் ஆய்விது
 கனியெனத் தோன்றிடும் கருத்தினிற் குகந்தது!

வழிகுற்றம் வானிலை வாய்த்தகலாச் சாரமே
 தெரிவுற்ற யாவிலும் தெளிந்தபல் ஆரமே
 காட்டனா, ஓட்டாவா, காண்நகர் ஆகுமே
 காரணி, யாவையும் கலந்திடுஞ் சிகரமே

நகரத்துட் சென்று நகர்ந்தார் ஒருபுறம்
 ஆராய்ச்சி செய்து அளந்தார் ஒருபுறம்
 வேலை வாய்ப்பாட்டின் விதமுளார் ஒருபுறம்
 நேரவாய்ப் பாட்டின் நிகழ்ச்சிகள் ஒர்புறம்

வாழச் சிறந்ததாய் ஓட்டாவா மினிர்ந்திடும்
 காட்டனோ கியூபெக் கவர்ந்திடும் அற்புதம்
 வார்ட்டலூ ஒன்றாறி மாநிலம் அழைத்திடும்
 வுறொஸ்சார்ட் இன்னுமாய்க் கியூபெக் ஈர்த்திடும்

பெல்டா, சேனிநகர், பிரிட்டிஸ் கொலம்பியா
 பர்லிங்டன், குயெல்பும் பரந்தவொன் றாரியோ
 ரெஜினா கவர்ந்திடச் சேர்க்கும் சாஸ்கட்கவான்
 செயிண்ட் அழைத்துச் சேர்த்திடும் அல்பேட்டா

சியென் ரவருடன் வானுயர் ரொரான்றோ
 ஸ்கைடோம் சதுக்கமும் கவர்ந்திடும் ரொரான்றோ
 ஒன்றாறியோத் தீவு சிறுகடற் பயணமே
 இன்பம் கொடுக்கும் எழிற்சன நாட்டமே

சாலைகள் எங்கும் சார்ந்திடும் வாகனம்
 ஆலைகள் சூதொடும் அகலமென் றாகிடும்
 பொல்பின் கவர்ந்திடும் நீரலை நடனம்
 நெடும்நகர் எல்லாம் நிறைந்திடும் மாசனம்

எங்கும் சனத்திரள், இசைக்கும் நகரெலாம்
 தங்கும் விடுதிகள் சார்ந்திடும் உணவெலாம்
 பொங்கும் மகிழ்ச்சியில் ஆடுவர் மக்களே
 மங்களக் கனடா வையத்தின் சிகரமே

நயாகரா நீரிடும் நாட்டியம் ஊஞ்சலே
வியாபகக் கன்டா விளையாட்டின் மகுடமே
அயராத உலக அணியெனக் கவர்ந்திடும்
கயலெனப் பாய்ந்திடும் கண்டியம் உலகிலே!

30-மலாலா போற்றுங் கணேடியம்

வாழியவே கண்டியத்தாய் மனிதப் பூக்கள்
வாழியவே கண்டியராய் மலாலாப் பெண்ணாள்
வாழியவே ஐக்கியநா வேந்த நோபல்
வாருலகில் உரிமையென மதித்த மேன்மை
வாழியவே வையமெனும் மருங்கில் மங்கை
யூசுப்சாய் மலாலாவென் ரெமுதும் காந்தள்
வாழியவே கன்டாவென் றுவந்த போதில்
மனிதமென நீதிமுகம் மலர்ந்த(து) அம்மா!

கண்டியநாட் உரிமையினை இன்று பெற்றேன்
பெருங்கன்டா வரலாறு பேசும் ஆழாம்
மனிதரென என்சிறப்பு யானும் பெற்றேன்
மகிழுலகம் சமதானம் வழங்கு மென்பேன்!
புனிதமென மன்பயணம் பிறக்கும் பெற்றிப்
பேச்சுரிமை கண்டியத்தாய் பெற்றுத் தந்தாள்
நனிவிழாவாஞ் சபையிதனில் நிறைந்தோர் மாட்டே
நன்றியுடன் நிற்கின்றேன் என்றாய் வாழ்க!

மலாலாஉன் மனிதநேய மாண்பில் மக்கள்
மனுவாழ்வு அனைவருக்கும் இருக்கு மென்பேன்
அலாதியென உத்வேகம் அடைந்தோர் மாட்டே
அவனியெலாம் உன்பணிக்குப் பணிந்தார் அம்மா
நிலாவென்னுஞ் சமத்துவமும் நிகழும் பூமி
நிறங்கல்வி மதக்கோடல் அனைத்தி னோடும்
துலாவென்க நீதிதரும் நினது மாண்பின்
நிகழ்வென்று பிரதமராம் யஸ்ரின் சொன்னார்!

தைரியமாய்ப் பயமில்லாத் தானை யோடுஞ்
சண்பகப்பூங் குரலெலுத்துச் சரிதம் செய்த
வைரியத்தில் நன்றிசொன்னோம் வரலா ரென்னும்
மாண்பினையாம் உரிமையொடும் வரவு வைத்தோம்!
கைவரித்து மைக்கேல்சோங் கணன்ற சேதி
கண்டியத்தாய் எதிர்ச்சபையின் கூற்றே யாகும்!
மைவரிக்குஞ் சரிதமொடும் மலாலா பெற்ற
மணிக்கன்டா வரலாதே வாழும் வாழும்!

31-அன்னையர் தினத்திலே

ஓருமுறை, இருமுறை, பலமுறை, நூறுமுறை
 கருவறை திறந்தது காண்டியோ!
 தெருவது சிந்திய உன்னுள இரத்தமும்
 தெரிகிற தின்னமும் பாரடியோ!
 பெருகிற கொப்பளப் புதுப்புதுப் பித்திலே
 பொய்யது இன்றிவே றில்லையடி!
 அரிவது துண்டென ஆனகி ராமங்கள்
 அப்பள மாகவே நொருங்குதடி!!

நிலவறை என்புகள் நித்தமும் அடுக்கிய
 நிசங்களிற் தெரிந்திடும் உண்மைகளும்
 கலவர மென்றிடக் கணக்கினில் மடிந்தவர்
 கற்பனை யிலாததோர் கணங்களிலும்
 நிலவரம் என்றொரு நிறுத்துள டுப்பதில்
 நித்தமும் பற்றிடும் அவலமடி!
 அழகிற சித்தமும் அனிச்சமும் பற்றையின்
 அருகிலுங் குடிசைகள் ஆகுதடி!

இருப்பவன் இருக்கையில் எடுபிடி வேலையும்
 எங்கிருந் தோவந்து இறாஞ்சுகிறான்
 பருப்பவன் கைகளில் பாத்திரம் அவனதாம்
 பங்கிடுஞ் சுளைகளும் அவரவர்க்கே
 கருவறைத் தாயினைக் கத்தரித் தெடுத்திடும்
 கயமையும் கொடுமையும் கருவழிப்பே!
 நெருப்பறை தன்னொடும் நிகழ்வதும் நிலத்திலே
 நெட்டுரம் அன்றிவே றில்லையடி!

அழுவதைத் தவிரவே றில்லையா ஆட்களின்
 அத்துமீ் றல்களும் தொடருதம்மா
 கழுவிலே ஏற்றிடுங் கள்ளாரும் பொறிமுறைக்
 கஞ்சநும் மண்ணொடுங் காணுகிறார்!
 தொழுவதும் இறைவனைத் தூற்றவும் வேதனைத்
 தீயிலே வேள்வியும் கருகுதம்மா
 மெழுகது உருகிடும் மேனியாய் மாய்வதும்
 மேவும்நி வத்தொடும் நிகழுதம்மா!

32-வெந்துயரே மிச்சமாக

நீர்நிலங் காற்றிடை நீலவானும்
 நெருப்பென ஐந்தினை யானதுவாய்
 பார்வலத் துள்ளதே வாழ்க்கையென்ற
 பட்டறி வாகிடப் பற்றியதோர்
 வார்உல கானது வல்லரசம்
 வாதையில் வெந்தது மாமனிதம்
 போர்நிலம் நாட்கொலை யானதுவோர்
 பேயமண் ஈழமாய் மாறுதம்மா!

தண்தமிழ் நாடெனத் தாரணியில்
 சரித்திர மாகிய சங்கமுதல்
 பண்தமிழ்த் தேவரப் பாட்டுடைத்துப்
 பாரதி வள்ளுவன் பசுங்கவிஞர்
 எண்ணிடுங் கம்பனென் றள்ளுகவி
 எத்தனை மன்னவர் பூத்திடினும்
 கண்கெட மாய்ந்தது தமிழ்நாடு
 கல்வியும் ஏழையைக் கொல்லுதடா!

காவிரி நீரொடுங் காண்மறியல்
 கார்நிலம் எல்லமும் வீண்கதறல்
 சாவிதி யானது மண்குடிலம்
 சரித்திர மானது வல்லுறவு
 கோவிலுங் கேட்டிடும் மணியோசை
 குற்றுயிர் ராகிடுங் கொஞ்சதமிழ்!
 ஆவியும் இருப்பொடும் ஆழவிடும்
 அற்பமாய்ச் செந்தமிழ் ஆகுவதோ?

சொந்தநி லத்திலே தூரத்தாடிக்
 கோப்பாடு லத்திலே மறித்தசனம்
 அந்தமிற் தினங்களாய் ஆர்ப்பாட்டம்
 அல்லலும் துன்பமும் வாரோட்டம்
 எந்தையும் தாயுமாய் வாடுகிறார்
 எங்களின் வாழ்நிலம் போவதுவோ?
 வெந்தவாள் தன்னோடு ஆளுலவும்
 வேடமும் ஈழத்தில் விளையுதடா!

கொண்டது யர்க்கரம் கொடிதாகும்
 குவலயத் தாய்நிலம் வறிதாகும்
 அண்டமா வானுடைக் கலத்தோடும்
 அனுவிடுங் குண்டுகள் அலைந்தாடும்!

தொண்டையுங் காய்ந்திட வக்கிறுகி
 துள்ளிய தேசமும் வாடுதடா
 கண்டதே மிச்சமாய்க் காணுதடா!
 கதைப்பது தான்துயர்க் காலமடா!

33-அனலாம் நினைவுநாள்

(ஹரி ஆனந்தசங்கரி அவர்களின் பாராளுமன்ற அறைக்கவல்)

தமிழ னுருவினில் சரிதமுற் றதுவென
 தடைக எளதுவித தடத்திலும் இலையென
 அமிழ நிறுத்திய அனலிடைப் படுவன
 அவல மெடுத்திடத் துருகிய பொழுதென
 குமிழ இருபதும் ஆறுறனும் வருடமுங்
 கொடிய வதைகளாம் கொழுத்திய பிறகுமோர்
 சிமிழ்தல் எனவொரு சிறப்பலங் காரமும்
 திரித லெடுத்திட விலையது தலைவரே!

பெரிய வடுக்களின் வெடிப்பிலும் யுகமென
 புவிக எடங்கலும் பெருகிய தமிழரின்
 கரிய இதயமாய் கணக்கிற தறிந்திலீர்!
 கணிப்பில் இலட்சமாய்க் கணக்கிலார் இழந்தபின்
 அரிய நிலத்தொடும் ஆயிர மாயிரம்
 அனைய ‘ஏக்கரில்’ அழிபடை யிருப்பதும்
 உரிய ஜெனிவவின் உறுதியை மதிக்கிலார்
 உணர்வு அடைந்தவர் உண்மையுந் தெரிகிலோம்!

துணைவப் படையென இராணுவ மிடியென
 துரவிப் பிடித்தவர், பலதுயி ரத்தவர்
 கணமுஞ் சிறையிலே கதிக்கவே உடையவர்
 கடிய வதைபிலே கணக்கிலா திருப்பவர்
 பணைய வகையிலே பதைக்கிறார், சபையினின்
 பரிவுத் தலைவரே பகிர்ந்தனன் அறிந்திடீர!
 இணைய(ம்) முனையென எடுத்தவென் பயணமும்
 இயல வருந்திய இதயமுங் குருதியே!

உரிய வகையிலே உரிமையும் சார்பிடும்
 ஒருதீர் வதுவென உறுதிய டைந்ததாய்
 எரிய முளத்திலே இதங்கொள வழங்குதல்
 எனவும் இயற்றிடத் தொருநிலை உங்களின்
 சரியை எனப்படும் சரித்திரம் ஆகவே
 சகல வகையிலும் இருப்பமென் றறைகிறோம்!
 அரிய சபையினில் அறுகென உரைக்கிறேன்
 அனலாம் நினைவுநாள் அளந்துஇச் சபையிலே!

34-தந்தை ரூடோவும் தனயன் யஸ்ரினும்

உள்ளாம் உருகி உணர்வுக் கழுது
 முள்ளி வாய்க்கால் முகத்துட் தொழுது
 அள்ளி வணங்கி அகிலாத் தவர்த்தம்
 வெள்ளத் தோடும் விழிநீர் பிதுங்கிப்
 பிள்ளை ரூடோப் பெரியோன் யஸ்ரின்
 முள்ளின் மீது முட்டி நடந்தான்!
 கொள்ளும் உலகத் துள்ளஞ் சிறுவன்
 கொட்டும் விழியிற் சூர்ந்து அனைத்தான்!

இனத்தைச் சனத்தை இறக்குஞ் சடலம்
 இறக்க இறக்க இனஞ்சா வெடிலாய்
 பிணத்தைப் பரவி பெருங்கா டிறைத்த
 பொருக்காய்ப் புழுதிப் பொடியாய்ச் சுமந்த
 கணத்தின் பதிவு கணனி அனைத்தும்
 கரிசற் கோடாய் கனத்த(து) அறிவீர்
 குணக்குன் றத்தின் மணக்கும் நாட்களின்
 நினைத்தை எழுதி நெடுஞ்சா வுரைத்தான்!

கன்டா நாட்டுக் கெளரவுப் பெரியோன்
 கனலாய்ப் பிரதமர் கனிமகன் யஸ்ரின்
 அனலாய் வெடித்து அழுதான்! அழுது
 அதிர்வைக் காசி அடித்த நெருப்பில்
 புனலாய்ப் பரவி புழுங்கித் தவித்த
 பொழுதிற் தமிழன் புனலிற் சூரந்தான்
 மனமும் வாக்கும் வகைகெட்ட டார்க்கு
 வணங்கும் பொழுது மனிதங் கரையும்!

அன்ன ஒருவன் சொன்ன வகையில்
 அள்ளுந் துயரை அளந்தான் அறிவீர்!
 கன்னற் கன்டாக் கணிசெய் தலைவன்
 காப்பான் யஸ்ரின் கருத்தும் மாந்தர்ப்
 பின்னல் வாழ்வில் பிணைப்பால் உருகும்
 பேசும் மொழியால் வென்றான் அறிவீர்!
 அன்ன மைந்தன் அப்பன் ரூடோ
 ஆன யஸ்ரின் அகிலம் அறிமினே!

35-புகைபிடிப்பு அனர்த்தத்னைம்

நெருப்புக் கொள்ளியாய் இருந்தி வாய்தனில்
 நிசித்த மாம்புகை நெடிய பஞ்சினுள்
 கருத்த பாளமாய்க் கணலுந் தீயந்திடும்
 கருகும் ஈரவின் கலங்கள் மாய்ந்திடும்!
 குருப்புப் பற்றுநோய்க் குடந்தை பற்றிய
 கொடிய தாயுனைக் குதறித் தின்றிடும்
 விருப்பங் கொட்டிய மிதக்குஞ் சாம்பலில்
 விளைவு சாவென விழுத்துமென்று) அறிவீர்!

அமெரிக் காவிலோர் வருடஞ் சாவிடும்
 அனைய இப்புகை அதிக ரித்திடும்
 சுமாராய் ஒன்றரைச் சிதறுங் கோடியாய்
 சுருட்டும் வெண்புகைச் சாவில் மாய்வராம்
 குழிமும் பூமியில் குவல யத்தொடும்
 குறிக்கும் இத்தினம் கொடுமை யாய்வரும்
 அமிமும் மானிடா அதிருங் காங்கையின்
 அனர்த்தம் ஈதா அவைம் ஓரடா!

கவாசப் பையினுள் செருகித் தீயந்திடச்
 சுருட்டுக் காந்துவோர் தெரிய மாஞ்சவர்
 விவாதத் தாற்பலர் விளக்கஞ் சொல்லியும்
 விதந்து ரைத்திட விபரஞ் சாற்றினும்
 நிவார ணங்களின் நிரலை ஓம்பவும்
 நிகழ்விற் தன்னையும் நிறுத்தும் போக்கிலார்
 அபாய மென்பதை அறியார் முற்றிலும்
 அருந்து வார்புகை யதனிற் சாவரே!

அயினா மன்றமும் அகிலம் போற்றிய
 அணியத் தோடுமாய் அறியு மித்தினம்
 பயிலும் வையமாய் பதித்த போதிலும்
 பருகும் பட்டறி வினதாய் வாரினும்
 புயலைத் தாருமோர் புகையின் வண்ணமாய்
 பொருமிப் பார்தமின் பொழுதைச் சார்வதே!
 இயலக் காண்பவர் எடுத்துக் கூறிடும்
 இதுவோர் பொற்தினம் எனவே கூறுவோம்!

*நிசித்தம்-விலத்தப்பட வேண்டியவை.

36-பதவியும் தகுதியும் அறத்தின் வார்ப்பே

பற்றாகிச் செந்தமிழ் பயில்கின்ற சிந்தனைப்
பண்பிலார் தழிழர் இல்லை
பதவியைப் பற்றிப்பின் பைந்தமிழ் பேசிடார்
பகுத்தறி வாள ரில்லை
தொற்றுக்கும் தாய்மொழி தெரியாதி ஞப்பவன்
சொற்சபைக் கழக னில்லை
துடியாகத் துடிப்பென்று துடித்தாலும் தன்மொழித்
தேர்விலான் தலைவ னில்லை
பெற்றவர் மதித்திடாப் பொன்பிள்ளை யானாலும்
பிறந்ததிற் பயனும் இல்லை
பொய்யாக மைஞ்திப் பேச்சுக்காய் நிற்பவன்
பிறந்தமண் துதிப்ப தில்லை
கற்பனை யானவன் கருக்கோடு சுற்றிடும்
கஞ்சனாய் இருத்தல் போல்வாம்
கருத்தாள மின்றிய வெருளிபோல் ஆகிடுங்
கத்தரித் தோட்டம் போல்வாம்!

தெய்வத்துக் காகவே செப்பிடுந் தே(ன்)மொழி
சிந்தையில் உதிக்க வேண்டும்
சொல்லொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று கூறுவார்
திருவருள் செபிக்க வேண்டும்
மெய்ம்மர பானதோர் மேன்மைகொள் பொங்கலின்
விருந்திலா இறைச்சி வேண்டும்?
விழாவினை மரபென்று வெடுக்கினைப் புசியென்ற
வினையுளார் மாற வேண்டும்
கையிலா அன்னையைக் காத்திடா மைந்தனின்
கர்ச்சனை தேவை யில்லை
கனிநிலத் துயர்துடைக் காதவன் அள்ளியே
காட்டிடில் பெருமை யில்லை
பொய்யிலா மாந்தரும் பெற்றவள் வாழ்ந்திடும்
பெருமையே சிறக்கும் அம்மா
புகமுக்குப் பதவியும் பொருண்மியத் தகுதியும்
பிறங்குதல் அறமோ அம்மா!

பாதிக்கப் பட்டவர் பார்க்கவே நிதியென்று
பலகதை சொல்லி வருவார்

பதியிலார் குடியேற்றம் பைந்தமிழ்ப் புகலென்று
 பங்குக்கு உரைத்து வருவார்
 ஏதிக்குச் சுவறுமா இல்லையேற் சாகுமா?
 என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்
 எவனெவர் அடித்தளம் ஈகையுந் தானமும்
 இடுகிறார் அறிய வேண்டும்
 நீதிக்கும் நெறியெனும் நித்தலுஞ் சொல்லிய
 நிமுலொடுங் கருது கோளாய்
 நிதமென்று விழாவொடும் நின்றவர் பொற்துளி
 நிலமென்று வழங்கு வோராய்
 சாதிக்கும் மனிதரே சரித்திரச் சுவடிடுஞ்
 சந்ததிப் பூழி வெல்வார்
 தமிழென்று அமிழ்தென்று தாரணி பலவென்று
 தகைசொல்வார் நீடு வாழ்வார்!

37-மே-நாள் உயிர்க்கும் நாள் உழைப்பு என்ப துலகின் உயிர்ப்பு

இருப்பும் வாழ்வும் இதற்கே உரித்தாம்
 மழைப்பு இலையேல் வளரும் பச்சை
 வளங்கள் பயிர்கள் வரட்சீக் கொலையாம்
 இழைப்பார் கையில் இருக்கும் பொருட்கள்
 எழுந்தே சத்தில் இலையாம் என்றால்
 விளைப்பார் இல்லா வியர்வைத் தறிகள்
 வெடுக்காய் மாறுந் தொடரின் துயரே!

வியர்வைப் பூக்கள் இல்லாக் சரிதம்
 விழுமி யத்தைத் தொலைக்கும் அறிவாய்
 உயர்வுப் பெருமை ஒளிநா ஓங்கள்
 உழைப்போ ருக்கே உரிமை தருமாம்
 அயர்வைப் போக்கி அழிக்குந் தூக்கம்
 அணுவில் ஏரிந்தும் அழியா திருப்பாம்
 துயரைக் களைந்து திருநா டென்ற
 தினத்தின் முதல்நாள் மேதான் தருமாம்!

போரின் வடிகாற் பொய்யா மாந்தர்
 பிடிக்கும் கொடியே விளையும் பொருளாய்
 வேரின் இருப்பாய் வியக்கும் விழியல்
 விளைப்போ ருக்கே உரிமைக் குரலாம்
 பாரின் அழிந்த பலகா டெல்லாம்
 பயிராய் முளைக்கும் பணிதான் உழைப்பு
 தூரின் அழிப்பும் துயரின் தீர்ப்பும்
 தினமாய் வகுக்கும் திருநாள் ஈதே!

அனுவைவப் போட்டு அழித்தும் யப்பான்
 அகிலத் தெல்லாம் முதல்நா டென்க
 கணுவில் இருந்து முளைத்த காளான்
 ககன்த் தெங்கும் விரிந்த தறிவாய்!
 துணிவில் உண்டு திரும்பும் தேசம்
 துயர்காத் திடுமோர் தெறிப்பின் வரைவாம்
 அணியாய்ப் பணியாய் அகழுங் கல்வி
 ஆக்கும் முதல்நாள் மேயின் உதிப்பே!

சோர்ந்து போகாத் துடிப்பின் வேதம்
 துயர்க்கா டழிக்கும் விழுமி யங்கள்
 நூர்ந்து போகா நொதிப்பின் அழுத்தம்
 நுழைத்து வரும்மாப் பலகா ரங்கள்
 சார்ந்த உழைப்பும் சங்கின் வார்ப்பும்
 சரிதம் உரைக்குஞ் சரமாய் மாறும்!
 தூர்ந்த தெல்லாம் துறையாய் மாறுந்
 தெரிநாள் ஆகும் மேயின் முதலே!

(கருத்து: மே என விழிப்பதெல்லாம்
 உலக MAY தினத்தைக் குறிப்பதே ஆகும்)

38-அற்புதம் சமைக்கும் கல்வி!

வருகின்ற நேரமே வருகின்ற வண்ணமே
 வைகறை வெளுக்கு மென்பேன்
 மாணாடும் விந்தையில் மதியோடு வாழ்பவர்
 மன்பதை சிறக்கு மென்பேன்
 தருகின்ற வாறது வருகின்ற காலமே
 தன்பதங் கடந்து வருமே
 தடையேதும் ஊரினும் தடுத்தாள நிற்பினும்
 தணலிலும் ஓடி வருமே
 பெருமன்றங் கனிந்திடப் புகழோடுஞ் கீவியாய்
 பிடித்துவந் திருத்து மென்பேன்
 பேராசார்க் குண்டெனும் பொன்மனம் பெருகிடப்
 பொங்கியே வருவ தேதான்
 கருவாகுங் கல்வியின் கலைஞானப் பெட்டகம்
 கணக்கென எழுதி வைக்கும்!
 கடவாள மொய்ப்பிலுங் கடுங்கால மாயினும்
 கருவறை பூத்து நிற்கும்!

கலைவாழுஞ் செந்தமிழ்க் கல்லூரிப் பொதிகையிற்
 கல்வியோ டன்ன பிறவும்
 கட்டாகி மொழிந்திடும் கனிப்பாறை தன்னொடும்
 கவிஞராறித் திரஞ் மாப்போல்
 அலையாகு மெண்ணொய் அப்பாலும் வளர்ந்திடும்
 அறிவாகுஞ் சுரங்க மேதான்
 அரனேறித் தமிழாடும் அறைகூவ லாக்கிடும்
 அரங்கேறுஞ் சுகந்த மேதான்
 மலையேறி நந்நகர் வார்ப்பெல்லாம் செந்தமிழ்
 வைப்போரும் பயக்கு மோசை
 வரையேறி ஒளிர்ந்திடும் கரையாத சூரியன்
 வளர்காவில்) மயக்கு மோலை
 விலையென்ற கல்வியை வலையிட்டுச் சார்ந்துமே
 வித்தெனப் பூத்து வருமே!
 மெய்யென்ற பூமியில் விழுகின்ற காவியம்
 விருட்சமாய்க் காய்த்து எழுமே!

39-ஐ.நா. சாசனம் (தமிழில்)

தேசஇ லங்கை மன்னன்
 தேர்ந்தநல் ஸறிஞருள், அய்நாச்
 சாசனம் மானி டத்தின்
 சார்புநால் தமிழிற் தந்தோன்!
 பேசருஞ் சமுதா யத்தின்
 பெருமிடர் சாதி என்ற
 காசமும் போக்கி மீட்கும்
 கலையினெப் படைப்பீர் என்றான்!

சாதியால் அழிந்தோம் எங்கள்
 சந்ததி இழந்தோம்! போரின்
 வீதியில் மடிந்தோர் யாரோ
 விலாசங்கள் இருக்கு தாமோ?
 நீதியைப் பொறித்த மாந்தர்
 நிலமொடும் விடுத வைக்காய்ச்
 சாதியாய் நின்றோன் மாட்டும்
 சரித்திரம் எழுதி வைத்தான்!

தலைவரின் நீதிக் குள்ளே
 துர்மமே இருக்கு தப்பா!
 இலையெனின் எதிரி யென்ற
 இனத்தையேன் கொன்றா னில்லை!
 சிலையெனும் மாதர் பல்லோர்
 சிங்கள இனத்தி னாளர்

மலையென எண்ணு கின்றார்
மானமாய் உரைக்கின் றாரே!

சாதியை மறப்போம்! மண்ணின்
சந்ததி யென்றே வாழ்வோம்!
நீதியாய் எழுந்து நிற்போம்!
நெஞ்சிலே உறுதி கொள்வோம்!
சோதியாய் மதங்க ளாற்றுஞ்
சுடெரன் ஒருமை காண்போம்!
பாதியாய் நிற்ப தாற்றான்
பகைவராய் மடிகின் ரோமே!

எழுந்துவா தமிழா! உண்மை
இயலில்நீ வாழ்வா யானால்
அழுந்திடும் இனத்தின் வேரை
அறுகெனப் பாய்ச்சி நிற்பாய்!
புழக்களாய் மடியும் உன்றன்
புழுதியில் மணவின் தீயில்
விழுந்திடா தெழுந்து வாடா!
விட்டிலென் சாவை வெல்வோம்!

(தேசஇலங்கைமன்னன்-
ஐ.நா. மனிதநாரிமை சாசனத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்)

40-நச்சுயிரி (யெட்ஸ்)நோய்ப்பரவல்

மெய்க்குழுநோய், உயிர்க்கொலைநோய், வலியுருக்கி யாக
மேவுமயிர் பறித்துடலை அசணமெனத் தாக்கும்
'எய்திட்டை' என்னுமொரு இசைந்தவுயிர் போக்கும்
இற்றைற்றுல கஞ்சவரும் நுண்கிருமி யாகும்!
மைலாகில் மருண்டநிலம் மரணநிலம் ஆக
வண்ணாடல் மீதாறும் நச்சுயிரி ஆக்கம்
எப்துநிலை நூற்றுக்கு எண்பதெனக் சாற்றி
இறுதியிலோர் ஆய்வறிக்கை இட்டனர்தாம் அறிவீர்!

புற்றாக்கும் வன்நோயாற் பீடத்தார் போலும்
போராடி வருகின்ற பெருமிடிபோல் இன்னும்
பற்றாளைக் கூடிவரப் பக்மேனி கொல்லும்
படவசணம் போலாகும் பறித்துபிரைப் போக்கும்!
விற்றுடலைக் காவுமொரு விலையாகும் மாது
விசக்கிருமி தன்னையவள் மேவிவரச் செய்வாள்!
சுற்றாடல் மனைமகளிர் செல்வமெனும் பிள்ளை
சேர்ந்தழிய இரத்தமொடுஞ் சுற்றிவரு மாமே!

பொதுவாக மனிதனுறும் வினையொடுமாம் மோகப்

பொழுதாகிச் சுரந்துவரும் போகமுடன் தாய்ப்பால்
மெதுவாகக் கிருமியொடும் விரைந்தருந்தச் சேரும்!

மெய்க்குழல்நோய் சேருவகை விண்டுவருங் கேளீர்!
மதுவேற்றும் ஊசியொடும் வைத்தியச்செங் குருதி

வாரோடும் படிமாறத் தேடிவரும் நங்சாம்!
புதுவாதை எதிர்ச்சக்தி வலுவிழந்து போகின்

போட்டழிக்கும் கிருமிவசம் போயழியும் நாடே!

இருபத்தி ஐந்துவய தானவர்கள் மோகம்

இணைந்துவிடும் பற்றாகி இருக்கின்ற தாகம்
சருகிற்தீ பற்றுகின்ற சார்பினொடும் நல்ல

சஞ்சாரி யின்னுடலைத் தேடாத போதும்
பெருகிப்போய் நங்கயிரி புகுந்தழிக்கும் என்றே

புத்தியொடும் நல்லறிஞர் பேசநின்றார் கேண்மின்!
உறுங்காப்பு இல்லாத உவகையென வேண்டாம்!

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென எழுதிவிடு வாயே!

41-மானிடம் மலரும்

காலம் தோன்றிடின் ஞாலமும் தூண்டிடக்

கற்புத் திருமகன் வருவான்!

ஒலம் எடுத்தோர் உள்ளகத் தோரிடும்

உச்சம் வதையிலும் வருவான்!

சாலங் கொண்டவர் சரித்திரம் முடித்திடச்

சற்புத் திருணை வருவான்!

நீலம் பாய்ச்சிய இனத்தொடும் வேதனை

நித்தி லத்திலும் வருவான்!

சொல்லிச் சொல்லிய தோடெலாம் செவிடனின்

தூரக் காதிலே கேளாத்

தில்லைக் காடுறும் துன்பமுங் கொலையிலும்

தேசக் கூக்குரல் ஒதம்

எல்லை கடந்தவர் இனம்படு வாதையின்

இதயம் உடைந்திடும் போதும்

வில்லை நிமிர்த்திய மானிடம் வருவதாய்

வேத உரைகளே விள்ளும்!

நல்ல அரசியல் நாட்டினிற் பார்த்திட

நம்பும் நாயகன் வருவான்!

ஒல்லும் படியொரு இனத்தையும் காத்திட

இல்லை அருணை வையம்

கல்லில் நார்உரித் தாயினும் அன்பையுங்

காட்டுங் கனியிடை வருவான்!

அல்லல் தொடர்க்கதை அல்லவே வெந்துயர்
ஆகும் வதையிலும் வருவான்!

வந்தான் இறைவனாம் வரலாறு என்றிட
வைத்த கணக்கிலும் வருவான்
சிந்தா குலம்காயச் செய்திட இப்புவி
சொந்தம் எனத்திடல் வருவான்
நந்தா மரையென நாயகம் செப்பிடும்
நல்ல அரசியல் யாத்தும்
மைந்தர் புரிந்திடும் வல்லமை அரசினில்
வாய்மைப் புனல்வரும் அறிவாய்!

கொல்லுங் கொடியவர் கூட்டமும் அடியவர்
கூட ஏரித்திடும் போதில்
வல்ல தர்மமும் நீதியும் வழங்கிடும்
வையம் எழுந்துரை யாக்கும்!
சொல்லும் பலக்கதை செத்தவர் நிலமடி
சிந்துங் காலமுங் கருகப்
பொல்லா மானிடம் புதுக்கிட நல்லறம்
பூக்கும் அறமென வருவான்!

42-மனித சாசனம் என்ப...

மனித உரிமைச் சாசனம் என்ப
மானிட உரிமைச் சாதகம் ஆக்கிப்
புனித உலகைப் புகுத்திடல் வேண்டி
இனிதாய் வையம் இயற்றிடும் தாமே!

கலமாய் வரித்துக் கணதியும் வாழ்வும்
பலமாய் நடைமுறைப் பண்பென ஆக்கும்
ஜூநா அமைப்பின் அடுத்த இலட்சியம்
மெய்யும் பரப்பும் இலக்குமே யாகும்!

அனுவா யுதங்கள் அட்டியாய் உருக்கிக்
கணுவாய் உலகம் கர்ச்சனை எடுக்கும்
மிகவாய்ப் பொடும்போர் மொத்தும் அனுவாற்
புகவாய்ப் புடைய பொழுதிலே மானிடச்
சாசன விளிப்பை சனங்களில் விதைத்துவி
மோசனங் கருதிய வெளிப்பா டதனை
அயினா அமைப்பொடு அகில்நா டெல்லாம்
கயிறாய்த் தொடுத்துக் காட்டுவ தறிவீர்!

நாற்பத் தியெட்டு மார்கழி பத்தில்
ஏற்பட்ட சாசனம் இன்னலுக் கானதோர்

இரண்டாம் உலகப் போரிலே மாய்ந்து
புரண்டு போன உயிர்களின் பதிவாம்!
அுமைப்பும் சாசன அடுக்கும் ஆகி
இமைக்குட் செருகிய இடாப்பென ஆச்சதே!

இக்கடன் எடுத்து எழுத்துத் தமிழிலே
மிக்குறத் தேச இலங்கை மன்னன்
புத்தக மாக்கிப் பொற்தமிழ் சிங்கள
வித்தக னாகினான்! மேவிய உலகில்
மேற்கும் கிழக்கும் துருவமும் வந்து
சாற்றும் நூலது சரிதமாய் வைத்தான்!
எழுத்தாளர் இணையம் இலங்கு ரொரான்றோ
வழுதமிழ் உலகில் வந்துமே யிட்டனன்!

பொன்னுத் துரைசத் தியசீலன் அழுது
சந்திர காந்தன், சாற்றும் பெடன்மார்க்
தருமகுல சிங்கம் சாரோர் எழுத்தன்
பார்த்திபன், பாலசுந் தரணார் போற்றும்
துருவப் புனிலீல் இன்பணி யாக்கிப்
பருவம் பார்த்துப் பண்பாம் சாசனங்
கொண்டு விதைத்துக் குவலயம் செய்தனன்
நன்றாய் உலகம் நனிவெறு மாறே!

43-சலியா துழைக்கும் தந்தை

தந்தை மகற்காய்ச் சலியா துழைக்கும்
 தளிர்க்குங் கரத்தோன் அறிவீர்
 விந்தைப் பொருஞும் விதம்பல் வகையாய்
 விளையாட் டுடனே பயிலுஞ்
 சிந்தைக் குகந்த தெளிவும் அறிவும்
 திடமுங் கொடுக்கும் மனிதம்
 வந்திப் பதற்கும் வளாகமுங் கல்வி
 வழங்கும் இறைவன் அவனே!

உழவன் எனினும் வியர்வை பிழிந்து
 உவப்பக் குளிப்பான்! உழைக்கும்
 கிழவன் எனினும் உதிரம் விறைக்கக்
 கொடுப்பான்! வயலிற் குளித்தே
 மழைக்குட் பயிரை மதத்துக் கறுத்து
 வளர்த்து எடுக்கும் கலைஞர்!
 அழைத்து மகற்க்கு அறிந்து புதுநால்
 அடுத்துக் கொடுப்பான் அவனே!

உண்டி கொடுப்பான் உயிரைக் கொடுத்து
 உணவுக் குழைக்கும் கதிரோன்
 வண்டி ஏருதும் மனையுந் திருத்தி
 வடிகால் சமைக்குங் குயவோன்
 நொண்டி எனினும் நுகத்தொடும் பாரம்
 நொருங்கிச் சுமக்கும் நெறியோன்
 அண்டி மனையிடும் அனைத்துயிர் கட்கும்
 அருகதை யாமவன் உரியோன்!

சாயம் வரைவான் சங்கு குளிப்பான்
 சரிக்டல் மீணப் பிடிப்பான்
 நேயம் வளர்எழில் நேரிழை களிப்பான்
 நிலத்திலே புதுமக னாவான்
 நோயும் பிணியென நேரினும் வாழ்வான்
 நிலத்தும் விருட்சமாய் ஆவான்
 தாயுடன் தந்தையும் சண்பகக் கூட்டின்
 சரித்திர மாகுமிந் நாளே!

44-ஏழையர்க்கு உதவுவோம்!

புணைகண் மூடிய போதிலி ருட்டெனப் போம் ஆமோ?
 யானைதன் வாலினால் நூண்ணுளோம்(பு) ஓட்டிட வொண்ணாதே!
 தேனது கட்டிய சூட்டினில் உள்ளவை தீணாமோ?
 ஆனால் வற்றெலாம் ஆக்கலின் தன்மைகள் ஆகாதே!

ஏடுஇ எத்தொடும் ஏற்றவர் வாழ்ந்திட இல்லாதே
 சூடுக வைந்திடக் கூற்றவன் மாற்றிய சூத்தாமே
 நாடுக டந்திட நாடிய திப்புலம் நல்லோராய்
 ஊடும் லிந்திட எம்துயர் ஆனதும் ஓண்ணாதே!

செல்வமி ருக்கலாம் சித்தமி ருக்கலாம் சிக்காடாச்
 சொல்மனப் பொற்கலம் சிந்துப டிக்கையில் திக்காகும்
 நல்மனத் தோடவர் நாதியற் றோரென நத்தாகும்
 உள்ளமு ருக்கிடச் சொல்லும் டைக்கலம் ஒவ்வாதே!

வாழவ ழிப்படு வண்ணமி லாதுயிர் வந்தாரே
 கேழ்வர கின்றிய கஞ்சியும் இல்லையென் றாமாடிச்
 சூழவும் நம்மவர் சிக்கிய ழிந்திடுஞ் சொல்லாமோர்
 வீழர வென்றிட வித்துய(ர்) ரானதும் வீழ்வேயாம்!

காடும் ழிந்திடக் கட்டையெ ரிந்திடக் காட்டாறுங்
 கேடுநி ணைத்திடக் கொள்ளியைக் சிந்திடுங் கூட்டாமோ?
 பாடுச தந்திரம் பஞ்சப ரம்பரை பற்றோராய்
 நாடுசி ரக்கவே நல்லவ யிற்றுண வாக்கீரோ?
 ஆடலும் பாடலும் அன்னமிட் டோமென ஆப்போடிச்
 தேடலுஞ் சூடலும் சொல்லிய வாறெலாஞ் செய்யாராய்
 மாடநி ணைந்தவர் ஊற்றிய செய்கையின் மன்னாடல்
 கூடவே நின்றிடுங் கூறுபொய் யாம்வெறுங் சூத்தாமே!

பாடுபெ ரும்பணம் பற்றிய தாற்குடில் பட்டாகிக்
 கோடுகி ழித்திடக் கொண்டவ ராய்ப்பலர் கொண்டாடும்
 மூடுகின் றார்மனம் மொய்யரும் பாகிட முத்தோராய்
 வாடுகின் றார்பலர் வாழ்ந்திடத் தம்பணி வாக்கீரோ?

45-ஏமா(ந)நும் தத்துவங்கள்

வீடு வேண்டுமெனில் விரைந்துவரு வீரேயாம்
 வேலை யாகுமதும் விழுந்தடித்து வந்தேரேல்
 சூடு கின்றவர்க்குக் கொடுத்திடுவோம் இல்லையது
 சூடா தவர்க்கன்றோ கிடைத்துவிடப் போகிறது
 ஏடு புரட்டியெதும் எழுதாதீர் எங்கதமிழ்
 ஏழை வறியவர்க்கு என்றாக்கி யுள்ளோமாய்
 நாடு முழுவதிலும் நல்லுள்ளமாய் அழைக்கின்றோம்!
 நாதி அற்றவரே நம்பிவந்து சேருங்கள்!

தூர இருந்தகுடிற் துண்பத்தே யுள்ளவரும்
 தூசு தட்டிவரத் திருந்கராம் யாழ்ப்பாணம்
 பாரப் பெருவுர்தி பட்டுக்கு தித்தவராய்
 பாடுந் தேர்போலே பவனியாச்சு வீதியெலாம்!
 சூராய் ரசனிவரக் சூவிடுவீர் என்றதுமே
 சூ(ட்ட)ி வந்தவரின் குறுநோக்கம் வெளித்திடவே
 நாராய்க் கிழித்தவர்கள் நடைதூரம் வந்தவர்கள்
 நாட கத்தானுக்கும் நமக்குமென்ன என்றாரே!

ஒன்று உரைத்திடுவார் உள்ளோக்கம் தெரியாமல்
 ஏமா றுந்தமிழர் ஏழைபழி பாவங்கள்
 சென்று அழுக்காகிச் சிந்திக்கா திருந்தவர்கள்
 சிங்கத் தமிழ்மெனனச் சேர்ந்துவரக் கத்துவதால்
 என்று தலைவரென இவரானார் சொல்மின்கள்
 இத்துக் கொடிதன்றி ஏதுமுண்டோ நம்மோரே!
 தின்று முடிகையிலே தேனீரோ டிருந்தவர்கள்
 என்றும் தலைவரில்லை ஏமாறீர் செந்தமிழீர்

வாங்கித் திரிந்தவர்கள் வடிகாலில் நொந்தவர்கள்
 வங்கக் கட்டோரம் வடிந்ததொரு திமிங்கிலமாய்
 தூங்கிக் கிடந்துனது தெருவீதி ஆக்காதே!
 துள்ளஞம் தமிழ்க்கிணையாய்த் தேசத்தைப் படரவிடு!
 வீங்கித் தினஞ்சாகும் விட்டில்போ லல்லாமல்
 விந்தை இனமென்க வேதங்கள் சமைத்துவிடு!
 நாங்கள் தமிழர்கள்! நங்கள்தீம் வேறுப்பா!
 நன்றா யிவ்வுலகில் நாதங்கள் உரைத்துவிடு!

46-உலக மங்கையர் நாள்

பங்குனி எட்டு மங்கைய ரின்நாள்
 பொங்குமு எத்தொரு பூவைப் பெருநாள்
 எங்கிருக் கின்றீர்? ஏன்மறைந் துள்ளீர்?
 இங்கிதப் பூமியின் இதயத் தறிகள்
 முங்கியெ முந்தால் முடிச்சினிற் பதறும்
 முற்றிய வேதனைப் புற்றினைக் காய்வீர்!
 அங்கியை மாற்றி அரிசனத் தோடும்
 அர்ப்பணிக் கின்றதோர் அம்மந் யாவாய்!

வாயினில் மொத்த வார்த்தைகள் விட்டு
 வஞ்சியின் கட்டளை வாழ்விற் குருகும்
 நோயினை மாற்றி நெருப்பினைத் தின்னும்
 * நோசராய்ப் பூமியில் நேர்த்தி வைப்பீர்!
 காயழல் பூமிக் கயமைகள் வெட்டிக்
 கர்ச்சனைக் குள்வரும் கன்னிநீ எழுவாய்
 பேயழல் மாதுப் பெட்டகம் அன்ன
 பொதுமறை தீட்டிய பெண்ணாய் வருவீர்

நாளொரு சாவும் விதியொரு வாழ்வும்
 நசங்கிடச் சூறையில் நம்பக் குனிந்து
 வாளெடுப் பார்தம் பக்கலில் மாட்டி
 வனிதையாய் மாண்டிடப் படுவோர் நாளும்
 தோள்கொடுப் பார்கள் துருத்தியிற் சுற்றும்
 திக்கரம் மாண்டிடத் தேவீ எழுவாய்!
 மாள்வெனும் மாதாய் வஞ்சிரிக் கோடாய்
 வரைகொள நின்றிடும் வதையை அழிப்பாய்!

உண்மையில் அஞ்சி உயிரினைப் போக்கும்
 உத்தம மாதரின் உதிரத் துள்ளும்
 கண்ணியம் உரைப்போர் காரியம் உரைப்போர்
 காவலும் ஏவலும் கருத்துக் குள்ளும்
 புண்ணிடும் தேசப் பூவையை மறைத்துப்
 பொழியாரி லக்கியம் பேசா தடியோ!
 கண்மணி நீயோர் காரிகை யாகக்
 களத்திலே யிறங்கிடு காலம்உன் பிடியே!!

* நோசர்: டெனோசர்

47-கன்டாக் காவிய நவமணிமாலை

காப்பு

கன்டாதன் காப்பியக் காதற் புதிராய்ப்
பனிநாடு பூத்திருந்த பாங்கிற்-புன்னாகிப்
பொங்கும் மழையுருவிப் பொய்கைக் கணபதியே
சங்கம் மருவுதமிழ் தா!

வெண்பா

தங்கத் தமிழினிக்கத் தாம்பாளப் பொன்னுதிக்கத்
திங்கட் கன்டாத் தினமுறைய-கங்கைநதித்
தீரத்தே நின்று திருநாள் பிறந்துவரக்
கீரணாய்ப் பாட்டுரைத்தேன் கேள்!

அறுசீர் விருத்தம்

வான்பனி வீசுங் காற்று
மண்ணென்னலாம் வாட்டும் வாதை
மான்பனிப் பொந்திற் தூங்கும்
மரைஇனம் மாறிப் போகும்
தேன்பனிக் குளங்கள் நோக்கிக்
கிழக்கினிற் பறக்கும் வாத்து
தீன்விதை அணிலார் தேடும்
திரவியம் சருகிற் காணும்!

வெண்ணெந்துறை

கழிபெரும் வீதியில் கன்டா நாட்டியல்
வழியெலாங் கோடை மக்களாய்த் தோன்றுவர்!

நீர்குதி யாற்றில் நிறையுங் கூட்டமாய்
வார்நிலங் காணும் மடையென் றாகுமே!

கோடையிற் பூத்துக் குலைகளாய்த் திராட்சை
தோடையும் காய்த்துத் தொங்கிடும் கனிகளாம்!

மூடித் திரிந்தவர் மெய்நிலம் பூக்கவே
ஆடை குறைத்துமே அணிந்டை பயிலுவர்!

பனியிலே மூடியும் படரும் வேணிலிற்
கனிந்டை காட்டியும் காரிகை யாடுவெள்!

காலத்திற் கேற்றதாய் கன்டா மாறிடும்
சீலப் பண்பாடு தேசமாய் வாழுமே!

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

காப்பியக் கோடுகள் கணக்கிலும் அறியார்
தோப்புக் கரணமாய்ச் சொல்லுவர் பாக்களாய்
பூக்களை மதிக்காப் பொன்மலை அடுக்கில்
ஈக்களிற் தேனை இமுக்கும் மாந்தரார்

நாக்கினிப் புழுவாய் நஞ்சையில் ஊறிடும்
போக்கினிற் பேசுவர் புத்தகம் அறிகிலார்
பாக்களின் மாந்தரைப் பயிலுதல் கடனே
மீக்குறும் கனடா வித்துவம் அறிமினே!

எண்சீர் விருத்தம்

பாரானுஞ் சபையினிலே ஹரியா னந்தர்
பண்பாரும் ஓன்ராறி யோவின் ஆட்சிப்
பேரானும் புதிதான பெட்பார் மன்றில்
புதியவராய் இருவரெனப் பேசுந் தமிழர்
அதிர்லொடுங் கணபதியார் லோகன் மற்றும்
அருமிளைனாஞ்சு விஜய்என்னும் தணிகா சலத்தும்
நீதனென்னும் தொரண்றோவின் நகரக் கொற்றம்
நின்றவராய்ப் பலதமிழர் நிலைத்தார் வாழ்க!

கலிவிருத்தம்

நேச நாடெனும் நித்திலத் துளவளர்
தேச மாங்கனித் தொக்கிய செம்மையின்
வாச மைந்தரின் மாண்புகொள் ஊஞ்சலின்
ஈச ணாரென இன்கன டாகுமே!

(வரியில் பதினொரு எழுத்தால் ஆனது)

அறுசீர் விருத்தம் (வேறோர்வகை)

தாங்குமுளம் மாணிடத்துச் சங்கமெனப் பற்றுமுளம்
தரணிக் கேற்ற
வீங்குகதிர் நெறியானும் விருட்சமெனக் குந்துநிலம்
விஞ்ஞா னத்தின்
பாங்கிலுயர்க் கல்வியொடும் பட்டறிவுத் தொட்டிலுமாய்ப்
பரந்த ஞானம்
ஏங்கியதோர் நாடிதுவே எழுச்சியறுங் கனடாவாய்
இணைந்த தாமே!

கலித்துறை

ஆன மன்துயர் அறிவுதொன் றன்றிவே றறியாள்
ஈன நாட்டொடும் இயன்றிடக் கதைத்திடும் எழிலாள்
சூனல் வாருரைக் கும்பமாய்க் குளித்திடுங் குறியாய்
மான மாங்கனி வழங்கிடு மாமெங்கள் மகளாள்!

மாச்சீர் விருத்தம்

நூற்றி ஐம்பத் தொன்று என்க
நுதலிற் பொறித்த திலகக் குன்றாய்ப்
போற்றி மகிழப் புதிய தாகப்
பிறந்த நாளின் புனித ஏட்டைச்
சாற்றிக் காதல் தளிர்க்கும் குறியாய்க்
சற்புத் திரராய்த் தானை சுமந்து
ஏற்றுங் காவியம் இயற்றிக் களித்தேன்
எங்கள் கனடா வாழ்க என்றுமே!

48-கனடாவில் ஓர் அற்வுக்கோவில் தொரண்நோ பல்கலையிற் தமிழ்ருக்கை

மொழிக்குத் துணையென முன்னிரு கண்களாய்
முத்தவிழு
விழிக்குத் துணையென விண்ணகத் தண்ணொளி
வித்திடுமோர்
வழிக்குத் துணையென வாய்த்த இருக்கையின்
வண்ணமுதாய்
அழிப்பன போக புதுப்புன லாகவே ஆயின்எம்
அருந்தமிழே!

தொரண்நோ ஆர் பல்கலைத் தொன்மை வளாகத்
தொடும்புனலில்
அரன்போல் இசுகாப ரோவாம் இருக்கை
இணைப்பொடுமாம்
வரன்போல் மனித்தமிழ் வாய்த்துக் கருக்கலின்
வார்சுளியாய்
கரும்பாய் அழகென ஆகின ஸாமெம்
கனித்தமிழே!

கனடா அமெரிக்கக் கண்டக் கனலாய்க்
கவர்ந்ததொரு
மனதால் விழுமம் அடைந்தவர் தாம்மீ
வியப்பொடுஞ்சேர்
இனமாய் முகிழ்த்தார் இருந்தமிழ் கண்ட
இருக்கையினாற்
கனமாய் வரைந்தார் உலகது கண்டு
களிப்புறவே!

முழுநேர நாற்காலி விளங்க வளாகத்
தொடும்பேறாய்
விழுமியம் ஈர்த்த மொழியெனப் பூத்து
விளங்குதமிழ்
எழுதித் தொழிலார் அதிபர்கள் ஈய
இசைந்தவெள்ளி
பழுதிலாத் தொன்மம் படைத்தனர் தாமிப்
பெரும்பணிக்கே!

வாழ்க மனிமொழி செப்பும் வண்ண மகத்துவர்கள்
வாழ்க அரிவைய ரோடும் மன்னின் அருங்கலைகள்
வாழ்க அறிஞர் எனத்தகைக் கேண்மை அருந்தமிட்காய்
வாழ்க உருகும் பனிநா பெழுதி இளந்தமிழே!

49-கன்டா உதித்த கணித்தமிழர்

உருவா கியதே ஓப்பிலாச் சரித்திரம்
வருக வருகென வரலா ஹழுந்ததே!

அரசியல் கல்வி அறநெறி பள்ளிகள்
முரசு அுறைந்திட மொழிந்தன எனலாம்

பாராளுஞ் சபையிலே ஹரியா னந்தர்
நேராளும் ஆட்சி நிழலாய் மலர்ந்தார்!

யூனிற்றா நாதன் நெறியென மார்க்கத்தில்
வானின்ற கல்வி வளமாய் மாறினார்!

பார்த்திபன் கந்தவேள் பணியெனக் கல்வியின்
ஆரமாய்க் காபரோ அருஞ்சபை ஏறினார்

ஓன்றாறி அரசின் உறுதுணை யாமென
வென்ற இருவரில் விஜய்,தணி காசலம்

காந்தனாம் லோகன் கணபதி யும்ணழில்
வேந்தராய் ஆனார் வீற்றனர் தாம்தமிழ்ப்

பாராளும் மாநிலப் பலகையில் அமர்ந்தனர்
கூராளும் கன்டாக் குரிசாய் மாறினர்!

மாநில முன்றலில் மகுடஞ் சமைத்தவர்
நீதனின் தொரண்றோ நெடும்புனல் மாநகர்

தோப்பிலே அளப்பிலாத் தூரிகை யானவர்
யாப்பிடுந் தமிழின் யந்திரப் பவனியில்

மரபும் தமிழும் மாண்பொடும் பொங்கலின்
உரமும் நெறியும் உயர்ந்ததொல் காப்பியம்

வழுவற மொழிந்தவர் வரலா ஹழுதியே
ஒழுகிடும் மாந்தரின் உள்ளொளி பெருக்கிய

கணடிய மன்சிறைக் கணித்தமிழ் ஊர்ந்திடும்
வனமாய் மாறிய மகுடம் தமிழனின்

வடிவம் பொறித்ததே! வளர்தமிழ் கொண்டுளம்
மஞ்சென விரிந்ததே! மாநிலம் தொரண்டோ

பல்கலை வளாகம் பண்தமிழ் இருக்கையில்
வல்லதோர் கதிரையின் வரைவைக் கொணர்ந்தனர்!

ஈதெலாம் தமிழின் இருப்பென மாறிய
போதெலாஞ் சார்ந்த புத்தகம் ஆனதே!

கன்டா எம்மைக் கணக்கெடுத் திடவே
புனலாம் தமிழின் பொங்கலாய் மாறிய

அடரைச் சுமந்தோம்! அருஞ்சனைக் கன்டா
இடமெமக் காற்றிய இல்லமாய் உருகினோம்!

நாளைய கன்டா நற்றமிழ் வானின்
தோள்களாய்ச் சுமப்போம்! தோன்றிய பொழுதெலாம்

மருத்துவர், பொறிஞர் வளாகம் முற்றிலும்
பொருப்பினை யாண்ட புத்தகம் எழுதினோர்

ஆயிர மாயிரம் அறிவுடை யோர்கள்
வாயினும் மனத்தும் வளர்ந்தனர் அறிவீர்!

பத்தி ரிகையும் வானொலித் துறையும்
மெத்த வல்லுனர் விளங்குவர் அம்மா!

கன்டா நாடே! களங்கமற்று) ஓரிடம்
அனையதாய் வரைவோம்! அன்னைநீ வாழ்கவே!

50-கைவம் நேற்று, இன்று, நாளை

(கன்டாவில் உலகச் கைவ மாநாட்டுக் கவியரங்கு)

அன்புடை யோரே! பொன்மகா நாடிதே!

கைவத் தொடுமார் மெய்வதங் கண்டு

முற்றும் ஆய்ந்த கற்றறி வாளரே!

இந்நா டியற்றித் தென்னா டேடை

சிவனாய்த் தோன்றும் தவழுடைத் தோரே!

பொன்புச் சொரியும் மன்பதை உலகின்

ஆரா இறைவன் பேரா யிரவன்

காலமுந் தோன்றித் தூலத் துள்ளுறும்

அண்டத் தூலகத் தண்டிகை கண்டோன்

மணிவா சகத்துக் கணிதம் கொடுத்த

நூற்றொரு கோடி மேற்பட விரிந்த

பிரபஞ்சப் பாயின் அரங்கத் துள்ளுறும்

மன்றே கைவக் குன்றே யனைய

கோட்டக் கமலம் மேட்டிமை யாகிடச்

சிவனும் பார்வதி அபயப் பிள்ளையார்

முருகன் என்ப உருகிடும் மன்றில்

கைவ சமயத் தெய்வமாய் ஆயிடைத்

தோன்றல் குறித்துச் சான்றுதல் ஆயின!

குடும்பக் கோட்டம் அடுக்கிப் பரவும்

சமயி ஆக அமையும் உலகில்

இற்றைநாள் இன்று பற்றிய தாக

திருநாள் என்கப் பெருநாள் ஆயதே!

அடியார், முனிவர் முடியார்ச் கைவர்

பொடியார்ச் சிவனின் கடிகா ரத்துளே

தூலமார் முள்ளும் ஞாலமார்த் தண்டும்

தொல்காப் பியரின் சொல்காப் புளதாய்

வந்தமா நாட்டுச் சிந்துளீர் வணக்கம்!

எந்தையுந் தாயுமாய் முந்தையோர் நின்ற

சிந்தையார் காட்டும் விந்தையோர் வணக்கம்!

அடியார் சூட்டிய விடிவாய்ச் கைவம்

குடியாய் நிறைந்த திடலார் மன்றில்

மாதொரு பாகன் கீதமாயப் புணர்ந்த

சாதனை யாளராய் ஈதறம் பூட்டிய

போதனை யாளரே! மாதவத் துள்ளாடும்

சேவடி தொழுதேன்! பாவடி அரங்கில்

கைவம் நேற்றும் கைவசம் இன்றும்

நாளையென் றுமிழு வேளைவந் ததனால்

யானும்வந் தடியேன் தானந் தருகிறேன்!

நோவுமக் குற்றால் பாவமாய் ஏற்பீர்!

நேற்று....

நேற்றைய உலக மாதா
 நிலமது தோன்றித் தெய்வம்
 போற்றிய கயிலை யோடும்
 புகண்றிடச் சைவ மென்கும்
 தொற்றமும் துணிவும் ஆற்றல்
 துல்லியம் நிறைந்த வேதம்
 ஈற்றயல் இதனை யார்ந்து
 இன்றுமா நாடு கண்டோம்!

பல்லவர் சோழர் என்ற
 பாரினை யாண்ட தோழர்
 சொல்லிய அனைத்துங் கோவில்
 சிவபெரு மாணாய்க் கண்டார்!
 கல்லொரு மலைபோல் ஆன
 கல்லினைக் குடைந்து தெய்வம்
 நல்கிடும் மனைசெய் தாஞே
 நாளிலம் அறுமே கண்டார்!

தொல்காப்பி யர்க்கும் முந்தித்
 தொல்லியல் வரலாற் ரோடும்
 நல்சிலப் பதிகா ரத்தும்
 நவின்றிடும் பொதுவாண் டுக்கும்
 அல்லதுப் பாலும் பெற்ற
 அருங்கதை சைவம் பேசும்!
 எல்லையில் லாத திக்கும்
 இறைவரைக் கோவில் சொல்லும்!

தென்தமிழ் நாடு, ஈழம்
 தேவாரத் தலங்கள் சொல்லும்
 அன்றலர் மலர்போல் இன்னும்
 ஆலயம் பலவுண் டாமே!
 இன்றுள தஞ்சைக் கோவில்
 ஏகமும் மலேசி யத்தும்
 குன்றுள முருகற் குன்றும்
 குவலயம் வியக்கும் ஏடாம்!

சோழரின் தமிழ்நாட் டுக்கும்
 சுற்றிய ஈழத் துள்ளும்
 ஆழமாங் கடலுக் கப்பால்
 ஆலயம் அமைத்த காலம்
 ஈழமாங் கோணே சத்தும்
 இருக்கின்ற சிவனா லயங்கள்

முழுமுற் ஹோதுஞ் சைவம்
முடிந்ததின் முடிவே காட்டும்!

இன்று

இப்படி யாக வேள்வி
இயற்றிய தெங்கள் மண்ணில்
சற்றிய பாம்பாய்க் கண்டார்
தொடுநிலம் பறிபோ யாச்சு!
முற்றிய செருக்கத் துள்ளே
முழுமுதல் அழியக் கண்டோம்!
இற்றைய இருபத் தோராம்
ஈன்னாற் றாண்டாய் ஆச்சு!

சுடலையைக் கூடத் துண்டிச்
சிறங்கையாய்ப் பறித்து விட்டார்!
மடுவரைப் பிள்ளை யாரின்
மன்றில்மா மிசத்தை விற்றார்!
அடியுதை ஆக்கிக் காணி
அபகரித் திட்டார்! சொற்ப
பிடியெனக் காசைக் காட்டிப்
பூமியைக் கொள்ளல் செய்தார்!

தனிமையில் வந்தால் கொன்று
தமிழ்வைரைப் பயமு றுத்தி
இனியெனத் துரத்த லுற்றார்
ஏந்திலை தனியே வாழுங்
கனியினெனக் கொன்றார்! வாட்டுங்
கயமையால் அழிகின் றாரே!
முனியெனப் பேயாய் நிற்கும்
முடிச்சுமா றியரால் செத்தோம்!

மெத்தவும் உதவு மாப்போல்
விழாவினை எடுக்கின் றார்கள்!
செத்திடும் எழிய வர்க்குச்
சீவியம் தருவ தாக
முத்திரை பதிக்கின் றாரே!
மேளமாய் அடிக்கின் றாரே!
தத்தென ஏமாற் றுங்கால்
தாங்கிடா திருக்கு தையா!

கொட்டிலிற் கட்டி வைத்த
குடியினெனக் காக்கும் மாட்டைக்
கட்டிய இடத்திற் காணாக்
கவலையிற் தேடிப் போனால்

வெட்டிய தலையுந் தோலும்
 வீதியில் கிடக்கு தண்ணே!
 அட்டியாய்ப் பலசம் பவங்கள்
 அனைத்தையும் படங்கள் காட்டும்!

நானோ...

மூர்க்கராய்க் கலைத்துத் தாக்கும்
 மூடரைக் காத்து நிற்பீர்!
 சுத்தென வாள்வெட் டாக்கிக்
 குதறுவார் தன்னைக் காப்பீர்
 ஏத்துவார் போதை யூட்டும்
 இயமரைக் கலைத்து நிற்பீர்
 காத்திட ஆளில் லாத
 ‘கவண்மேந்து’ எதற்கு அப்பா!

யாழிப்பாணத் திருந்து செய்தி
 யாத்திரை வந்த திங்கே
 சூழிப்பாணை என்று காசு
 கொட்டிட வேண்டாம் ஜயீர்!
 வீழ்த்தாத காலை யூன்றி
 விரைவண்டி வாங்கு கின்றார்!
 வாழ்த்தோதும் கல்வி யின்றி
 மாணவர் தெருவில் நின்றார்!

அரசினர் அழிப்பார் தன்னின்
 ஆபத்துத் தெரிதல் வேண்டும்
 பரவிடும் போதைத் தீனின்
 படுகுழி அழித்தல் வேண்டும்
 அறமெனுஞ் சமயக் கோப்பு
 ஆலய மாதல் வேண்டும்
 சரமெனும் சைவம் போற்றச்
 சமுதாயம் வரலா றாகும்!

வள்ளுவர் சிலையை வார்த்து
 வாசலில் சிவனார் மன்றில்
 உள்ளதாய்ப் புதுமை செய்தார்
 உலகமா சைவர் ஏட்டில்
 அள்ளிய பெருமை கண்டார்
 அடியாரும் சிறப்புக் கண்டார்
 தெள்ளிய சைவ மார்க்கும்
 திருவினார் வாழ்க! வாழ்க!

பகுதி:2
கன்டாவில் வாழும்தமிழ்

01- அன்னை தமிழே

அன்னைத் தமிழே! அன்னைத் தமிழே!
என்னை அணைத்த அன்புத் தமிழே!

பிரபஞ்சப் பரப்பின் பிரசவம் பார்த்து
பெருமஞ்சம் தந்த பொய்கைத் தமிழே!

இலக்கணம் நீயே இலக்கியம் நீயே!
இரண்டு மாகிய இறும்பா நீயே

எழுத்துரு வாகி இயம்பினை சங்கம்!
கழுத்துரு வாகிக் கணிந்தனை விம்பம்!

வான வெளியில் தூல ஓலிப்பரல்
மானத் தமிழின் மனக்குரல் வலிப்பே!

பூகோ ளத்தொடும் புதுப்புனல் சொரிய
ஆகா ரக்குடில் அண்டம் வெடிப்பதாய்.

நாசா இன்னும் நாதங் கடந்ததோர்
பேசாக் கருவியில் பேசிய கிளியே!

காலக் கிரீடமே கவணிற் பொறியென
ஞாலம் உனக்காய் நயந்தது காண்க!

விண்ணின் மருந்தை வேதக் கனலிடை
வண்ணாக் கலந்த மாதுளைத் தமிழே!

தொல்காப் பியத்தின் தோன்றுதல் முன்னே
சொல்யாப் பிருந்த சிறுகுக் குடிலே!

காப்பியர் அந்தத் தோப்பினுக் குள்ளே
யாப்பொடுஞ் செம்மொழி இயற்றினன் அமுதே!

இருப்புச் சுவடுகள் எழுதிய கற்களின்
கருக்குச் சுவர்களிற் கண்டனர் அறிமின்!

ஹோவார்ப் பல்கலை யிருக்கையில் இன்றைய
தேவார்க் குரலாய் தொட்டிலில் ஆழினை!

வாழும் பூவே! வாழும் பூவே!
ஊழியின் சுத்தாய் ஒளிமுத் தாகினை!

கதிரொளி என்கக் ககனம் பரவிய
முதிராச் சந்தம் மூட்டிய வலியே!

நாளை உலகெலாம் பாளை சிந்திய
கோளருந் தமிழே! குவலயத் தழகே...!

உலக இருப்புக் குகந்தனை மாதே!
பலகை அமைத்த பாடலாய் வருக!

இடிப்போர், நடிப்போர், கடிப்போர் உலகிலுந்
துடிப்போ டிருக்கும் தீந்தமிழ் தருக!

02-சமுதாய ஏய்ப்போரைச் சந்தியில் நிறுத்து

எழுதுதல் வேண்டும் அந்த
எழுத்தொடும் நேர்மை வேண்டும்!
பழுதிலா நோக்கம் வேண்டும்!
பரம்பரைக் குணர்த்தல் வேண்டும்!
தொழுகையும் அமைதி வேண்டும்!
தெய்வமும் தோன்ற வேண்டும்!
அழுகையும் மனிதத் துண்பம்
அகற்றிடத் துணிதல் வேண்டும்!

சனத்தினை அழிப்பா ரோடும்
சகவாசங் கொள்ளல் வீணாம்!
மனத்தினைக் கெடுப்பா ரோடும்
வசமிடப் போதல் நோவாம்!
கனத்தொடும் துயரம் பேணார்
கருத்தினைக் கொள்ளல் பாழாம்!
இனத்தொடும் பற்று மில்லார்
இட்டிமை யாளர் கேண்மின்!
* இட்டிமை-சிறுமை
ஆயிரம் இலட்ச மாக
அழிந்தநம் மக்கள் கண்டோம்!
பேயிரங் காது என்ற
பெருங்கதை யுகத்தைக் கண்டோம்!
ஆயினும் அழிப்பார் மாட்டும்
அரசியல் போகக் கண்டோம்!
தாயினும் இறைவன் செய்த
தத்துவம் இதுவாய்க் கண்டோம்!

எழுதுவோர் எழுத்தில் எல்லாம்
 இதயமும் மலர வேண்டும்!
 அழகுரல் கேட்கும் மண்ணில்
 அறமெழுந் தொழுக வேண்டும்!
 பழவிலும் சுமையைத் தீர்க்கும்
 படிப்பினை உருக வேண்டும்!
 முழுவதும் கருவி லாக்கும்
 முயற்சியே முத்துப் பூக்கும்!

03-வருவாயை செந்தமிழே

(செம்மொழிச் சிறுகாவியம்)

கட்டறைக் கலித்துறை

பொதிகை மலையோடு பொன்னேடு ஆகிப் புவியொடும்நாள்
 உதிகைப் புன்னோடு உள்ளக் கிடக்கை ஒளிதருஞ்சேய்
 அதிகைக் கனியாய் அகத்தியர் அன்புற் அருணங்காய்த்
 துதியைச் சுமந்தாய்! தெளிவாய் வருவாய்ஸ் செந்தமிழே!

எண்சீர் விருத்தம்

செம்மொழியே மன்மொழியே தேனே மானே
 செம்பவளத் திருமேனிச் சுட்ரின் முத்தே
 நெம்புவியில் முன்னுதித்த நெறியே சொட்டும்
 நெடுங்குரலே உலகிட்ட நிலத்தின் வார்ப்பே!
 அம்புவியில் பலமொழிகள் அளித்துஞ் சாகா
 அருள்படைத்த பொற்பாவே அருஞ்சொல் ஊற்றும்
 எம்முடனே துருவமதும் இணைந்த தாயே
 இன்தமிழே எப்பொழுதும் எழுந்தே வாராய்!

எண்சீர் விருத்தம்-2

செந்தமிழீர் வருக சிந்தையுளீர் வருக
 செம்மொழியீர் வருக! தெய்வமென வருக!
 சந்தமுளீர் வருக! சரிதமுளீர் வருக
 தாகமுளீர் வருக! தம்பதியீர் வருக!
 பந்தமுடன் வருக! பாலகரே வருக!
 பரதமுளீர் வருக! பாவையரே வருக!
 எந்தையரே வருக! எம்தாயீர் வருக!
 இந்தவு லக்ஷ்ரே ஓர்க்கரமாய் வருக!

அறுசீர் விருத்தம்

அம்புலி முகத்துஞ் சாரல்
 அறுமெனப் பெற்ற வண்ணம்
 செம்புவி அரங்கத் தொட்டிற்
 செந்தமிழ்ப் பாவே வாராய்!
 நம்புவாய் தமிழே எங்கள்
 நலம்புரி யார்க்கும் மன்றில்
 தெம்புடன் சிறுவர்க் கெல்லாம்
 தேரிடுந் தெய்வம் வாராய்!

எழுசீர் விருத்தம்

செந்தமிழ் வீரா தன்மொழி தேராத
 தெருவிலே நாம்வரல் உண்டோ?
 கொந்தவிழ் தேனும் பின்கணிப் பாலும்
 கிடைப்பினும் நம்தமிழ் மறவோம்!
 சந்தமும் இசையும் சாத்திரக் கூறும்
 சந்ததி நெடுகிலும் சாற்றும்
 முந்தையின் மண்ணில் விளங்கிடும் தமிழாய்
 முத்தமிழ் பற்றியே வாழ்வோம்!

அறுசீர் விருத்தம்-2

விஞ்ஞானக் கல்வி கேள்வி
 வினைதொழில் நுட்பம் நல்ல
 மெய்ஞ்ஞானப் புரித லோடும்
 வித்துவம் உலகம் காட்டும்
 செய்ஞானத் தமிழர் உன்றன்
 சிறப்பினைப் போற்று கின்றார்!
 இஞ்ஞான்றும் வணங்கி இற்றை
 எழில்விழா வருக என்பேன்!

அறுசீர் விருத்தம்-3

எங்குநாம் சென்றால் என்ன?
 எம்தமிழ்ச் சமுதா யத்தின்
 பொங்குபேர்ப் பதாகை யேற்றும்
 பூந்திடல் சமைப்போம் வாரீர்
 தங்குமோர் தமிழின் ஊற்றுச்
 சார்ந்திடப் பெயரை வைப்போம்!
 செங்களாம் அு.:தே நாளைச்
 செந்தமிழ் அறங்காப் போமே!
 (சிறுகாவியம் முற்றும்)

04-வளர்தமிழ் தந்தெனை மன்னிப்பாயா?

தமிழே அமிழ்தே சதுரப் புனல்வாழ் மலர்க்குளத்துத்
தமியாய்க் கழலாய் மனிதச் சரங்கள் தகைத்தனவாய்த்
துமியாய் மழையாய்த் துலங்குஞ் சிறகாய்த் தொடுத்தவனம்
இமிழ்தல் அலைக்கும் எழிலே மடவார் இளந்தமிழே!

தமிழே மதியே தமுவுங் கொடியே தரணிபெற்ற
கமழும் மலரே கருகா இதழே கசிந்துருகிச்
சிமிழாய்ச் சிலையாய் செகம்வாழ் உயிராய்ச் சுரந்தமுவும்
இமையோர் விழியே எனையாள் கதிரே இளந்தமிழே!

முதலிற் பிறந்தாய் முகிலும் பரந்தாய் முகமலரென்று)
நுதலின் திலகத் துணைநின் றதிரும் திருமகளாய்
பதமென் றெழுதிப் பரந்தார் கருதும் பலமொழித்தாய்
சதமென் றுடைத்தாய் சரிதம் படைத்தளம் சாம்பவியே!

உன்னாற் பிறந்தேன் இருந்தமி மாற்பண் இலக்கணமாய்ச்
சென்னாப் புலவர் செழுமையில் வாதச் சரமெடுத்துச்
சொன்னநம் நாடு செகவலத் தோடுஞ் சதமுரைக்க
அன்னை யெனவே அளித்தனை யாம்னன் அருந்தமிழே!

மேலார் வளாகம் விரவும் உலக விதந்தமுவிக்
காலம் அழித்துக் கருகிட நின்ற கணப்பொழுதும்
வேலணைத் தீபமென் வித்தியா சாலை மழங்கியதோர்
தூலமாம் பொய்கைத் திருமகள் என்கத் திளைத்தனளே!

செப்பிய ஊடகச் செந்தமிழ் வண்ணம் தொடர்ந்தகவி
ஓப்பிய வேட்கைத் துயர்தலை யங்கம் உவத்தலொடும்
கப்பிய சோகம் கனிந்தவர் வாழுங் கணிப்பொடும்வாழ்
தொப்புட் கொடிகளைச் சொல்லிட வைத்தனை செந்தமிழே!

வானம் இருண்டு மழைவரப் பச்சை வயல்களின்மேல்
கானம் இசைத்துக் களித்தவன் கண்ணற் கருவறையில்
ஊனம் உருகி இருந்தவன் காதல் எழில்மகளே
மானஞ் சிதறா வளர்தமிழ் தந்தெனை மன்னிப்பாயா

05-என்தமிழ் வணக்கம்

கன்னலும் பாலுந் தேனும்
 கனியொடு அமுதும் வானின்
 மின்னலும் மழையும் காற்றும்
 மூடிய காருங் சூற்றும்
 சொன்னயம் எங்க ஆக்கிச்
 செப்பிடு கவிதை என்றாள்!
 அன்னவள் தமிழா ணோடு
 அருஞ்சபை ஏறி வந்தேன்!

செம்மொழி என்றார்! முன்னைக்
 சீர்மொழி என்றார்! பண்புச்
 செம்புனல் என்றார்! மன்னர்
 செம்மொழி என்றார்! மண்ணின்
 அம்புலம் வரித்த தாலே
 அகிலமும் வென்றாள் என்றார்!
 வெம்புலம் எதிலும் வீழாள்
 விடியலின் தெய்வம் என்பேன்!

முச்சங்கந் தனிலும் நின்றாள்!
 மூவேந்தர் அவையும் வென்றாள்!
 மெய்ச்சுடர் தேவா ரத்தின்
 மூவராய் மறையில் நின்றாள்!
 அச்சுவை வாச கத்தின்
 அருந்தமிழ் வண்ணங் கண்டாள்!
 சொற்கவைக் குமரர் வள்ளல்
 சிவனொடுங் காணு கின்றாள்!

ஈழமா மணியின் கண்ணாள்!
 இமயத்துக் கொடியின் பெண்ணாள்!
 ஆழமாங் கடலே அன்னாள்
 அருங்குறட் சிறப்பாய்க் கொண்டாள்!
 வேழமாம் பார திக்கு
 விசையினப் பாடல் வைத்தாள்!
 ஏழையே இல்லாள்! வையம்
 எங்கணும் பரவு கின்றாள்!

பாரதி தாசன் கம்பர்
 பட்டினத் தடிகள் ஓளவை
 காரலைக் கண்ண தாசன்
 கடிமனம் மிகையே ஒப்பும்
 பேரலைக் கவிஞர் போற்றும்
 புதுப்புது மனிதம் கண்டாள்!
 நீரலை போலே போகாள்!
 நிலமதில் நிலைப்பாள் அம்மா!

06-ஒந்றுமை வேண்டும்

செப்பிடுஞ் சீப்பை விட்டால்
 திருமணம் நின்றா போகும்!
 குப்பையாய்ப் படத்தைத் தீயிற்
 கொழுத்தினால் செத்தா போவார்!
 எப்படிக் கூத்து மாடி
 இகழுரை யிட்டால் என்ன?
 குப்புற விழுவோர்! வெற்றி
 கொடுப்பவர் எல்லாம் மக்கள்!

ஜயப்பன் பயந்தார் என்றால்
 அருஞ்சிவன் அருகில் நிற்பார்!
 நையவே புடைத்தால் என்ன?
 நாயகி அருகில் நிற்பாள்!
 பொய்யது மூட்டை கட்டும்
 புழுகெலாம் மறைந்தே போகும்!
 மெய்யது மக்கள் காட்டும்
 விழுமியம்! வாழும் என்பேன்!

அமைதியும் உண்மை யாற்றும்
 அறிஞனே நாளை வாழ்வான்!
 மமதைகள் சிறிதும் இன்றி
 வார்த்தையிற் பொய்கள் இன்றிக்
 குமைதலை விடுப்போம்! வெற்றி
 கூடிடும் ஒருநாள்! எங்கள்
 சுமையினைத் தீர்க்க மாகச்
 சொல்பவன் வருக என்பேன்!

வல்லதோர் நிலையை அந்த
 வரலாற்றை மீண்டும் ஆக்கும்
 சொல்லிடும் ஒருவன் இற்றைச்
 செருக்களத் தோரும் இல்லை!
 கல்லிலே நீரைத் தேக்கும்
 காரியம் கெட்டுப் போகும்!
 சொல்லிலே நிலத்தைக் காக்கும்
 சிற்பியே தலைவன் ஆவான்!

கம்பத்தி லிட்டார்! தேர்தல்
 களத்திலே தீயில் இட்டார்!
 அம்புவித் தமிழர் யார்க்கும்
 அருந்திறல் தமிழர் மாட்டும்

நெம்புகோல் உடையோர் மாட்டும்
நிசமதை எழுதி வைப்பீர்!
எம்பியே ஏறிப் பின்னர்
ஏணியைச் சரிக்கா தீர்கள்!

ஒற்றுமை என்றும் இல்லா
ஓரினம் தமிழர் என்பேன்!
கற்றிடச் சிங்க எத்தில்
கனக்கவே உண்டு என்பேன்!
வெற்றியைச் சுமக்கு மட்டும்
வெறியர்போல் எதிரி என்பார்!
இற்றைநாள் அய்நா வின்பால்
ஒருக்குரல் தந்தார் கேண்மின்!!

07-அறிதுயில் மீளாத் தமிழர்...!

(தமிழ்ச்சங்கக் கலியரவுக்கத்தில் படித்த ஒர்கவிதை)
என்னருந் தமிழிர்! கம்பன்
இளங்தமிழ் அவையீர்! சங்கப்
பொன்னரும் புலவீர்! ஆய்வுப்
பொருட்சவை தருவீர்! முந்தை
மன்னரும் பயிலு மாப்போல்
மகிழ்ச்சொடுந் தமிழின் ஊற்றுப்
பின்னலைத் தருவீர்! இந்தப்
பொழுதொடும் வணக்கம் செய்தேன்!

காவியப் புலவீர் வாழ்க!
கருத்துரை அறிஞர் வாழ்க!
ஒவியக் கலைஞர் வாழ்க!
ஒளித்தடம் தருவோர் வாழ்க!
பாவிடும் இசையோர் வாழ்க!
பரதமும் பொழுதோர் வாழ்க!
நாவிடுஞ் செல்வர் வாழ்க!
நற்தமிழ் உலகீர் வாழ்க!

வாழ்கவே அறிஞர் மன்றம்
வளர்கவே தமிழின் சங்கம்
மேழியும் உழவும் வையம்
மேவிடும் பயிருங் கல்வி
ஆழிபோல் எனினுந் தோன்றி
அுலைகடல் மீதும் வெல்வோம்!
வேழமாய் அதிரும் எங்கள்
வித்துவம் பதிவுண் டாக்கும்!

நாறிய மீனைப் போலே
 நாறிடும் மனிதர்! எந்தை
 சூறிய போதும் புத்திக்
 சூர்மையைப் புரட்டா மாந்தர்
 பாறிய மரத்தைத் தூக்கிப்
 பட்டவேர் தனுக்கு மென்ற
 ஆறிய அறிவோர் இன்னும்
 அறிதுயில் மீள வில்லை!

காற்றிலே சூந்தல் ஒடிக்
 கடல்வலை வீச தப்பா!
 ஏற்றிய போத்தல் இன்னும்
 இறங்கிய மூச்சே இல்லை!
 ஆற்றலும் அறிவுங் கெட்டு
 ஆனதோர் கல்யா ணத்தே
 தேற்றிய வீடும் போச்சு!
 தேடிய தெல்லாம் போச்சு!

படிப்பது ஒன்றே யென்ற
 பக்குவம் சுமந்த வெற்றி
 முடித்தொரு மருத்து வத்தில்
 முத்திரை பதிக்கும் அம்மா!
 கடித்திடும் வேலி ஆட்டுக்
 கல்வியிற் பொருளே இல்லை!
 நடித்திடும் எதுவும் நாளை
 நமக்கது உதவாக் கொல்லை!

மாதமோர் சின்னக் காக
 மண்ணிலே வறியோர்க் கீவாய்!
 ஆதர வின்றி நிற்கும்
 அடித்தளம் இன்றி வாழும்
 மாதரும் சிறாரும் எங்கள்
 மனதிலே இருத்தி வைத்தால்
 தீதருஞ் செயலை வெல்வோம்!
 தீமையைக் காப்போம் கண்ணர்!

இலக்கணம் இன்றேல் செம்மை
 இலக்கியம் இல்லை! யாப்புத்
 துலக்கமும் மரபும் இல்லாத
 தோத்திரம் இல்லை! முற்றும்
 கலக்கிய குளத்தி னுள்ளே
 காப்பியம் வருவ தில்லை!
 புலத்தினிற் தமிழின் சங்கப்
 பொய்கையீர் வருகின் ரேனே!

08-யானும் தமிழும் யாக்கையுமாய்...

தேடிப் பரவித் துணிவார் அகலத்
 திரிந்தநிலம்
 பாடிப் பரவிப் பனிக்கார் வயலில்
 படிந்தபுகல்
 நாடிக் கணத்தே யுதிரும் நினைவில்
 நயந்ததொரு
 கோடிக் கணவில் குளித்தேன் அவள்ளன்
 கிளித்தமிழே!

வாழுந் திருவாய் வரலா றெழுதி
 மருங்குபனி
 வீழுந் துருவம் மிதந்தே குளிரில்
 விழுந்தகணம்
 யாழும் தமிழும் மிளற்றுங் கவிதை
 யடுக்கியதோர்
 சூழுந் திருவில் எனையே இழுந்தேன்
 கலைத்தமிழே!

பாருக் குவந்து படையாய் எழுதிடப்
 பாரதிபோல்
 தேருக் குவந்து திருப்பா புரிந்தேன்
 திருத்தமிழில்
 ஊருக் குவந்து மழையாய் விழுந்தேன்
 உறுகணத்தே
 யாருக் குவந்தேன் எனக்குறை யில்லைன்
 யாக்கையதே!

எண்ணித் துணிந்து இடுக்கண் களைய இருந்தமிழை
 வண்ணக் கிளியாய் மயல்மொழி யாக்கி மகிழ்ந்தவனாய்
 அண்ணத் துயர்த்தி அகிலம் பரக்க அறைந்தவனாய்
 விண்ணிர் களித்து யெழுங்குரல் வைத்தேன் விதந்துலகே!

யானும் நிலமும் அளையுந் துருத்தி இயன்பரப்பில்
 தேனும் தினையும் சளையார் பல(ா)வுந் தொடுங்கதலி
 மாவுங் கனிகள் வளையப் பிசைந்து வரும்அழுதம்
 ஊனுங் கலந்தும் மறந்தேன் உனக்காய் இளந்தமிழே!

09-செந்தமிழ்ப் பதியாள்

என்னுல கத்தெலாம் ஏந்தினை தமிழே
 எழில்தரும் உலகெலாம் இருக்குமெம் தமிழே
 மன்னுல கத்தினில் மந்திரம் தமிழே
 வளர்தனிச் செம்மொழி மாருதம் தமிழே
 தொன்னுல கத்தினிற் சித்திரம் தமிழே
 தொல்காப்பி யம்புகழ்த் தேவதை தமிழே
 மின்னுல கெங்கணும் மேவிடுந் தமிழே
 வீற்றிருக் கிண்றநம் வித்தினள் தமிழே!

சேரரும் சோழரும் பாண்டியர் எனவே
 சீருறும் மன்னரும் செதுக்கிய வாரே
 தேரிடும் அம்பிகைத் தேவியள் தமிழே
 திரண்டபல் லாயிரப் பூக்களாம் தமிழே
 வாரரி மேதினி வடித்தவள் என்ற
 வைகறை இன்தமிழ்க் காகிடு மாரே
 பேரரி வாகிய சாங்கலுன் றாகிப்
 பூமியின் சரித்திரப் பொன்மகள் தானே!

பாரதி கம்பனும் வள்ளலார் முத்தும்
 பண்கவி சிலப்பதி காரமென் றள்ளும்
 ஆர்கவி குருபரர் ஆயதோர் ஈழ
 அருங்கவி சோமரும் மன்கவி ஆகத்
 பார்மழு தாயிரம் புலவரும் பாடப்
 படையென நின்றது பைந்தமி ழிருப்பே
 கார்மழை கொட்டிடும் கனகமா மங்கைக்
 கனிகள் மாதுளக் கருவினள் தானே!

பனிபடருங் கனமியத்துப் பைந்தொடி என்கப்
 பதிவென்று பலசங்கப் பலகையுற் பெறன்க
 நனிபடருங் கலைவிழவும் நடனஅரங் கேற்றம்
 நல்நூற்கள் படைத்தவொரு நாளெனவே யாகும்
 இனியஉல கம்பதியும் இணையமெனும் ஏட்டில்
 இலங்கிவரத் தமிழுலகம் ஈடுஇணை அற்ற
 கனிகொடுத்த செந்தமிழாய்க் கந்தர்வ முற்றுக்
 கண்ணிதமிழ்க் செம்மொழியாய்க் கண்டுவரு வானே!

10-கவிஞர்கள் தினங்காணுவீர்

கவிதையி னாடு விஞ்சும்
 களிப்போடு வெல்லக்
 கவிகொண்டு ஆடி மகிழ்வர்
 கவிஞர்கள் நாளே மின்பக்
 கனலாகி விள்ளக்
 கதிரோடும் தேடல் புரிவர்
 கவிஞர்கள் மார்பு தட்டிக்
 கலையோடு விஞ்சும்
 கவின்சுத்து அனைய மைந்தர்!
 கவிஞர்கள் இன்று கன்னற்
 கனிவாழை போலும்
 கலைத்தாயின் புதிய மாந்தர்!

புலவரின் நாளும் இ.:துப்
 புகழேணி விள்ளும்
 பொதிகையாள் வண்ணம் பயில்வர்
 கலையுளம் தன்பால் ஈர்க்கக்
 கவிதையாய் மாறிக்
 கரகாட்டம் போலுஞ் சமூல்வர்
 நிலையுளம் கம்பன் என்க
 நிலம்மீது செல்லும்
 நிசப்பார தீயென் றதிர்வர்
 உலகினில் வாய்மைக் கோட்டின்
 உச்சாணிக் கூட்டில்
 இருப்பாகும் கவிஞர் தினமே!

உரமது நெஞ்சிற் பாயும்
 உறவோடும் கூடல்
 உளமாரத் தோடும் கவல்வர்
 கரமது ஈட்டி ஆகக்
 கனலோடும் மண்ணின்
 கருத்தோடும் பாசத் துணர்வர்
 மரபது கொண்டு நோற்கும்
 மன்றாடி யவர்க்கு
 மனதாரத் துள்ளுங் கவிஞர்
 சரமது வைத்துக் கோர்த்து
 தமிழோடும் எண்ணச்
 சபையேறி வாருங் கவிஞர்!

உறுகணம் உந்த லோடும்
 உயிராடி வெல்லும்
 உலகோசை யாகி மகிழ்வர்
 பெறுகணம் காதல் நெஞ்சின்
 பொதிகையாள் ஆகப்
 புன்லோடும் தேடி நெகிழ்வர்
 நிறைசனம் போற்றுங் பொன்போல்
 திசைவாழும் அன்புத்
 தீர்ப்பாகும் தேவி யாவர்!
 தரிசனம் ஏற்றும் அன்புத்
 தமிழாகும் வண்ணம்
 தலையாகத் தோன்றி வருவார்!

11-தாய்மரபும் தமிழ்மரபும்

வெண்திங்கள் மேலானை
 வேதங்கள் மேலானை
 வீசங் காற்று

மென்தென்றல் மீதானை
 விளையுழபிர் மீதானை
 விளங்கு மெந்தைக்

கண்மூன்று கனலானைக்
 கனவூழி கடந்தானைக்
 ககனம் வையக்

கையூன்றும் நெறியானை
 காவுலக வெல்லாழுங்
 கனிந்த ஞான

மண்மீதாங் கனிந்தானை
 வாழ்விக்கும் முகிலானை
 மனிதக் கூற்றின்

மடியானை நீரானை
 மதகானைக் கடலானை
 வஞ்சி கற்புப்

பெண்ணோடும் உலகாணை
பொய்கையாள் தமிழோடும்
பெற்றேன் ஆணை!

பூம்புகலில் மன்புகலில்
பிறந்தகவித் தமிழோடும்
பெற்றேன் ஆணை!

வாரோடித் தமிழ்நிலத்தை
வலையாடி அழித்தகடல்
மருவிற் றன்நாள்

வரைகவிக் கௌல்லாழும்
மாநதிகள் எல்லாழும்
மலையும் பாறி

நீரோடிச் சமுத்திரங்கள்
நிலம்விழுங்கி யகழ்ந்தாட
நிறைந்த ஏடு

நீட்டோலை இலக்கியங்கள்
நிசமான வாழ்வியங்கள்
நிறங்கள் தொன்மைப்

பேரேடு சார்பறங்கள்
புகழாருந் தேவரங்கம்
புகலும் பாக்கள்!

பூக்காடு தமிழ்மரபு
போனதுபோய் இன்றேயாம்
பொன்னின் வார்ப்பாய்த்

தார்மேவி யிருக்கின்ற
தனிமரபு மொழியாளே
தமிழே அம்மா!

தரணிதனில் முன்தோன்றித்
தாப்மரபு என்றுதித்த
தமிழே அம்மா!

12-கன்னற் பரம்பரை என்போம்

கன்னற் தமிழனுங் காரிகை அம்மொழிக்
கட்டிற் பிறந்தவை எல்லாம்
சென்னி முழுவதுஞ் சேருறை யாம்மொழி
செப்பித் திரிந்திடக் கண்டார்!
அன்னை உடல்கிடந் தானவை என்றொரு
அட்டிக் குலத்தவை அல்லால்
மின்னுங் குற்றளோடும் மேவிடுங் காப்பிய
முத்திற் பிறந்தவை தாமோ?

கட்டிக் கரும்பெனக் காதலால் முந்திய
கன்னித் தமிழனும் பெண்ணாள்
தொட்டு மகிழ்ந்திடத் தேனுறும் வஞ்சியாய்த்
சொர்க்கம் எனக்கவள் தந்தாள்!
எட்டுத் திசையெலாம் ஈழமுங் காப்பிய
இன்பங் குளித்தவ ஸின்பால்
மொட்டு மலரிவள் மேதினி யாம்பொழில்
மூல்லைச் சிந்தென நின்றாள்!

கம்ப னருங்கவி காவியஞ் செப்பிய
கன்னித் தமிழ்க்கவி யானாள்
கந்த புராணமுஞ் சீறாப்பு ராணமும்
கண்ணன் ஆழ்வருங் குன்றாய்த்
தெம்பு படித்திடத் தேவரந் தன்னொடும்
செப்பும் திருக்குறள் நீந்தும்
அம்பு புறப்பட ஆரமுங் காட்டிடும்
அள்ளஞ் சிலையவள் தானே!

சங்கத் தமிழாடுஞ் சாற்றிய செந்தமிழ்ச்
சான்றின் அளப்பெருங் குன்றம்
பொங்கும் தமிழனைப் போற்றிடும் அன்னையின்
பூக்கும் புவிக்கிணை மன்றம்
இங்கு முதன்மொழி யாமென அம்முவின்
ஏட்டில் இலக்கணம் கண்டாள்
தெங்கு இளவயற் தாரிகை செம்மொழித்
தெய்வம் பூத்திடக் கொண்டாள்!

கொட்டிக் கிளாங்கெனக் கீதமும் வஞ்சியின்
கும்பக் கலசமும் கண்டோம்!
வட்டு நடஞ்சிவ வாசகர் பக்தியின்
வண்ணைப் புகவிடம் பெற்றோம்!
தட்டுப் புறம் அகம் தந்திடப் பொன்சலா
தந்த பிரபஞ்ச மெல்லாம்
கட்டித் தமிழனும் காவியப் பொன்மகள்
கஞ்ச மலர்ப்பொழில் அன்றோ!

13-கவிதை இலட்சணம்

பகுத்தறிவு கொண்டதுவோர் கவிதை இல்லை
 பாடென்கப் பாடுபவன் கவிஞர் இல்லை
 அகத்தொடுங்கால் விருப்புக்கும் அகழ்வார்க் கென்றும்
 ஆவேசக் கவிதையெதும் ஆகா துண்மை
 மிகுத்துவரத் தேளாகி மின்ன லாகி
 மெல்லெனவே மனத்தாறி முழங்கா வேசம்
 புகுத்திவரக் கனலாகிப் பிரவ கித்துப்
 பூங்கவிதை ஒன்றேதான் பிறக்கும் அம்மா!

பொன்னிறங்கள் பூப்பெய்திப் பிரச விக்கும்
 புதுமகளைக் கண்டுலகம் பொதும்புங் காடு
 முன்னிரவி ரம்மியமாய்ப் பொழியு மாப்போல்
 முத்துகவி தைச்சரங்கள் முகிழ்க்கும் நாடு
 சன்னதமாய்ச் சிந்துகவி சங்க மிக்கும்
 சந்தமுத்துப் பிரபந்தச் சோதி யாக்கும்!
 மன்னுலகங் கண்டவளே வரையுங் கீற்று
 மகரந்தப் பொழிநிரப்பும் பாட லாகும்!

உள்ளமொடுந் துள்ளுகவி உதயம் ஆகி
 ஓப்பரிய சிந்துதமிழ் உவக்கும் காலை
 கிள்ளைமொழி போலவனே குரவின் கோப்பில்
 கிளர்ந்துவரப் புலவனென் ஆகான் பார்ர!
 பள்ளமதில் வழிவெள்ளம் படரு மாப்போல்
 பற்றிவருந் தான்தோன்றிப் பனித்த நெஞ்சில்
 அள்ளிவருங் கவிதையது ஆகுங் காலை
 அதுவாகத் தும்பியெனத் துடித்தே விஞ்சும்!

செயற்கையாய் உண்டாதல் சிந்திப் பார்தம்
 சீர்க்காதல் இயற்கையாய் இருக்கா தப்பா!
 முயற்கவியாம் மில்டன்தன் இழந்த சொர்க்கம்
 மேவுகவி சர்கவதி(யே) மீட்டாள் என்பான்!
 புயம்பரவிச் சிற்பியவன் கருவற் றேதான்
 பிரசவிப்பான் சேர்ந்தமனக் சொருபம் போன்றே
 வயமுருகி முகிழ்த்துவரும் வண்ணக் கவியும்
 வாருலகில் எல்லாத்தும் இறைவன் ஆவான்!

உலகத்தின் அழகதுவாய் உருவாய்ப் பூத்து
 ஓப்புவிக்குங் கவிதையெலாம் அமர மாகும்!
 நிலமெங்கும் சிகரமென நிறுவுங் கானம்
 நிறைகவிகள் இறைவனது படைப்பே யாகும்!

பலமாகுங் கவியவளே அறிவின் உச்சிப்
படைப்பாகிக் கீதவலைச் சரித மாவான்!
அலகிலவன் சாமான்யன்! ஆவே சத்தின்
அருங்கவியும் அவனேதான் அவன்பா சொர்க்கம்!
(கவிஞர் ஷல்லி கருத்துக்கள் சில உள்ளன.)

14-அன்னையே தமிழே

(இரு வரவேற்புக் கவிதை)

அன்னையே! தமிழே! என்னை
ஆதரித் திடுமோர் பெண்ணே!
தொன்மைதொல் காப்பி யத்தைச்
சீரிடுங் குறளை, தெய்வப்
பன்னுறும் வாச கத்தைப்
பாருறும் வள்ளற் பாவை
தன்னுதி ரத்தே கொண்ட
தமிழேயுன் வணக்கம் செய்தேன்!

ஈரமும் மழையும் காற்றும்
இடுக்கணாய்க் குளிருஞ் சுற்றும்
தூரமும் பயணம் வைத்துத்
திக்கெலாம் இருந்து வந்தீர்!
ஏரோடும் உழவும், பாவும்
எழுதிய முழுக்கத் தென்றல்
வாரோடும் வந்துள் ஓரே
வருகைக்கு வணக்கம் செய்தேன்!

தண்டமிழ்ப் புலமை யோடும்,
தாய்த்தமிழ்க் கெறிவி னோடும்
விண்டமிழ் அறிஞர் செந்தேன்
விண்பனி யுலகத் தோடும்
கொண்டன் தமிழீர்! இந்தக்
கூட்டிலே உங்கள் மன்றில்
அன்பினைச் சொரிகின் ஹேன்யான்
அருந்தமிழ் வணக்கம் செய்தேன்!

இலக்கியத் தொட்டில், எங்கள்
இனத்துசெம் மொழியின் பந்தல்
உலகியல் வைத்த தாலே
உதிர்த்தை அறிமென் றாக்கி
அலகிடும் தமிழ்நாட் டுப்பண்
அறிஞரே! சின்னப் பா!எம்
கலைத்திறம் பகர வைத்தீர்!
காலமும் மறவா தப்பா!

உங்களின் கருத்துக் கேட்டேன்!
 ஒவ்வாமை, உளியின் சிற்பி
 திங்களின் மறுவைச் செப்பும்
 திசைகளின் ஒலிகள் கேட்டேன்!
 இங்கிவன் தமிழான் தொட்டில்
 ஏணையின் தாலாட் டாவான்
 பொங்கிடும் அறிவைத் தந்தீர்
 போதிது நன்றி சொன்னேன்!

புதுமைகள், அறிவின் பூக்கள்
 பூம்புகல் உரைநாண் கற்கள்,
 எதுவென உலகைக் காட்டும்
 இயற்றலில் மலர்ந்த கைகள்,
 இதுகணம் ஆரூம் தந்தோர்,
 ஏற்பொடும் அரசி யற்கண்
 மதியிலே மகுடம் செய்தீர்!
 வணக்கமும் நன்றி சொன்னேன்!

15-உலகைக் காத்திட எழுத்தா கவிதை!

உள்ளத் தூறிடும் உண்மையின் கவிதை
 ஊன்றும் நிலத்தொடும் ஓப்புயர் வாகும்
 பள்ளஞ் சேர்புவிப் பரப்பிலே விண்ணின்
 பாடுங் கார்முகிற் பருவமுங் குளித்து
 வெள்ளத் தூறிடும் முத்தமிழ்ப் பாவின்
 விளங்குங் கஞ்சமார் கவிதையும் ஓன்றே!
 அள்ளி வார்ப்பவன் ஆண்டவ னென்க
 அவன்ப டைத்திடும் அருமறை யாகும்!

தேரின் சக்கரத் தோடிய மூட்டாம்
 செப்பக் காண்பதும் சிந்தனை யோட்டாம்
 யாருக் காகவும் எங்கவி பணியா(து)
 யாப்புந் தேனுமாய் ஊறிடும் அணியே!
 ஊருக் கானது ஒன்றுவே றில்லை
 உதிரத் துள்ளொளி ஊற்றமாம் கேளீர்
 வேரைச் சாய்ப்பவன் விட்டிலின் முடிவாய்
 வேகா தென்பதும் மேலவன் அறிவான்!

கன்னல் மாந்திடும் காவியத் தோப்பில்
 கனியும் மாபலா வாழையின் கூட்டில்
 அன்பு தானிடும் அறப்பாக ரத்தும்
 ஆக்கற் கார்மழை அத்துவி தத்தொடும்
 மின்னற் பூவிடும் வித்தெனப் பழமும்
 மேவுங் காலமும் வேரிடும் புரமாம்
 அன்னம் கர்ப்பமும் அற்புத மொழியாய்
 ஆகும் வண்ணமும் ஆன்றபே ராமே!

வாழ்வின் சால்பிலும் மன்கவிக் குள்ளும்
 வருங்கா தல்லென வாரிடான் நெஞ்சில்
 வீழ்த்தும் பான்மையின் விளைச்சலும் உக்க
 வினையின் பான்மையும் மேய்ச்சலும் பதரே!
 ஆழ்த்தும் அன்பிலே அளவொடுங் கற்பு
 அணங்கும் போற்றிட வார்ப்பட மாகி
 ஊழ்ணன் ரோர்மனம் உந்திடா திருந்
 உலகைக் காத்திட எழுதடா கவிதை!

16-பூகோளக் கலை இலக்கியக் கழகம்

ஆகா வென்று எழுந்தது பார்ர்
 பூகோளக் கலை இலக்கியக் கழகம்
 தாகத் தமிழூந் தாரணி மருங்கெலாம்
 மோகத் திடலதாய் முழங்கிய வாரே! - ஆகா....

வானக் கதிரெலாம் வைத்தசெந் தமிழும்
 வையம் முழுவதும் வாழ்த்திடும் இளையவர்
 ஆன இலக்கிய அமுதக் கலசமாய்
 அற்புதஞ் சமைப்பவர் பொற்பதத் தோடே - ஆகா....

நாதம் பயின்றிடும் நாட்டியம் உலவிடும்
 நன்மொழி பேச்சு நயக்கும் வீச்செலாம்
 போதம் இலக்கணம் புதுக்கவி தைத்திடப்
 பொங்குந் தமிழூடும் புவியெலாம் மூச்சிலே - ஆகா

கட்டியம் வாரிடுங் கன்னற் பொதிகையும்
 கற்பனைனச் சித்திராங் காலக் காப்பியம்
 மீட்டிய எழுத்தென மெய்ம்மைச் சாத்திரம்
 வேதனை யோடினும் வேராய் எழுதவே - ஆகா....

கால எதிரிகள் கயமை அழிப்பிடுங்
 கர்ச்சனைத் தீயிலுங் கணன்று எழுதுவோர்
 நீல மகளிரின் நோயைப் பரப்பிடும்
 நீச அரசரின் நிட்டுரங் காயவே - ஆகா....

மனித மாணிடம் புனிதம் பேரருள்
 வழங்கும் நீதியில் மறந்தொரு உலகம்
 இனிநும் பாதையில் எழுந்திடா வண்ணைம்
 இனத்தொடுங் கேண்மை எழுதிடக் காண்பர் - ஆகா...

தூசணம் எழுதித் திரிவார் பக்கலில்
 பாசணங் கொண்டோர் பண்தமிழ் அழிப்பார்
 மாசனங் கூட்டி மனங்களைத் தீய்த்து
 ஆசனம் அமைத்த அழலார் தீய்த்துமே - ஆகா...

அறங்காப் பாளர் அகிலத் தமிழார்
 மறங்காப் பாளர் மன்றந் தந்தவோர்
 உறங்கா வையம் உரைதொல், நன்நால்
 நிறம்செம் மொழியை நிலைத்திட வைத்தார் -ஆகா...

17-தமிழ்க் கவிஞர்-எழுத்தர் வட்டம்

உலகத்து(து) இருந்தும் இதயத் திருந்தும்
 கலையும் எழுத்தும் கருத்தும் பகிர்ந்துளீர்

முகப்புத் தகத்தும் முகமும் இருத்தி
 அகப்புத் தகத்து அன்னைத் தமிழை

மின்னுங் கருத்தாய் விருட்சக் குருத்தாய்
 அன்பைப் பொழியும் அம்மிக் கல்லென

என்புத் திரண்டு எழுத்துக் கரண்டி
 நன்எழுத் தாக நவிலும் வண்ணமே

சிற்றிதழ் பேரிதழ் சிந்தனைத் தூளிகள்
 வற்றிடா வாறு வழங்கும் பெரியரீர்

ஊன்றுங் கவியின் இடாப்பென வகுத்து
 ஞான்றும் உலக நற்கவி வட்டம்

தோன்றும் இடமாய் தோகையாய் வையம்
போன்றும் குடையாய் விரிந்தீர் அறிவே!

ஆசிகள் தந்து அளப்பெருங் காற்றுத்
தூசிகள் அகற்றித் தொல்தமிழ் அறிஞர்

பாசியாய்ப் படரப் பண்பெனும் வாழ்த்து
வாசி வாசி வாழ்த்தினர் கண்டோம்!

கனடிய மண்ணில் கனிந்தவர் வட்டம்
கனிமாங் கனியாய்க் கனிந்துளோம் காணீர்!

சேர்மனி இலண்டன் சிறப்பொடும் பிரிட்டன்
அர்வமாய்ப் பிரான்சும் அன்னை ஈழமும்

தமிழ்நா பெங்கள் தங்கப் புதுவையின்
அமிழ்தாய்ப் பூத்து ஆசிகள் தந்துளீர்!

அகிலத் தூன்றிய அதிர்வுகள் தமிழின்
முகிலைக் கிழித்து முகமிடுங் கவிஞர்

எழுத்தும் வழுத்தும் இகத்தொரு சங்கமாய்
அழுத்தும் படியாய் அகிலம் வைப்போம்!

முத்தமிழ் அன்னை முத்தாய் வனைந்து
இத்தால் எழுவோம்! இனிய வசந்தம்

என்றுமே யாக இடாப்பினில் வரைவோம்
சொந்தமாய்க் கூடிச் செக்க்குடில் சமைப்போம்!

18-தாயர் தினம்

அன்பினால் மலர்ந்த நெஞ்சம்
 ஆருபிர் இணைந்த நெஞ்சம்
 என்பொடு தோல்போல் அன்றி
 இதயத்தால் பிணைந்த உள்ளாம்
 கன்றெனப் பிள்ளை போலே
 கக்கத்தில் இருந்த தாயார்
 இன்றவன் இறைவன் பாதம்
 எடுத்தனள் வணக்கம் செய்வோம்!

அமைதியாய் இருக்கும் அன்பு
 அழகென இருக்கும் தெய்வ
 உமையெனச் சிரிக்கும் காட்சி
 உற்றவர் வருகை தந்தால்
 இமையொடு தெரியும் ஆற்றல்
 இளநகை உதிர்க்கும் வண்ணம்
 எமையெலாம் ஈர்த்து நின்ற
 எங்கதாய் மறைந்தாள் தாமோ?

பாரோடும் வாழ்வு ஈற்றில்
 பற்றெறனும் மறைவு சொல்லும்!
 ஊரோடு இருக்கும் யாக்கை
 இறைவனின் அருட்கை யாகும்
 சீரோடும் சிறப்பு ஸோடும்
 சீவியம் எல்லாம் பெற்றுப்
 பேரோடும் வாழ்ந்த அம்மா
 பிரிந்தனள் இல்லை என்போம்

பெரும்பணி தன்னி லுள்ளும்
 பெற்றவள் என்கப் பார்த்து
 அரும்பணி யாற்றும் மைந்தர்
 ஆற்றவும் மகிழ்ந்த தாயர்
 கரும்புபோல் வாழ்ந்தாள்! துண்பம்
 கண்டிலா முதுமை யோடும்
 இருந்தனள்! இறைவன் பாதம்
 ஏற்றனள் என்றே காண்போம்!

19-படிப்புலகம் வெள்ளாரி

(மாணவர் சிறந்த பெறபேற்று வாழ்த்து)

ஊருலக மெல்லாழும் ஓடியலை பாய்ந்திடவும்

உற்றநிலம் விட்டுவிட்டு ஓடி

பேருலக மெல்லாழும் பெருங்கல்வி யோடுடைய

புகழ்தேச மத்தனையும் நாடி

தேருலகில் விட்டதொரு தொட்டகுறை கற்றுவிடத்

திருப்புமுனை யானவரம் தேடி

சேருவகை பெற்றமனம் விஞ்ஞானம், மருத்துவத்தின்

சிறப்பெல்லாங் கற்றவராய் ஆனார்!

அரசியலும் அறிவியலும் ஆவலொடுங் கற்றுணர்ந்து

அகிலமதில் நிபுணரென ஆனார்!!

முரசறையும் பலதேச வளாகங்க ஸானதிடல்

மேதாவி என்கவகை கண்டார்!

திறமையொடுந் தொழிற்கல்வி தோன்றவிளை யாடியதோர்

தேசமெலாம் வல்லுனர்கள் வந்தார்!

தரணியிலே வியக்குமொரு தத்துவங்க ஸோர்ந்தவராய்

தமிழர்கள் என்றுபகழ் பெற்றார்!

தொலைபேசித் துறையாகித் திரைநுணுக்க மெல்லாழும்

தொட்டுவிடுந் தூரமெனத் துணிந்தார்!

வலையினொடு மின்னஞ்சல் வல்லுனர்கள் என்றவகை

வாய்த்தவராய்ப் பல்தொழிலும் பயின்றார்

நிலையுலகில் வியந்தவராய் நிறுவனங்கள் பலசார்ந்து

நிறைவேற்று அதிபரெனக் குவிந்தார்!

கலைக்கல்வி எழுத்துலகம் கற்கைநெறி என்றினையக்

கணிதமொடு படிப்புலகம் எழுந்தார்!

உலகமெலா மெத்துறையும் ஒர்ந்துஅறி வானவர்கள்

உள்ளவராய்ப் பூவுலகுங் கண்டார்!

புலம்வென்ற தமிழரினார் பேரறினார் என்றதொரு

பீடிகையை வென்றுலகம் பெற்றார்!

கலைப்பரதம் கவிதையெனக் காண்கலை எத்தனையும்

கவர்ந்துநிலை யானவர்க ஸானார்!

மலைவெடித்துத் தகர்ந்ததுபோல் மன்னினாடி விட்டவர்கள்

வல்லுலகைத் தேர்ந்துவழி பெற்றார்!

20-தெம்மாங்கு மானவள் செந்தமிழ்

எழு மணித்திரு நாடு மலர்ந்திடும்
 ஏழிசையா மெங்கள் செந்தமிழே
 ஆழு நெடுங்கடற் தூரப் புலத்திலும்
 ஆன்று உலவிடும் தேன்தமிழே
 வாழும் உனக்கது வாகையாம் அல்லவோ
 வைகுந் தமிழ்ப்பெயர் தானுமடா!
 ஏழைத் தமிழனாய் எங்கே யிருப்பினும்
 இன்பத் தமிழ்ப்பெயர் வையுமடா !

சூழுப் பகைவந்து தின்று அகன்றன
 தீமை திரும்பிட லாமோ?-அந்தக்
 கூழுக் கலைந்திடாக் கொள்கை நிலமது
 சூற்றில் அகப்பட லாமோ?-எங்கும்
 வாழும் வரைக்கும் வாய்மையில் ஊன்றிய
 வண்ணம் வகுத்திடு தம்பி-என்றும்
 பாழும் எதிரியாய்ப் பார்க்கும் அரசியல்
 பற்று பிறக்காது நம்பி!

மூன்று வகைத்தமிழ் முற்பிர பந்தமாய்
 முத்தொடுங் கண்ணுடை யானுமையாள்
 நான்கு வேதங்கள் ஜூம்பெரும் பூதங்கள்
 ஆறு சுவையென்ற அங்கமதாய்
 ஞான்ற பெரும்புவி நற்புத் திரி஬ௌனும்
 நாதப் புகலிடும் முத்தவளாம்
 தோன்றி அருள்படைத் திட்ட கவிக்குயில்
 தெம்மாங்கு மானவள் செந்தமிழே!

கான மெனுங்குழை ஞான முழவொடும்
 தாள முருகிடும் சங்கீதம்
 வானக் கருமுகில் தானம் வழங்கிடும்
 வீணைக் கொடியவள் வேய்ங்கீதம்
 ஏணை மழலையின் நாணில் பிறந்திடும்
 இன்ப மெனுந்தாய்த் தாலாட்டு
 ஆணை கொடுத்தவள் ஆர்க்கத் தமிழ்தரும்
 அன்புத் தாயவள் நீராட்டே!

21-இ...தமிழா

வாரிடுந் தமிழா வளங்கொளப் பூமியில்
 வெரிடுந் தமிழா விளையுங் கனியெனப்
 பாரிடுந் தமிழா பரப்ப ஊன்றிய
 நாரிடுந் தமிழா நயக்குங் கல்வியில்
 வீரிடுந் தமிழா வியன்மார் உலகம்
 காரிடும் மழையிற் களிக்கும் பயிரெனப்
 பேரிடுந் தமிழா பொய்கையாள் ஊஞ்சலின்
 நேரிழைத் தமிழா நித்திலங் கொளிக்கும்
 வாரிடை அலைவாய் வழங்குமா முத்தின்
 தாரிடை யுதித்த தமிழே யாகுவாய்!
 சாரியக் கொடையாய் சந்த மெனுங்குரல்
 மாரியாய்க் குதிக்கும் மழைக்கடல் ஆகுவாய்!

பேரிகை அளந்த பெம்மான் என்கப்
 போரிகை யார்க்கப் பிறந்த இலக்கியம்
 தூரிகை யாக்குந் தொன்மைச் சுரங்கமும்
 வீரியக் குரலாய் விடியல் உரப்புவாய்!
 கூரியக் கவியில் கூற்ந்திடு மிலக்கியம்
 சூரிய ஒளியாய்க் சிரிக்கும் மானிடம்
 கோரிய நிமித்தம் குவலயம் களிப்பப்
 பாரிய உழைப்பின் பாங்குநீ மலர்வாய்!
 நேரிய தமிழா! நெஞ்சுரங் செந்தமிழ்
 ஆரையைப் பொழிவாய்! அறத்தமிழ் உறவே!
 தாரணி முழுதுந் தங்க நறுமுகைத்
 தாரக மந்திரம் தமிழனாய்த் தருகவே!

22-தமிழும் ஆதி நாகர்கங்களும்

தமிழ்தரும் பதிவி னாக்கு
 தரணியெல் லாமுஞ் சென்று
 கமழ்திரு வாழ்வி லோங்கு
 கனித்தமிழ் மாந்தர் வைத்த
 அமிழ்தினு மினிய தொன்மை
 அறிவுவான் கணிதம், கப்பல்
 இமிழ்தரு வர்த்த கத்தின்
 இடாப்பெனக் குறிப்பு உண்டாம்!

முக்சென எழுநாற் றான
 முதல்மொழி யாவற் றுள்ளூம்
 பேச்சுவ ழக்கிற் பேசும்
 பெரும்பழத் தன்ன கோப்பில்
 மாச்சுவைத் தமிழும் சீன
 மணிமொழி தொன்மைத் தான
 பூச்சினைக் கொண்ட தாகப்
 புவிவழி ஆய்வர் கண்டார்!

எழுநறு மொழியாட் குள்ளேம்
 இன்தமிழ் ஆஹா(யி) ரத்து
 முழுமுதல் வருடத் தொன்மை
 முடிச்சது கொண்ட தென்னும்
 பழுவெனச் சிந்துக் கோட்டில்
 பதிந்ததென் படிவம் கண்டார்!
 எழுபதும் ஏழும் கோடி
 இன்ததொடும் தமிழாய் நின்றார்!

சேர்மினின் அறிஞர் ஜாகர்
 செப்பிய அகழ்வா ராய்ச்சிச்
 சேயினார் கிறித்து முந்திச்
 சேர்ந்தபத் தாயி ரத்தும்...
 தாமிர பரணி ஆற்றுக்
 தமிழரின் வரலா ஹென்றார்!
 மாயிரத் தொன்மைப் பூமி
 மன்மொழித் தமிழே என்றார்!

ஆர்ந்தநற் தமிழர் வாழ்ந்த
 அடுக்கினிற் மட்பாண் டங்கள்
 சேர்ந்தநல் லாய்வி னோடும்
 செப்பினர் அறிவுக் கட்டிற்

பாந்தமிழ் ஏடும் தொன்மை
 பகுத்திடுங் கால மெல்லாம்
 ஏந்திய வரலா றெல்லாம்
 இன்தமிழ் உதிப்பின் ஏடே!

23-ஓப்புதல் கவிதை இல்லை

ஓப்புதல் கவிதை இல்லை
 ஓடுங்குதல் கவிதை இல்லை
 சப்புதல் கவிதை இல்லை
 சருகெலாங் கவிதை இல்லை
 முப்பெரும் தமிழாள் நெஞ்சில்
 மொழிவதே கவிதை ஆகும்
 இப்பெரும் யுகத்தின் குன்றில்
 எழுத்திடுங் கவிதை ஆகும்!

அப்பழும் பிய்த்துப் போடும்
 அற்பழுங் கவிதை இல்லை
 கப்பமென் றெவர்க்கு மொண்ணாக்
 கருத்திலுங் கவிதை இல்லை
 சப்பிடும் எலும்புத் துண்டிற்
 சார்வதுங் கவிதை இல்லை
 தப்பிலா தொளிரும் வெள்ளித்
 தட்டிலே கவிதை வேகும்!

கப்பழுங் கட்டி யார்க்கும்
 கவிதைதான் பிறக்கா தப்பா
 முப்பெருஞ் சிவனுக் கென்று
 முத்தமிழ் பிறக்கா தப்பா
 அப்பழுங் கிரியார் மாட்டும்
 அவிழ்வதுங் கவிதை ஊஞ்சல்
 எப்பொழு தவிழு மென்ற
 இயலிசை உருகா தப்பா!

யாருக்குங் கவிதை யார்க்கும்
 அளப்பெரும் விம்பந் தோன்றித்
 தேருக்குங் கவிதை சொல்லுங்
 திருவினார் அமுதம் வெல்லும்
 நாருக்குப் புவின் வாசம்
 நல்லது உண்டென் றாலும்
 பேருக்குக் கவிதை வந்து
 பிறக்காது பாப்பா கேண்மின்!

ஊற்றமும் தாயின் தொப்பிள்
 உறவிலே முகிழ்கும் பாட்டு
 சாற்றிய மொழியின் காந்தச்
     சந்திலே சந்தம் உண்டாம்!
 போற்றிய மொழியும் அன்னை
     புகழ்வதுங் கவிதை நாற்றாம்
 ஆற்றலும் அறிவும் பற்றும்
     அளந்திடுங் கவிதை யுற்றாம்!

சட்டம்பி போலே எந்தச்
 சட்டமும் தமிழ்வைக் காதே
 ஒட்டகம் ஊசிக் குள்ள
     ஓட்டையில் நுழைவ துண்டோ?
 பட்டமும் பாக்கள் ஓம்பும்
     பகுத்தறி வெல்லாங் கற்ற
 விட்டமும் கவிதைப் பண்பின்
     விகர்பமாய் உருகா தம்மா!

24-பொங்குதமிழ்ப் பூந்தமிழர்

கல்வியொடுங் கலைகளிலும்
 காதலொடுஞ் செந்தமிழர்
     கவிதையிலும் புவியொளிருங்
 கடவூர்க்கு எஞ்ஞான்றும்
 சொல்லாருஞ் சித்தாந்தச்
     சிவபணியும் முத்தமிழின்
     சிந்தையிலும் ஊடுருவிக்
     செகம்விஞ்சும் அரசியலும்
 வல்லார்க்கும் வல்லாராய்
     வஞ்சகரைக் கேட்டகவி
     மறுபாடம் புனைந்தவராய்
     வருக்கத்தின் மீதாறிப்
 பொல்லார்க்குப் பொல்லாராய்
     புதுப்பாடம் வைத்தவர்கள்
     பொங்குதமிழ் நெட்டுரைத்த
     பூந்தமிழர் நாமறிவோம்!

ஆஹுகடல் மீதேறி
அண்டமெலாம் பரந்தவர்கள்
அன்னபூர ணிக்கப்பல்
அலைகடலின் முதற்தமிழர்
வீறுகொளச் சரிதமென
விடியலினைப் பொறித்தவர்கள்
வித்துவத்தின் அற்புதங்கள்
விதைத்துநின்ற தத்துவத்தின்
சாறுளனச் சொலவுலகம்
சஞ்சரித்த மானிடர்கள்!
சத்தியவா திகள்என்று
சந்ததமும் சித்த(ர்)யுகம்
பேறுபெறக் செந்தமிழர்
பொறித்துவிட்ட மலையுலகைப்
பொலிகவென வண்ணமிட்டுப்
பேசிநின்றார் புவியுலகே!

வர்த்தகமும் வாணிபமும்
வையமெலாந் துணிந்துநின்ற
மதிநுட்பம் தொழில்நுட்பம்
வளர்த்தவரே தமிழரெனக்
சொற்பரந்து நாடெல்லாஞ்
சிந்தித்துத் தீர்க்கமொடுஞ்
சிறப்பெடுத்துச் சிற்பியெனக்
செதுக்கிநின்றார் தமிழரப்பா!
நற்பதவி அத்தனையும்
நலமென்று மருத்துவத்தின்
நல்லாற்றல் கற்றதுறை
நயந்துவிடப் பேருலகம்
விற்பரவி ஆண்டதொரு
விண்டுரையை நாமுணர்வோம்!
விண்ணேனாடும் மொழிசாற்றி
விண்ணேனறாப் கருவிகண்டோம்!

பயிர்வினைந்து கதிர்களிட்டுப்
பார்த்ததிசை வரவேற்கும்
பசும்வாழை மாங்கனிகள்
பலாவினொடும் அழைப்புவரும்
தயிர்தந்து ஆவினங்கள்
தரும்பாலில் நிலம்நனையும்

தங்கவியா பாரிகளின்
 தரங்கமெனத் துறைமாறும்!
 உயிர்தந்து நிலம்பேசும்
 உறுதுணையில் நாடுவரும்
 உத்தமர்கள் உழைப்பாக்கும்
 உலகமெலாங் கதைபேசும்

குயிலாற்றும் இசைமலரக்
 கூத்திணொடும் பரதமெனக்
 கொடைமலியத் திணையேற்றுங்
 கொஞ்ச(ம)தமிழ் மலர்ந்திடுமே!

முத்தமிழைப் பாரதிபோல்
 முத்தமிடப் பெரும்புலவர்
 முடித்தவொரு எழுத்துலகம்
 மூவுலகுஞ் சாற்றிவரும்
 வித்தையென மிருதங்கம்
 வீணையொடும் வயலினுமாய்
 மீட்டுவரும் இசையுலகம்
 மேதினியிற் சுரந்ததுவே!
 மொத்து(ந)தவில் நாத(ஸ)வரம்
 முழங்கிவரும் யாழ்ப்பாணம்
 இத்தரையிற் புத்துயிராய்
 எழுந்ததம்மா வாழ்த்திடுவோம்!
 கத்து(ந)தரங்கம் எடுத்தெறியக்
 கலைகளுடன் அண்ணாவிக்
 கஞ்சநிமிர் கூத்துகளும்
 கட்டியங்கள் கூறுதம்மா!

25-வாழுங் கவிஞன் பாரதி

பாரதி செந்தமிழ்ப் பாவலன் பூமியில்
 பண்புடன் வந்தவோர் அருங்கவிஞன்
 சாரதி என்கவுந் தண்தமிழ் ஒப்பிய
 சந்ததி யால்மனஞ் சார்மனிதன்
 தீர்மாய் வீற்டன் தேசமாய் இந்தியத்
 தொல்லறஞ் சாற்றிய தீந்தமிழன்
 வீர்மாய் நின்றுவீண் மாந்தரைச் சாடிய
 வெங்களத் தால்வரும் தேசபக்தன்!

பண்புநி றைதமிழ் பாகுக னித்தமிழ்
 பல்கிடுஞ் சால்புகப் பாரதியார்
 மண்ணிற் பிறமதந் தன்னையும் மெச்சிய
 பாசவு ணைர்விடுந் தாரகையார்
 எண்ணுக வித்திறன் இன்பமும் ஊடக
 ஏட்டிலும் விடியலைக் காட்டியவன்
 மன்னுமொ ழிக்கெலாம் வார்கவி யானவன்
 மத்தளாங் கொட்டிய மாமனிதன்!

எட்டுமொ ழித்திறன் இந்துஸ் தானொடும்
 இன்னும்ப யில்மொழி ஈர்ப்பனவாய்
 தொட்டமொ ழிக்கெலாம் தேன்தமிழ் போலொரு
 செம்மொழி யில்லையென் றார்த்தமகன்
 பட்டவு டகத்தொடும் பத்திரி கைத்தொழில்
 பார்த்தவி டத்திலும் ஆங்கிலத்தார்
 எட்டும்வ ரையிலும் ஒதியவன் அந்நியர்
 எங்கு(ம)தே டிப்புக வைத்தமகன்!

செல்லம்மா நல்லுளத் தேன்மனை யானவள்
 சேர்த்தஅ ரிசியையும் பறவைக்குச்
 சொல்லிய மழுத்துண வாக்கிய செம்மயன்
 தெய்வமுங் கட்டியஞ் செய்தமகன்
 தெள்ளிய மதங்களில் அத்தனை யுஞ்சரி
 யென்கம னித்தமிழ் சொல்லியவன்
 உள்ளாமி லக்கியத் தொன்மர பாக்கிய
 உத்தமப் பாவினை நல்கியவன்!

பாரதி பிறந்தநற் பார்த்திதி யாகிடப்
 பற்றிய கார்கவி அத்தனையும்

தேசபாரதி

கன்டாக் காவியம்

சாரம தாக்கிய சார்ந்துஞ் கோவிலில்
சஞ்சரிக் கிணறுவோர் செந்தமிழீர்
தூரமென் காசியிற் தீம்மடம் செப்பிய
தேன்தமிழ்க் குமாரரும் பாரதிக்கும்
ஆரமென் றாக்கிய அன்னைத் திட்குமாய்
அப்பருந் தாயுமாய் ஆகிடுவீர்!

பகுதி:3

கன்டா: அலையும் கலையும்

(வாழ்த்தும் வரவேஷ்பும்)

01-சித்திரை வந்தாள் சிறப்பாக

(எழுத்தாளர் இணையை சித்திரை அரங்கக் கவிதை)
எழுத்தாளர் இணையை எழிலாகக் கவிதை

இதமாகும் இந்த மன்றில்
முழுக்காத லோடு முகமாக்கி வந்தெம்
முத்தாடு கின்ற பெரிபீர்
இழுக்காத காந்தம் இதுவென்று கண்டும்
எனையாள வைத்த நீங்கள்
சுழுக்காகிப் போகச் சுவையில்லை என்றால்
செமையாக இருத்தி வைப்பீர்!

அழுக்காகிப் போன அறிவோடு இன்னும்
அதராக ஆகும் வாழ்வு
முழுப்புச் னிக்காய் முடியோடு வைத்து
முகமாடும் சோதி டத்தை
விழுக்காடு மனிதர் விருந்தாக ஓடி
விண்ணானம் பார்க்கிறார் அப்பா
இழுக்காடிப் பெண்ணை இழுக்கின்ற அவனால்
எதைக்காண முடியும் அறிவீர்!

கழுத்தோடு கட்டிக் கலையாத சுந்தல்
காற்றாடி போலுமே ஆக்க
பழுப்பான இலைபோல் பழங்காலப் பண்பு
படையாகிப் போனதாய்ப் போக்க
தழும்பாகுஞ் சேதி தமிழனாய்ப் பல்லோர்
தரணியாய்ப் படங்கள் போட்டார்!
அழும்தேச மாகி அவம்பாட நிற்கும்
அரிவாளின் கதைகள் மீட்டார்!

வாக்குக்கு மாதும் மதுவிற்கு வாக்கும்
மாற்றாகும் பண்டமாய் இட்டார்
பூக்காடு விற்கும் புகழ்த்தேசம் சூட
பெண்காப்பு என்பதே விட்டார்
தீக்கோடு பாயும் திருந்தாத தேசம்
துப்பாடும் சனநாய கத்தில்
நோக்கோடு வாழுத் தெரியாத வாறு
நெறிகெட்டுப் போனது செகத்தில்!

நாக்கோடு பிடுங்கி நாராகிப் போச்சு
 நன்றல்ல திரைப்ப டங்கள்
 சீக்காகி உடுப்பு தொடையோடு காட்டிச்
 செல்லாகிப் போயின மடங்கள்
 பாக்கோடு வெற்றிலை பண்பாடு எல்லாம்
 பழங்கால மாச்சது பாராய்!
 பீர்க்காடு ஆச்ச பேயாக மாற்றிப்
 புறம்போக்கு ஆகினன் தமிழன்!

சிரியாவும் போராம் கொரியாவும் போராம்
 சூழ்ந்தாட வந்ததே சாவு
 நரியாயும் அரசு நாயாயும் மக்கள்
 நன்றாக அழியது தேசம்
 தெரியாமற் போனோர் தேடியோர் சூட்டம்
 தெருவிலே ஊர்வலம் போடும்
 குறியாக இராணுவம் விலகாதே என்று
 குறிப்பாக இன்னொன்று கூறும்!

எல்லாமே தமிழன் இங்காலும் அங்கும்
 எழுந்தோடி யாய்நிற்கும் இயலே
 வல்லாரின் கையில் வக்காடு கிண்ற
 வளங்களை லாமுந்தான் தமிழே
 பொல்லாதார் கையில் பிடியாகி நின்று
 பொரிபோடுங் கந்தலாய் ஆக்கும்
 நில்லாதே மகனே நிதங்கூறும் உலகம்
 நெருப்போடு விளையாட வைக்கும்!

02-சிந்தையில் நினைக்கின்றோம்

காந்தள் மலர்கின்ற

காலத்திலே உம்மைக்

காந்தமாய் இழுக்கின்றோம்-மண்ணை

மாந்தி உயிர்க்கொடை

வாரியதா லுங்கள்

மாண்பில் உயிர்க்கின்றோம்-வண்ணப்

புந்திரி போலுடல்

போர்கொண்டு சென்று

பொன்னாய் உருகிவிட்டீர்-உம்மை

ஏந்தி அழுகையில்

ஏர்கொண்டு கீறிய

இரத்தத்தால் எழுதுகின்றோம்!

வானக் கடல்வென்றீர்

மண்ணில் புதையுண்மைர்

மலர்முகம் எங்கையப்பா?-தமிழ்

மாணப் பெயர்கொண்டு

மடியில் உறைந்துநீர்

வார்த்தனை குருதியப்பா!-அந்த
ஈன உலகெலாம்

ஒன்றாய் ஏரித்தனர்

இன்றென்ன கண்டாரோ?-மக்கள்

போன பின்னாலந்தப்

பேய்களின் வாலினைப்

பிடித்துமே விட்டாரோ!

உயிரின் கொடைதன்னில்

ஓங்கியதாம் உங்கள்

உண்மைக் கனல்வடிவம்-அந்தப்
பயிரின் முடிச்சினைப்

பட்டறைபோல் இன்று

பார்த்தது அகில்வடிவம்-உங்கள்
செயிரின் பறையிலே

சிந்தியதா மிந்தச்

செகமிடும் ஊர்வலங்கள்-நாங்கள்

கயிறாய்த் திரிந்தபின்
கார்த்திகைத் தீபமே
காண்கிறோம் சீவியங்கள்!

கல்லறை மீதிலே
கனிந்தவுன் சோதியில்
கட்டிப் புரஞ்ஜின்றோம்-இந்தச்
செல்லறைச் சீவியம்
செப்பிடும் காந்தள்ளம்
தெய்வத்தைக் காணுகின்றோம்-உங்கள்
வெல்ல உயிரினை
விதைத்தாழம் தற்கொடை
விழிந்தைச் சுமக்கின்றோம்-எங்கள்
செல்லக் கிளிகளோ!
செந்தமிழே கண்ணீர்ச்
சனையிலே நனைக்கின்றோம்!-என்றும்
சிந்தையில் நினைக்கின்றோம்!

03-பாரதி வருக

(ஒரு நாடக மேடை)

பாரதி வருக எங்கள்
பாவலா வருக பாட்டுச்
சாரதி வருக முந்தைச்
சந்திரா வருக தையின்
சூரணே வருக சொல்லின்
செல்வனே வருக வாழும்
வீரனே வருக என்றும்
வீழ்ந்திடாய் வருக ஜயா

காந்தனே வருக வெற்புக்
கவிஞரனே வருக எங்கள்
புங்கவி வருக வேகப்
புலவனே வருக தேனார்
மாங்கவி வருக பெண்ணை
மதிப்பவா வருக எங்கள்
பூம்பனிக் கண்டா நாட்டில்
பேரருட் கவியே வருக!

குயிலொடுங் காதல் ஆயர்
 கோதையுங் காதல் வண்ண
 மயிலொடுங் காதல் மண்ணின்
 மலையிலுங் காதல் பச்சைப்
 பயிரொடுங் காதல் பண்ணார்
 பாட்டுடன் காதல் நஞ்சை
 வயலொடுங் காதல் வாஞ்சை
 வாலிபக் கவிஞர் வாராய்!

சாதிகள் இல்லை யார்க்கும்
 சுரிநிகர் வார்ப்பின் எல்லை!
 வீதிகள் சிறுவர் மூல்லை!
 விலங்குகள் அனைத்தும் பிள்ளை!
 ஆதியின் தாயும் தந்தை
 அன்பிடுங் கவியின் கல்லை!
 நீதியும் மதமும் யாதும்
 நிகரனும் புலவா வாராய்!

பாப்பாப் பாட்டுப் பாடியவா
 பாரின் விழியல் பாடியவா
 நாப்பொய் யாளர் பாடியவா
 நடிப்புச் சுதேசி பாடியவா
 தோப்புந் தென்னை பாடியவா
 தேருந் தமிழைப் பாடியவா
 மாப்பண் குழந்தைத் தாலாட்டை
 மகனே நீயேன் பாடவில்லை?

பெண்மையை உயர்த்திப் பாடி
 பெண்களை அம்மா என்கப்
 பண்புடன் கவிதை தந்து
 பக்குவம் சொன்ன வேந்தன்
 எந்தையை முதலிற் சொல்லிப்
 பெண்மயம் பின்னே வைத்துப்
 புகன்றது ஏனோ? சுப்பா!

வறுமையில் உழன்றாய் செல்லம்
 வடித்ததோர் சோறுஞ் சிட்டுக்
 குருவிக்குக் கொடுத்தாய் இஸ்லாம்
 சுட்டத்தை வீட்டில் வைத்துப்
 பெருமைக்கு அன்ன மிட்டாய்!
 பேச்டா சுப்பா உன்றன்
 தருங்கவி ஊற்றோ என்றும்
 தடையுறா வண்ணம் ஏதோ?

காட்டமாய் யானுங் கேட்கக்
 கலைவேந்தன் பார திக்காய்
 போட்டதோர் சால்வை வேடம்
 பொல்லொடும் மேடை வந்தார்!
 மீட்டிடத் தையின் பொங்கல்
 மேவிடும் ஆத்தி சூடு
 நாட்டொடுங் கன்டா மன்றில்
 நயத்தையே நாமுங் கண்டோம்!
 (ஒரு நடிப்பிற் படித்த பாடல்)

04-அயிரமாயிரம் பாடலின் அன்னை

அனையாத தீபம் அருளாக மீட்டி
 அகிலத் துரைத்த படியால்
 கணையாக முந்துங் கருவாகப் பூக்கும்
 கடும்பில் முகிழ்த்த கவியாய்
 மனையான என்னை மகிழ்வோடுந் தமிழால்
 மனத்துள் இழுத்த மணியே
 தனமாகும் கவியைத் தந்தாயே அன்னை
 தங்கக் குளத்தின் அலையே

ஒருவேளை சோறு எனையாள ஊட்டி
 இடுக்கண் ணகற்றும் எழிலாள்
 மறுவேளை பார்த்து மடிமீது வைத்து
 மருகத் திணிக்கும் அழகாள்
 பெறுவேணோ மீண்டும் பெற்றாளை இனிதே
 பொதிகை வரையின் பூவாய்
 அறுகாக ஊ(ன)ரி அலையாகுஞ் செம்பொன்
 அருகிற் பனித்த பாவாய்!

அழகான முற்றத்து) அடுக்கான மண்ணில்
 அஆழி எழுதி உதித்தாய்
 சளகோடும் தெள்ளத் தெறிப்பாகுங் குறுணித்
 திரட்டிற் கணக்குப் பதித்தாய்
 பழமாக நின்றும் பதியோடு ஆரம்
 படைத்தாயே வணக்கம் உரித்தாய்
 முழுமாகக் காட்டி முனைப்பாக ஜந்தின்
 முடிச்சுப் புலமை அளித்தாய்!

திருவாரம் பாடி துணையான தேவன்
 துலங்கப் புகலும் மறையாய்
 அறுசீரும் ஆறு அழகான பதுமை
 அருமந் திரத்துஞ் சிறகாய்
 உருவாகி ஞாலம் உருவாக வைத்தாய்
 ஓளியும் புனலும் உறவாய்
 பெறுமானங் காத்த புகழேடு தந்தாய்
 பொதிகை உதித்த மகளே!

05-பரதத்தின் மகிமை

(அற்சணா-அரண்யா ஆட்ட் சோதரிகள் வாழ்த்து)
 ஆடலே அகிலம் ஓம்பும்
 அசைவினைப் பரதஞ் சொல்லும்
 ஆடலே சிவனார் தில்லை
 அருள்நடம் புவனம் ஆடும்
 ஆடலே மனிதம் ஊட்டும்
 அலைகளாம் இறைவம் பேசும்
 ஆடலே உம்பர்க் கான
 அறத்தொடும் மகிமை ஏடாம்!!

அரங்கிலே ஏற்றம்! யாப்பு
 அரிவையர் நடனம்! வித்துக்
 கரங்களே விளக்கம்! கண்கள்
 காட்டிடும் காப்பி யங்கள்!
 மரங்களிற் தொங்கும் சிட்டு
 வடிவமுங் கலைபண் பாடாம்
 தரங்கடல் துள்ளு மாப்போல்
 தாதையர் பயிலும் ஏடாம்!

நிறைஞ்சனாக் குஞ்சின் போதம்
 நோன்மையின் விளக்க மாகும்
 மறையெலாம் புகுந்து விள்ளும்
 மாண்பினர் நர்த்த கிக்காம்
 திறையெலாஞ் சுரந்து பாயும்
 தீந்தமிழ் விழுமங் கூறும்
 அறமெனக் சிவனார் வண்ணம்
 ஆடலின் தலைவி அம்மா!

பாடலிற் கவிதை யாற்றும்
 பண்பினன் தந்தை யார்க்கும்
 தேடரும் அன்னை சுற்றும்
 திரவியத் தூரார் போற்றும்
 ஆடரங் கின்று கண்மெர்
 அர்ச்சனா அருண்யா உங்கள்
 ஏடரும் பரதக் கோவில்
 இணைச்சோ தரியோர் வாழ்க!

நாளிது நல்ல நாளே!
 நர்த்தனங் சிறந்த நாளே!
 தோளிடுஞ் சிற்பி ஆடும்
 தில்லையின் அரங்கு நாளே!
 வாளிடுங் கண்கள் பாடும்
 வனிதையீர் கூத்து நாளே
 கோளிடுஞ் சரித மாகிக்
 கொண்டுநீர் வாழ்க மாதோ!

06-மோதியின் பயணம்

மோடி உங்களின் ஈழமூங் கண்ட
 தாடி ஏந்தலும் தங்கமென் றாச்சு!
 கூடி இந்தியம் கூட்டிய நெருப்பின்
 வாடி மூட்டிய வல்நெருப் பேநாம்!

முற்றாங் தண்தமிழ் மேவிய தீயாய்
 பற்றாஞ் செந்தமிழ்ப் பற்றிலா தாராய்
 இற்றை மேபதின் எட்டிலே தீய்த்த
 கற்றை எம்தமிழ்க் காடெரிந் ததுவே

நச்சக் குண்டிலே நாடெரிந் திடவே
 குச்சக் கூட்டிலே குத்திய தீயார்
 அச்சப் பூட்டிய ஆட்களின் காட்சி
 பச்சை தீட்டிய படத்தினில் உண்டாம்!
 எல்லாங் கட்டிய ஈரமுஞ் செத்து

வல்லார் காட்டிய வக்கறுப் பினிலே
கல்லுந் தீயெனக் கந்தகம் ஏரித்த
பொல்லார் மூட்டிய பூமியின் ஏரிப்பாம்!

இந்தத் தேதியின் இந்திய வைப்புக்
கந்தம் பாடிடக் கண்டவர் உண்டு
சொந்தம் பாறிட வல்நெருப் பிட்டு
அந்தம் செய்தவை அற்பமென் றாக்சே!

மோடி உங்களின் மீட்சமை வண்ணம்
கோடி வாட்புயம் கொண்டுளேன் உங்கள்
நாடி பார்த்திடும் நல்வழிப் போடு
கூடிப் பெய்திடுங் கூட்டமும் ஈதாம்!

சாஸ்தி ரிய்யிடன் நேருவுங் காந்தி
வாஸ்பாய் ராஜீவும் வந்தனர் ஆயின்
ஆஸ்தி யாய்மகன் ஆர்மலை நாட்டின்
தேர்ச்சில் ஏறிய திருமகன் நீயே!

ஏழை யாயிருந் தேறிய மேதை
கூழைக் காண்பவர் கூட்டமும் கண்டு
தோளை மீட்டிய தேசமும் பார்த்துப்
ஆழி முத்தென ஆயினை நீயே!

எம்மான் வாழ்கநீ இந்தியத் தேரில்
செம்மா துளையவன் சிந்திய ரத்தக்
கம்மா ஓன்ன காரிகை உன்தாய்
தம்பால் வாழ்ந்திடும் சாதனை அன்னை!

தம்பி ஈருளி ஓட்டிடு வானாம்
கும்பி டும்மனி தர்ஸன யாரும்
அம்பி நின்பரி வாரமெ(ா)ன் றில்லை
நம்பித் தெம்புடன் நாடர சிட்டாய்!

என்னி எத்தொடும் ஊன்றிய வாழ்வு
கொன்றி டக்கெடும் கொள்கைய ராலே
தின்றி டத்தழி வெய்திய வாறு
இன்றி டக்கழி வானது அய்யா!

ஏழை மைந்தனென் னார்ந்திட நும்மின்
வாழை யென்னுறு வாழ்த்துகள் பெற்றும்
தாழை யின்மணத் தம்பிரான் போலும்
வாழ்க என்றுனை வாழ்த்தினர் வாழ்க!

07-நீதனே வெற்றியின் கீதனே

நீதனே வெற்றிக் கீதனே தமிழின்
சாதனை யாளனே சோதனை வென்றனை!
தீதற மொழிந்த நீதியின் தீர்ப்புச்
சாதனம் பரவிச் சீதனம் தந்ததே!
தமிழின் மரபது வழியில் ஊர்ந்தனை!
முதலில் ஆர்த்தனை! நுதலில் ஏற்றிய
திலகம் உண்ணது! பலகை பொறித்த
சரிதம் அன்றுன் வரிகள் முதலில்
தமிழ்மர பென்று அமிழ்தம் ஆனது!
கனடாத் தமிழரின் அனையசெம் மொழிதான்
வழியைத் திறந்தது! உளியில் மலர்ந்தது!
சிற்பியாய் நின்று முற்பதம் உரைத்தனை!
வெண்பளி நாட்டில் கண்களில் ஆக்கினை!
எரிந்த நாட்டில் சரிந்தது போக
வரிச்சை உலகில் பொறித்தனை நீதன்!
நெரித்து அனுப்பிய குருத்துப் பலபேர்
மரித்தனர் ஆயினும் கரித்துகள் ஆகிடாக்
சரித்திரம் உனதே! வரித்தவெள் எனைய
முகிழ்ததபொன் நாட்டில் மகிழ்ந்தது உன்றன்
வரிசையின் வெற்றி! கரிசனைக் களமே!
தோல்விதன் ஆணைக் கால்விதி வெற்றி
நீதனை நீதான் போதனை ஆக்கினை!
சின்னச் சிறுவனாய் அன்னை மொழியிலே
பின்னி எடுத்துச் சன்னம் பொறித்த
அரசி மன்றிலே முரசம் வகுத்த
நிரலை இன்றுநீ நிறையாய்க் கொடுத்தனை!
உலகம் முழுவதும் அலசல் வகுத்த
கரிசற் கோடுகள் விரிந்தது வையம்!
நீயோர் மனிதன்! காயாக் கனியோன்!
சாயாக் சரித்திரம் சாற்றினை தொரன்றோ!
வீரிய அலையின் வீச்சினில்
சூரிய உதயம் செம்புலம் வந்ததே!

08-வேரின் பொங்கல்

கனிநிலம் மலர்கள் பொங்கும்
 காற்றொடும் தென்றல் பொங்கும்
 வளிதைமண் ஈர்ப்புப் பொங்கும்
 வைகறைக் கதிர்கள் பொங்கும்
 இனியசெந் தமிழே பொங்கும்
 ஏரோடும் பயிர்கள் பொங்கும்
 மனிதமென் றுலவுங் கோவில்
 வாழ்க்கையிற் காதல் பொங்கும்!

மனையவள் வதனம் தோப்பு
 மதனிடும் முத்தின் ஏஞ்சல்
 சுனையெனும் செந்தேன் ஊற்றுச்
 சுழிதருங் கவிதை ஊஞ்சல்
 அனையமின் எதிர்வின் சுற்றம்
 ஆக்கிடும் அமுதப் பொங்கல்
 வினையது தமிழ்த்து வத்தின்
 வித்திடும் முளைகள் தானே!

மழையைர் துள்ளூம் பொங்கல்
 மத்தாப்பு சிரிக்கும் பொங்கல்
 இளையபொன் னகையாள் செவ்வாய்
 இதழ்தரும் முத்தின் பொங்கல்
 மழைவயல் சூடுஞ் செந்நெல்
 மனைதரும் மரபுப் பொங்கல்
 தழைபலா மாவும் வாழைச்
 சந்ததி பொலியும் பொங்கல்!

பொங்கலோ பொங்கல் என்போம்
 புத்தகம் நூலின் கல்வி
 எங்குமே பொங்கக் காண்போம்
 ஏர்வயல் வளங்கள் சிந்தும்
 தங்குபே ரில்லங் காண்போம்
 தமிழொடுஞ் சிலிர்த்து மாந்தும்
 திங்களூம் சூரி யர்க்கும்
 செப்புவோம் நன்றிப் பொங்கல்!

எங்களூர் ஆத்தி சூடு
 ஏர்தரும் மருதக் குன்றம்
 இங்கிதப் பைம்புங் காவில்
 இயல்தரும் திருநாள் எண்ணித்

தங்கிடுங் கனவு கண்டேன்
 தாரணிக் குடும்பந் தன்னில்
 பொங்கிடுந் திருநாள் என்றோ?
 பூக்குநாள் அந்நாள் அம்மா!

09-இசைக்குயில் திசாதனா

பூங்குயில் வந்து பிறந்தது மண்ணின்
 பொழிலிடைத் தூறிய செந்தேன்
 மாங்குயில் என்க மரகதப் பொந்தில்
 மனிதமுங் கீதமும் மயங்கி
 வேங்குயில் வண்ணம் விருந்தெனப் பண்பு
 மீட்டிய தென்றலாய் மிதந்து
 தீங்குரல் என்கத் திசையெலாம் விளம்பித்
 தொட்டியும் பட்டியும் திகழ்ந்தாள்!

திசாவரம் பெற்றுத் தேனிசை ஆகத்
 தீந்தமிழ் உலகினில் வந்தாள்
 திசாதனாச் சிறுமி தூரிகைச் சந்தம்
 துள்ளிடப் பக்கமெல் லாழும்
 அசாதர ணத்து ஆம்பலாய்ப் பூத்து
 அழகினை வரித்தனள் அம்மா!
 மிசாவரக் கண்ணன் மீரவின் நறிய
 வீணையென் றாயினள் மானே!

ஈன்றபொ முதிலே ஈழமாந் தோப்பில்
 ஏறிகணைக் கிடையிலுந் தப்பித்
 தோன்றிய போதே செந்தமிழ் நாட்டின்
 தேனிசைப் பரப்பிலே மிதந்தாள்
 ஊன்றிய முந்தை இடாப்பினில் மீண்டும்
 இசைப்புய லாகியே திசானா
 ஞான்றுமில் வையயம் நயந்தசங் கீத
 ஞானமுங் கானமும் நடந்தாள்!

இறந்தனம் அழிந்து பட்டனம் போரின்
 இழப்பிலுங் குடிகளும் பியந்து
 துறந்தனம் வீட்டுத் துரவெலாம் விட்டுத்
 தூரதே சங்களைத் தொட்டோம்!
 அறைந்தநற் போதில் அருந்திறல் அன்ன
 அளப்பெருங் கொடையதும் அள்ள
 விறைத்திடும் இசையில் விளக்கெனப் பற்றி
 விளங்கினள் திசானாளம் உலகே!

எங்கிருந் தாலும் இயற்கையும் மழியில்
 இறைத்தது வித்துவத் தூஞ்சல்
 பொங்கிடும் வையம் பூட்டிய கல்விப்
 பொறியொடு நறையெலாம் பூத்துத்
 தங்கிடுந் தமிழர் சண்பகத் தோட்டம்
 தரணியென் றானது தமிழே!
 இங்குதி சாத னாவெனுங் குருத்தின்
 இன்குரல் பற்றிய துலகே!

10-பஞ்சிதா-தட்சனா வாழ்த்து

(தமிழ்மணி தேவன் அவர்களது இரு புத்திரிகள் நீராட்டுவிழா)
 பாரிசு நகரிற் கூடும்

பைந்தமிழ் அவையீர்! எங்கள்
 வாரிசு வான முந்தை
 மாதவப் பெரியீர்! அன்னை
 ஊரினைப் போற்றுந் தாய
 உள்ளொளி உறவீர்! உங்கள்
 வேரினைச் சுமந்து வந்த
 விழாவிது வணங்கம் செய்தேன்!

காதலால் வந்தீர்! கம்பன்
 கவிக்கடல் கொண்டு வந்தீர்
 கீதமும் இசையும் சந்தம்
 கும்பிடும் படியே வந்தீர்
 நாதமும் தமிழும் வார்த்து
 நம்தமிழுக் கவியீர் வந்தீர்
 ஆதலால் வணங்கு கிண்றேன்!
 ஐயரீர் நீவிர் வாழ்க!

தேவன் இத் தந்தை வண்ணத்
 திரவியன்! தமிழின் மைந்தன்
 புவனங் கவிதை நெய்யும்
 புலவனே! அதனால் வந்தேன்!
 நோவது கவிதை என்றே
 நோயது கொண்டோர் பொய்யில்
 ஆவது ஒன்றும் இல்லை!
 அட்டியாய்க் கவிதை சொல்வீர்!

போரினைக் கண்டோம் சொந்தப்
 பெற்றமன் துறந்தோம் வீரப்

பேரிகை எழுந்த திங்கட்
 புகழ்நிலம் விட்டோம்! இங்கே
 வீரியம் பேசுங் காசை
 விழுங்கினோம்! ஆயின் இந்தத்
 தேரினைக் காணும் தெய்வத்
 திருவிழா காணு கின்றோம்!

அடுப்பினை ஊதல் விட்டோம்
 அரிசியோ இல்லை என்ற
 கடுப்பிலே வாழ்தல் விட்டோம்!
 கரிசனை தொலைத்தே பிக்பொஸ்
 நடிப்பிலே நேரம் விற்றோம்!
 நம்பியே முதியோர் இல்லம்
 இடத்திடப் பழகி விட்டோம்!
 இறந்தபின் அழகின் ரோமே!

பஞ்சிதா பாடும் மூல்லை
 பட்டொளி வீசுங் கிள்ளை
 கஞ்சிரா வயலின் வீணை
 கம்பனின் தமிழும் பெற்ற
 வஞ்சியோர் கலையின் பிள்ளை!
 வரிவளைக் கயலே அன்னாள்
 மிஞ்சிடும் உலகஞ் செய்வாள்
 விழாவதில் வாழ்த்து கின்றோம்!

தட்சனா இளையாள்! தந்தை
 தாயெனும் அறிவாள்! தெய்வ
 அட்சய பாத்தி ரத்தின்
 அறிவொளிக் கலசம் அன்னாள்!
 நட்பெனும் மனிதக் குன்றம்
 நங்கையாய் இலங்கு கின்றாள்!
 புட்பகத் தெய்வம் போற்றும்
 பேரறி நங்கை வாழ்க!

போரிலே மடிந்தோர் தெய்வப்
 பொதிகையில் வாழு கின்றார்!
 மார்பிலே மடியும் பிள்ளை
 மண்ணிலே வாழு கின்றான்
 நீர்வயம் எழுதாப் பாடல்
 நெருப்பிலும் வாழுங் கண்ணர்!
 சார்விதி எதுவோ? எங்கள்
 சரித்திரம் நாளை சொல்லும்!

கலையிலே தோன்றும் பிள்ளை
 காலத்தை வெல்வீர்! தேச
 மலையிலே சூழும் வண்ணம்
 மாட்சிமை யாகுங் கண்டீர்!
 அலையிலே ஆகுந் திண்மை
 அசைந்திட வாய்ப்பே இல்லை!
 நிலைபெறும் தமிழை வெல்லும்
 நேரிழை யாவீர் வாழ்க!

11-சங்கீத சாகரண்

(அறுபது அகவைப் பாராட்டு)

தீவகம் செறிந்த அன்புத்
 தீந்தமிழ் நிறைந்த நெஞ்சம்
 பாவகம் இசையிற் சூட்டும்
 பண்ணிசை அமுதம் பொங்கும்
 காவகம் பொன்கை மண்ணின்
 கலைகளில் நாதஞ் செய்யும்
 தேவனாம் சோம சக்சி
 தானந்தத் தூயோன் வாழ்க!

சங்கீத சாக ரம்னன்
 சக்சிதா னந்தப் பட்டம்
 மங்காமற் புனிதம் பெற்றோன்
 மாதவம் அறுப தாகுஞ்
 சங்காக முழங்கும் இற்றைச்
 சரித்திரம் உடைய நாவில்
 தெங்காக வளரும் தென்றற்
 கீற்றாக மலர்வோன் வாழ்க!

பாமழை தேவா ரங்கள்
 பண்ணிடும் இசையோன்! மண்ணின்
 கோமகன் விவசா யத்துக்
 குலத்தினான்! விதானை ஆகப்
 பூமகன் பாடம் பள்ளிப்
 போதனாம்! படிப்பித் தோனாய்ச்
 சோமசச் சிதானந் தம் ஆர்
 சுந்தரன் பணிசெய் தானே!

சாய்மனம் வைத்தி யத்துச்
 சார்ந்துமே இருப்போர் தம்மின்
 நோய்மனம் ஆறு தற்காய்
 தோத்திரப் பாடல் செய்வான்!
 வாய்மையாற் தமிழின் கட்சி
 வரலாற்றை உடைய தந்தை
 சோமரின் பிள்ளை யாகிச்
 செந்தமிழ்க் கட்சி மீட்பான்!

தீவகம், தமிழின் சார்புத்
 துருவிடும் நிகழ்ச்சி என்றால்
 ஆவலில் உதிப்பான் ஆங்கே
 அண்ணலாய்ச் சேவை செய்வான்!
 தேவறை போகும் ஆலித்
 தூயயரைப் போற்றி நிற்போன்
 நாவலன், அறுப தாகும்
 நம்பனே வாழ்க! வாழ்க!

12-கலைவேந்தன் கணபதி

நாடகக் கலையின் வேந்தன்
 நற்றமிழ்ப் பாவின் ஏந்தல்
 மாடமார் உரையின் மைந்தன்
 வாளொலி பரப்பின் தங்கம்
 தேடரும் மக்கள் வண்ணன்
 சொல்லரும் மனித நேயன்
 ஏடவன் கணப திக்கெம்
 இதயத்தால் வாழ்த்துச் செய்தோம்!

யாவர்க்கும் மனித வள்ளல்
 யந்திரம் போலே விள்ளும்
 சேவக்கு நோயே இல்லான்
 சிரிப்புக்குப் பஞ்ச மில்லான்
 கோவைக்குக் கிளியே போலும்
 கொஞ்சிடும் தமிழே அன்னான்
 நாவைக்கும் பேச்சி னுள்ளே
 நாதமே யாவான் அம்மா!

நீரகம் நிறுத்தக் கண்டும்
 நேயிழை கொடுத்த பின்னும்
 ஊரிலே மீண்டுங் கொண்ட
 உயிர்ப்பொடும் பிறந்தான்! அந்தப்
 பேரொடும் அறுபத் தைந்தும்
 பொற்புறும் ஊட கத்தே
 காரோடும் ஜம்ப தென்ற
 கணக்கிலே வருடம் பெற்றான்!

சொல்லிலே குளிர்மை பெற்றான்
 சிரிப்பிலே வனப்புத் தந்தான்
 மூல்லையின் மலரே யன்னான்
 மூத்தவர் விருப்பும் தெய்வ
 நல்லையாய் இருப்புப் பெற்றான்
 நம்பியாய்க் கணப திக்கே
 சொல்லியே வாழ்த்து கின்றார்
 சிறப்பிது தானே! வாழ்க!

மனதினை வரிக்கும் காந்தள்
 வானொலி யார்க்கும் வண்ணன்
 தனமெனக் கண்டான் இல்லை
 தமிழெனத் தொழுதான் கண்ணே!
 இனமென நிற்குஞ் சோலை
 இளமுரு கவனே போலும்
 கனலுறுங் காற்றை வைத்தான்
 கணபதி வாழ்க! வாழ்க

13-முத்தமிழர் சண்முகம் இராஜலிங்கம் முத்துவிழு

கல்வியறி வான் வர்கள்
 காதலெனப் பிறந்த மண்ணின்
 வல்லநெறி வாய்த்த வர்கள்
 வண்ணமெனப் பிள்ளை யார்க்குச்
 சல்லவட்டம் போன்ற வர்கள்
 சண்முகம் இராஜ லிங்கம்
 சொல்லவரும் தொண்ணூற் றைந்தின்
 சிறப்பாண்டு வாழ்த்து வோமே!

ஆசிரியர், மேன்மை கொண்ட
 அறிவாற்றல், வையத் தூன்றி
 வாசித்துப் பத்தி ரிக்கைப்
 பக்கமெல்லாம் நுணுகி ஆய்வர்
 நேசிக்கும் செந்த மிழ்க்காய்
 நிலையுன்றிக் கவனங் கொள்வார்
 பேசித்தன் தெய்வத் தோடும்
 பொற்புற வாழுந் தொண்டர்!

புத்திரர்க்கு நல்ல தந்தை
 பெரும்வழி காட்டுஞ் சிந்தை
 சித்தமது மருக ருக்கும்
 சேவையெனப் பேர ருக்கும்
 மெத்தமறும் பிறந்த மண்ணின்
 வேலைணயூர் மக்க ருக்கும்
 நித்தமுளார் எஞ்ஞான் றுந்தேன்
 நிலம்போற்றும் மைந்தர் வாழ்க!

தொண்ணூற்றி ஐந்து கண்டார்
 சேரினையர் ராஜாம் பிகைக்கும்
 எண்பத்தி யெட்டு என்றே
 இல்லறத்தில் வாழு கின்றார்!
 கண்ணாக வாழ்ந்த வர்கள்
 கணிசமென ஒற்று மைக்கோர்
 எண்ணாகப் போற்று கின்றார்
 இவ்வுலகப் பேறு அன்றோ!

வாழிய என்று சொல்வோம்
 வையத்தின் நூறும் மேலும்
 வாழிய என்றும் தெய்வ
 வாரணன் போற்றி நிற்போம்!
 வாழிய என்றே சுற்றும்
 மக்களும் ஊரா ரோடும்
 வாழிய நீவிர் ஜூயா
 வாழ்கவே வாழ்க! வாழ்க!
 *சல்லவட்டம்: கேடயம்

14-புதிய இடாப்பு

இந்தப் பொழுது எழில்மா வரையில்
 சந்தப் பொழுதாய்ச் சரிதம் எழுதி

எழுபதும் ஒன்றும் இதழாய்ப் புத்துப்
 பழுதிலாக் காதற் படிவீர் றிருந்து

முழுநிலா வாகவென் முகத்தை யுருவித
 தொழுதிடும் இவனோர் துருத்தியின் பொறிவாள்!

நெறியில் மரபில் நெட்டுயிர்த் திட்டவன்
 கறியில் உப்பாய்க் கவிபடைத் திட்டவன்

சொந்தத் தமிழன் சிந்திய கண்ணீர்ச்
 சந்திற் குளித்த சாமரன் இவனே!

எழுபதும் ஒன்றும் இருபத் தொன்றில்
 உழுகிற மாடாய் இருப்பேன் அறிவீர்!

பல்கலைக் கழகம் பட்ட மளிப்புக்
 கல்லை யிதுநாட் கட்டிய தில்லை!

பொல்லாச் சுவடாய்ப் பொரிந்த தீயவர்
 சொல்லாத் தீயைச் செருகி வைத்தவர்

அண்ணனை எனது ஆருயிர்க் குருதிக்
 கண்ணனை அழித்த கடும்புயல் ஒன்றில்

யடிப்பின் மேல்நிலைப் பட்டதென் தமிழை
முடித்தேன் ஆயினும் முத்தமிழ் சுரந்து

தெளித்த கவிதை தீம்பிழை பாயது
அளித்த குடிலில் அர்ப்பணிப் பாகினேன்!

மார்க்கண் டேய நாயனார் போல
ஊர்க்கண் பாடிய ஒருத்தன் ஆகித்

தேர்க்கண் வைத்த தில்லைச் சிவனின்
பாப்பொழில் ஏறிப் பட்டறை வைத்தேன்!

மேடையில் ஏற்றிய வித்தகன் அவனோர்
ஊடகம் தாய்நா டென்னும் ஏட்டினில்

முதற்பா கொடுத்து முதலாய் ஆக்கிப்
புதுக்கார்க் கவிஞராய் பூசிக் காட்டினன்!

ஈழ நாடு சசிபா ரதியைச்
கூழ என்கவிச் சிறப்பைக் காட்டிஅப்

பத்திரி கைக்குள் பலபா டல்கள்
வித்தகம் செய்ய விடுத்தனன் அறிவீர்!

தில்லைநா தக்கவி தேர்ந்த மணிவிழாக்
கல்லையில் என்னைக் கவியாய் ஏற்றினன்!

திருமறைக் கழகத் திருக்குறள் மேடைக்
கருவெனப் பற்றிய கவிமா நாட்டிற்

சிறுவ னாய்இருந்துஞ் சேர்கவி யாக்கிப்
பெறுமதி காட்டினன்! பொய்யா மொழியான்

பேசுந் திருக்குறள் செய்துவள் ஞவரை
வீசும் முடிவரை விதந்து அழைத்திட

பொன்மா நகராம் புங்கைமா நிலத்தில்
என்னைப் படைத்தனன்! எழிற்கவி யதனில்

நான்படைத் திட்ட நவிலுறும் நாட்கள்
வான்படைத் திட்ட வரலா றதுவே!

எழுபதும் ஒன்றும் இந்தநாட் போதில்
முழுகிய வதனன் வருகிறேன் மீண்டும்!

(கன்டாவில் எனது எழுபத்தியொன்றாவது பிறந்தநாளில்..)

15-சமுதாய வாரிதி

(கனேடியராய் தங்கராசா-தில்லையம்மா இணையர் மணிவிழா)

பற்றோடும் மனிதந் தோன்றும்
பகலவன் உதயம் போலே
பெற்றதோர் வதனம் தோன்றும்
புஞ்சிரிப் போடு சிந்தும்
அற்புதம் தோன்றும் எங்கள்
அழகனார் தங்க ராசா
பொற்புறு தில்லை யம்மா
திருமண நாள்தான் இன்றே!

அறுபதாங் கல்யா ணத்தில்
அன்பெனும் வைப வத்தில்
இருபதைப் போலே உற்ற
இன்பமாய் மக்க ளோடும்
தருமிறை போற்றி நிற்கும்
தண்முகத் தினமின் நாளில்
ஒருமுக மாகி ஊரார்
எழில்தரும் வணக்கம் செய்தோம்!

வணிகமும் செல்வ ஊற்றும்
 வந்தவோர் ஏழ்வ ரோடும்
 அணிதிகழ் இல்ல மாகி
 அரணை அறுப தென்ற
 மணிவிழாக் காணும் இற்றை
 மகிழ்வொடுந் தோன்றும் போதில்
 கணிதமாய் நிற்கும் தூய
 காதலர் வணக்கம் செய்தோம்!

இறையருட் பேறு மிக்கோர்
 இருவரும் ஒருவ ராகி
 மறையெனும் இல்ல றம்போல்
 மாண்புகள் பெற்று வாழ்ந்தீர்!
 நறையெனும் மக்கள், ஊரார்
 நாயகம் தன்னி ணோடும்
 கறையிலா வாழ்வு கண்மௌர்!
 காசினி என்றும் வாழ்க!

அடுத்திசூடி மன்றப் பொங்கல்
 அழகிடும் நாளிற் தீபம்
 ஏத்தியே தொடக்கி வைக்கும்
 இனியதோர் இணையர் தம்மை
 போற்றியே வணங்கு கின்றோம்!
 பொங்கிடும் ஊரின் மன்றில்
 நேர்த்தியாய் இலங்கும் தூய
 நெஞ்சினர் வாழ்க! வாழ்க!!

16-அ.முத்துலிங்கம்:

எழுத்துக்கு அறுபது

அறுபது என்பது ஆயுளின் படிவரும்
 அபூர்வத்துக் கணிமம் ஆகும்
 பெறுமதி வாய்ந்தது, பொற்புறு நாட்களின்
 புகழ்காலத் துள்ளே வாழும்!
 தறுகண மாந்தரின் தாரணி வேர்விடும்
 தாரொன்றித் தோன்றும் வாழை
 மறுவிலாச் சந்தென மத்தெனச் சுற்றிடும்
 மையத்துப் புதிர்கள் ஆகும்!

எண்ணரும் எழுத்தினில் இயலினைத் திரட்டிய
 இத்தேச மதியஞ் சுற்றி
 அண்மியப் பித்தனாய் அறிஞர்(ர)முத் துலிங்கமெம்
 அகிலத்தை எழுதி நின்றார்!
 தண்புய லிருக்கையிற் தன்பெயர் பொறித்தவர்
 தமிழாகி அறுப(து) தாண்டுக்
 கண்பட நேர்ந்தவர் காந்தது முப்பினாற்
 கடலாகக் கதைகள் வைத்தார்!

எண்ணருஞ் சாதனை இங்கிதத் தாலனை
 ஏற்பட்டுத் துருத்தி முக்க
 விண்ணிடும் வையமாய் வேதமுத் தாகிய
 வித்தாகித் தைத்த அம்பு
 அண்ணலாய் வாஞ்சையின் அன்பனாய்க் கட்டிய
 அடுக்காகிப் புதுமை செய்தார்!
 நுண்ணியங் கோப்பிலே நிறைத்தவர் மண்ணொடும்
 நிசவாழ்வின் புதுமை நெய்தார்!

தமிழொடும் இருக்கையும் தந்தபல் கலைக்கென
 தமிழுக்கே உழைத்த செம்மல்
 அமிழ்தெனும் எழுத்திலே அறுபது வருடமாய்
 அச்சாகிச் சுழலுஞ் சிற்கள்
 குமிழேனத் தமிழரைக் கொண்டத மிழ்நிலம்
 கொண்டாடும் சிறகுப் புட்கள்
 நமதுசெந் தாரகை நார்நிலத் தொட்டிலின்
 நம்வேதுப் பூக்கள் அறிவாம்!

முத்துவிங் கம்னனும் மேதவை எழுத்தனார்
 மேதாவி யுலகத் தோடும்
 தத்துவம் நுண்கலை வித்துவம் தாங்கிய
 தமிழோடுங் ஹாவார்ட் சாலை
 மெத்தநல் லிருக்கையின் வித்தெனப் பற்றிய
 வேரோடும் உழைத்தே நின்றார்!
 இத்தரை யூன்றிய இப்பணி யாற்றலின்
 * ஏட்டோர் வாழ்க! வாழ்க!
 * தறுகணம்: அஞ்சாத,- பித்தனாப்: புதுமைப்பித்தன்

17-நீதிச்செம்மல் இளஞ்செழியன்

பலிகளென மிருகவதை
 பரவிக்கொண் டிருந்த
 பலகால அரசாள்வோர்
 பார்க்காத ஏட்டை
 தெளிவான தீர்ப்பினிலே
 திருப்பியவன் நீதிச்
 செம்மலென இளஞ்செழியன்
 செய்தஅறப் பேட்டை
 நிலையான கருணைமனுக
 கொண்டிருந்த மனித
 நிறையுலகை அசைத்ததடா
 நேர்மையெனப் போற்றிப்
 பலமான புத்தபெரும்
 பரிவாரம் அழைத்துப்
 பாராட்டி வைத்ததுவோர்
 பண்பாட்டுக் குரிசே!

கனடாக் காவியம்

தேசபாரதி

மாற்றமுடி யாதென்ற
மக்கமன வாக்கை
மறுத்தெழுத முடியாமல்
மயங்கியவர் கூற்றைச்
சேர்த்துவரத் தீர்ப்பெழுதி
சிந்தும்பாற் பசுக்கள்
திருமிவருங் கூட்டத்தின்
திரட்கறையை மாட்டி
தீர்ப்பெழுதி இளஞ்செழியன்
தேர்ந்தவொரு நீதிச்
செப்பேடு தென்னிலங்கை
மீதுவரை ஆர்த்துக்
கோர்த்தெழுதி ஏடுகளும்
கூடகங்கள் பலதும்
கூப்பிட்டுப் பாராட்டுக்
கொடுத்தனரே பார்ர்!

நீதியொடு போராடும்
நிலவுமொரு வடக்கில்
நெடுவாள்கள் கொலையாடும்
நீசரிடும் போக்கில்
பீதிகொண்டு வாழுமொரு
பெருங்கொடுமை யாற்றில்
பொய்களவு கொலையென்று
புரஞ்கின்ற சேற்றில்
நாதியில்லை என்றுமனம்
நடுங்கிமனஞ் சாக
நத்தாகக் கத்திதினம்
நச்சரித்த போதில்
வாதமனம் காத்தவொரு
மனுநீதிச் சோழன்
மாணிக்கர் இளஞ்செழியன்
வரலாறே யிதுநாள்!

பகுதி:4

கன்டா மகிழும் சிறுவர் காவியம்

01-வீசிவருகுது வெள்ளைப்பனி

பஞ்ச போல வெள்ளைப்பனி
பறந்து பறந்து வருகுது
மஞ்ச முழுதும் மறைத்துமூடி
மண்ணிற் குவிந்து வளருது!

குளிரில் மரங்கள் குருத்தும் உதிர்த்துக்
கோடுபோல நிற்குது
தளிரைக் கொட்டித் தரித்து வெள்ளைத்
தட்டில் நிமிர்ந்து பார்க்குது!

காலச் சுழற்சி காற்றும் அடித்துக்
கடுமையாக வீசுது
ஞாலப் பழவாய் மூச்சத் திணைறி
நடுங்கப் பனியும் வீழுது!

வயலிற் கொட்டி வரப்பும் பனியால்
வாய்கால் எல்லாம் மூடவே
புயலைக் கிளாறிக் கிருமி எல்லாம்
போக நிலங்கள் மீழுமே!

வாத்து எல்லாம் வதைக்குங் குளிரில்
வனப்பாய் வெப்பம் தேழிடிடும்
சேர்த்துக் கூடி கிழக்கின் பூமிக்
குளத்தில் நீந்தி வாழ்ந்திடும்!

செங்கால் நாரைச் சரணா லயத்தில்
சேரும் பறவைக் கூட்டங்கள்
எங்கும் கிழக்கின் எழில்நீர்ப் பூமி
இடத்திற் பறவை யாட்டங்கள்!

பாட்டி கையைப் பிடித்துப் பிடித்து
பனியை அள்ளிச் சிந்திவா
ஊட்டி எதற்குத் தேவை ஜீல்லை
உருட்டிப் பனியை அள்ளிவா!

2- வீழ்வதும் அழகு

வெள்ளை வெள்ளைப் பனிவானில்
வீழும் அழகைப் பார்தம்பி
துள்ளிக் குதித்து வருவதுபோல்
சிதறும் அழகைப் பார்தம்பி!

வட்டப் பறவைச் சிட்டாகி
வதனம் வெள்ளை இதழாகி
கொட்டிக் கொட்டிப் பறக்குதுபார்
குவிந்து மேடாய் ஆகுதுபார்

குவிந்தால் பனிபின் சூடாரம்
குளிருஞ் சிலையாய் உருவாகும்
உவந்து சறுக்கி விளையாட
ஓடிப் பிடித்து வருவாராம்!

குளிருங் கீழே இறங்கிவிடும்
கொடுமை யாக்கி உறைந்துவிடும்
தளிரும் இலையும் மரமின்றித்
தவிக்கும் தடிபோல் மாறிவிடும்!

காற்றுஞ் சிறகால் கடுப்பாகிக்
கடுமை யோடும் புயலாகும்
வாட்டங் கொண்டு மனிதரெலாம்
மனையின் உள்ளே சிறையாவர்

பனியுந் தூவும் அழகாகும்
பாகை குறைந்து குளிரானால்
கனமும் வாழ்வும் குளிராகுங்
காலச் சுழற்சி யாகுமடா!

03-துமிழே எங்கள் அடையாளம்

பெயரைத் தமிழில் வையப்பா
பேச்சைத் தமிழிற் பேசப்பா
அயலார் காணும் போதெல்லாம்
அழகுத் தமிழே கூறப்பா!

பயமே இன்றித் தமிழ்பேச
பால ரோடுந் தமிழ்பேச
வயலில் நாற்று இடுதல்போல்
வார்த்தை தமிழில் நாற்றிடுவீர்!

பாடும் தமிழைப் பாட்டுவீர்
பாப்பாப் பாட்டுப் பாட்டுவீர்
கேடு தமிழை மறந்திடுவே
குலவுந் தமிழைப் பேசிடுவீர்!

வாழும் தேசம் தன்னோடும்
வழங்கும் கல்வி மொழிபேச
தேடும் போது அதைப்பேசு
திரும்பி இல்லம் தமிழ்பேச

அப்பா அம்மா அண்ணாவும்
அழகாய்த் தமிழில் உரைசெய்வோம்
எப்பா கத்தும் நாமிருந்தால்
இன்பத் தமிழிற் கதைசொல்வோம்!

தமிழே தமிழர் அடையாளம்
தரணி சொல்லும் விடையாகும்
அமிழ்தம் எமது மொழியாகும்
அதனின் வழியே இருப்பாகும்

தமிழை மறந்தால் உன்தாயைத்
தாங்க மறத்தல் போலுமடா!
கமழும் உலகக் கனிமொழியைக்
காத்தல் உரிமை யாகுமடா!

நெஞ்சத் துள்ளே நீபாடு
நினையுந் தமிழில் நீபேச
வஞ்ச ணையாய்த் தமிழ்மறந்து
வாழுங் காலம் பெருங்கேடு!

தஞ்சம் எங்கே அடைந்தாலும்
தமிழே எமது அடையாளம்
விஞ்சம் அழகே இதுவாகும்
விடியல் உரைக்கும் மொழியாகும்!

04-பொங்கல் வாழ்த்து உரித்தாகட்டும்

(அுத்திகுழி தமிழ்ச்சங்கக் கலியரங்கம்)

தைப்பொங்கல் தைப்பொங்கல் வாழ்த்து அம்மா!-எங்கள்

தமிழ்மக்கள் யாபேர்க்கும் சேர்த்து அம்மா!

எப்பக்கம் பார்த்தாலும் இன்பம் அம்மா!-இது

ஏர்நிலைம் போற்றிடும் பொங்கல் அம்மா!

துண்பங்கள் என்றைக்கும் துண்பம் இல்லை-எங்கள்

தூரவுக்குள் எந்நாளும் கொடியர் இல்லை

மன்றத்தில் மகிழ்ச்சியின் வாழ்க்கை எல்லை-பொங்கும்

மணிநாளில் சிரித்திடும் மண்ணின் எல்லை!

ஹர்கூடிக் கொண்டாடிப் பொங்கல் இட்டு-எங்கள்

உறவுக்குள் சமதானச் சில்லும் இட்டு

நேர்கூடும் சிறுவர்கள் நேசம் இட்டு-எங்கள்

நிலத்திலே பொங்கலும் நிகழ்ந்த தின்று!

ஓற்றுமை தான்பொங்க ஏர்கள் கட்டி-எங்கள்

நிலத்தை உழுதுமே வளங்கள் இட்டு

பற்றிய செந்தமிழ் வாழ்வு கொண்டு -பொங்கல்

படைத்துண்போம் வாழ்த்துகள் சொல்லி வைப்போம்!

05-மருதநிலம் வாழ்க

இரட்டை எருது இமுக்க உமுது

இயற்கை வயலைக் காத்தவர்கள்

புரட்சி மண்ணைப் பொதிகை ஆக்கிப்

பொங்குங் கனிமண் ஆக்கியவர்!

வரட்சி நிலங்கள் ஆயின் என்ன

வனப்பில் பயிராய் ஊக்கியவர்

முரட்டு நிலத்தை முயலாய்க் கோதி

விளைச்சல் நிலங்கள் ஆக்கியவர்!

கனடாப் பாப்பா கனியுந் தமிழிற்

கன்னற் பாட்டுக் கேட்டிடுவாய்

மனதை உருக்கும் வயலின் பயிரை

மதுரம் காக்கப் பாட்டிடுவாய்!

புல்லைப் பிடுங்கி நெல்லை வளர்க்கும்
பேங்க கலையைப் போற்றிடுவோய்
தொல்லை யகலத் தோட்டம் பரவுஞ்
சிறப்பைக் கூறி நாற்றிடுவோய்!

கத்தரி வெண்டி தக்காளி மிளகாய்
சார்ந்து விளையும் வெங்காயம்!
சத்தெனக் கீரை சஞ்சரித் திடுமோர்
சாரும் போஞ்சி மிளகாயும்!

புடலும் பாகல் பயற்றங் காடெயனப்
பொங்கி வழியும் மரக்கறிகள்
கடைகள் வகுங்குங் கனிகள் அனைத்தும்
கட்டித் தொங்கும் பழக்குலைகள்!

வேர்வை சிந்தி விளைவை ஊக்கி
விடியும் வாழ்வைக் கண்டவர்கள்
ஊரின் இருப்பில் உழன்றோம் யாக்கை
இருப்பைத் தேடிக் கொண்டவர்கள்!

பாப்பா பாப்பா எங்கே யிருந்தும்
பயிரை எல்லாம் நாம்வளர்ப்போம்!
தோப்பாய் மாறும் நிலங்கள் ஆக்கித்
தேனாய் வாழ்வைத் திருப்பிடுவோம்!

மேலைப் படிப்பில் விளங்குஞ் சோலை
விளக்கங் கற்று வேரிடுவோய்
சாலை உலகிற் படிப்பின் நுட்பஞ்
சார்ந்த அறமும் பேரிடுவோய்!

வைத்தியம் எந்திர வார்ப்புங் கற்க
வரலா(று) ஆகிடும் வல்லுலகம்!
பைத்தியம் பிடிக்கத் திரிந்தவர் நாங்கள்
படிப்பிற் குகந்து வளர்ந்திடுவோம்!

கல்லாய்ச் சமைந்து கருகி யழிந்தவர்
கல்வி யின்றெமை அழைக்குதடா!
வல்ல மனிதம் வரலா நெழுதிடும்
வாழ்க்கை இன்று இழக்குதடா!

06-கன்டா இனிய நாடு

காதல் கொள்ளப்பா- பாப்பா
 காதல் கொள்ளப்பா
 கன்டா நாடு இனியநாடு
 காதல் கொள்ளப்பா!

வீவர் அணிலின் விலங்கு நாடு
 விருட்சம் மேபிள் இலங்கும் நாடு
 தாவிப் பாயும் நயகரா நீரே
 தாயர் தந்தை போற்றும் பாரே!

-காதல்

ஒட்டாவா என்பது தலைநகரம்
 ஓன்றாறி யோவாம் பெரும்ஏரி
 கட்டியங் சூறும் கருணை வெள்ளாம்
 கடவுளர் எல்லாங் காண்சுவகே!

-காதல்

விளையாட்டுத் திடல்கள் கூழ்மனையாம்
 விறைபணிச் சறுக்கல் நடைபெறுமே
 விளையாடும் மீன்கள் டொல்பினுந் துள்ளி
 விரையும் முத்த விருந்திடுமே

-காதல்

விலங்குகள் சாலை விசித்திர அழகே
 விருட்சப் பூங்கா விளங்கிடும் எழிலே!
 உலகில் பெரிய கடுகதி வீதி
 உண்டாம் கன்டா மாணிட நீதி

-காதல்

பனியும் இசைக்கும் பறவைகள் கண்டோம்
 பாயுங் கடலின் திமிங்கிலம் கண்டோம்!
 மனிதக் கடலின் மகத்துவம் கண்டோம்
 வையம் சிறந்த வித்துவம் கண்டோம்! -காதல்

07-பாட்டி என்றன் பாட்டி

பாட்டி என்றன் பாட்டி
பட்சமுள்ள பாட்டி
ஊட்டி ஊட்டி எனக்கு
உணவுதரும் பாட்டி!

அம்மம்மா என்றே சொல்வோம்
அப்பம்மா என்றால் சொல்வோம்
இம்மாநி லத்தில் உனக்கே
இணையது இல்லைப் பாட்டி!

பள்ளிக் கூட வண்டி
பார்த்து ஏற்றும் வண்டி
துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத்
தோளிற் தூக்கும் பாட்டி!

பாட்டுப் பாடித் தூக்கம்
பட்டுத் துயிலைத் தருவாள்
ஏட்டில் ஏழுதிக் காட்டி
இலக்கம் கணக்குத் தருவாள்!

இறைவன் கதையைக் கூறி
இரக்கங் கொள்ள வைப்பாள்
மறைகள் கூறுந் தூய
வனப்பில் நன்மை வகுப்பாள்!

காலைப் பொழுது படிப்பு
கணக்காய்த் தருவாள் பிட்டு
மாலை முழுதும் ஊஞ்சல்
மகிழ்வோய் முடியும் தோப்பு!

பந்து ஆடித்து மகிழ்வோம்
பம்ப ரம்மாய்ச் சழல்வோம்
முந்திப் பிடித்து உருண்டு
முயலாய் ஓடி மகிழ்வோம்!

கோடை காலம் முடியும்
கூத்தும் முடிந்து போகும்
ஆடைக் குள்ளே மூடி
ஆகுங் குளிரே காணும்!

குளிருங் காலம் பிறக்கும்
 சூதல் வாட்டி வதைக்கும்
 தளிர்கள் கொட்டி மரங்கள்
 தடிகள் போன்றே நிற்கும்!

காலநிலை மாறும் இன்பக்
 கனடா குளிரைக் காணும்!
 ஞால ஏட்டில் குளிரும்
 நாளை மலராய் மாறும்

08-தமிழே எங்கள் தாய்மொழியே

தமிழே எங்கள் தாய்மொழியாம்
 தங்கப் பாப்பா நீயறிவாய்
 இமிழ்தேன் இனிய இசைவடிவே
 இறைவர்க் குகந்த இயல்மொழியே!

குறளை வகுத்த செம்மொழியே
 கும்பிடுங் கடவுட் திருமொழியே
 அறமுங் காப்பிய ஆவணமே
 அல்லும் பகலும் நீப்படியே!

கம்பன் பாடிய காவியமே
 கனியமு தூறிய திரவியமே
 அம்மெனும் பாக்கள் ஆயிரமே
 அகநூல் ஆகிடும் பாயிரமே!

பாரதி பாடிய பைந்தமிழே
 பகுத்தறி வாகிய பண்தமிழே
 காரவிழ் குமர குருபரர்க்குக்
 கடவுள் அருளிய கவிமொழியே!

அப்பர் சுந்தரர் அநுண்மொழியார்
 ஆயிர மாயிரம் கவிஞர்களின்
 ஒப்பம் ஆகிய வரிவடிவம்
 உள்ளது செந்தமிழ் யாப்பதுவே!

சோம சுந்தரர் ஈழமதில்
 செப்பிய செந்தமிழ்க் கவிமழையே
 தாமரை மீதில் அமர்ந்தவளாம்
 சரஸ்வதி கேட்பதும் தண்தமிழே!

கன்டாக் காவியம்

தேசபாரதி

பற்பல காவியப் பார்புலவர்
பரந்தது ஈழத் தமிழுலகே
சொற்பதங் குழுமித் தூரலிடுஞ்
செந்தமிழ் பிறந்ததும் ஈழமதே!

வள்ளலார் பிறந்ததும் தமிழ்நாடு
மன்தமிழ் தேசிக விநாயகரும்
அள்ளாங் கவிமழை ஆர்த்ததுவும்
அன்பின் ஊற்றதும் தமிழ்நாடு!

தேன்தமிழ் மூம்திரு வாசகத்தே
தேரும் வெள்ளையர் செந்தமிழே
வான்கவி கண்ண தாசனுமே
வந்து பிறந்ததும் தமிழ்நாடே!

தமிழே தமிழே செம்மொழியே
தாயின் மொழியே தமிழ்மொழியே
தம்பி தங்கையர் படித்துலகே
தமிழை வடிப்பீர் காவியமே!

09-பொங்கலைப் பாடுவோம்

பொங்கல் வந்தது பொங்கல் வந்தது
பொங்கல் வந்ததம்மா!
பொங்கும் பனிகள் பூக்குஞ் சாரல்
பொங்கல் வந்ததம்மா!

தமிழின் மரபுத் தையின் பொங்கல்
தழைத்து வந்ததம்மா!
கமமுங் கன்டாக் கதிரின் சோதி
களிப்பில் வந்ததம்மா!

மருதச் சாரல் வளருங் காலம்
வந்தது தைக்கேதாம்!
உருகுங் காலம் உலகை ஓம்ப
உதித்தது தையேதாம்!

தமிழின் மரபுத் தையின் பிறப்புத்
தங்கம் ஆனதம்மா!
அமிழ்தப் பொங்கல் அரசுப் பந்தல்
அங்கம் ஆனதம்மா!

மரபுப் பொங்கல் மாண்புச் சட்டம்
மலர்ந்தது கன்டாவே!
கரமும் குரலும் களித்துப் பாடிக்
கலந்தது கன்டாவே!

பிரதமர் திரிடோ பொங்குந் தமிழில்
புகழ்ந்தார் வாழ்த்தேயாம்!
அரசிய லாளர் அறிவோர் பள்ளி
அனைத்தும் போற்றுதுவாம்!

தமிழின் மரபும் தையின் வளமும்
தழுவிய பனிக்காலம்
கமமுங் கன்டா கனமாய்க் கணித்துக்
காட்டுதே எழிற்கோலம்!

வையத் தோடும் வைகும் நாட்கள்
வரலா றிதுவாமே!
தையும் உழவும் தமிழர் மரபும்
தந்தது உலகாமே!

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
இலங்கும் உலகோடும்
பொங்கும் புதுநாள் புலத்தும் இனிதாய்ப்
பூக்கும் அலகாகும்!

10-நய(ா)கரா நீர்வீழ்ச்சி

நய(ா)கரா நீர்வீழ்ச்சி பார்த்திடுவோம்-தம்பி
 நல்ல பழவகை சேர்த்திடுவோம்
 அயலில் விளைந்திடுஞ் சுரோபெரியாம்-ஆங்கே
 அப்பிள் பழங்களும் நிரைநிரையாம்
 வயலில் பேரிக்காய்த் தோட்டமதில்-திராட்சை
 மதத்து இனித்திடும் பழக்குலையே
 மயலைக் கொடுத்திடும் பிளாக்பெரியே-காய்த்து
 மரமெல்லாந் தொங்கிடும் வடிவழகே !

நீர்நிலை குளங்களும் நிறைந்திடுமே-சுற்றி
 நிறைகளி யாற்பழம் நிலைத்திடுமே
 கார்மமை மாறிடுங் காலத்திலே -பசங்
 கன்னிகள் போல்மரங் காய்த்திடுமே
 ஏர்நிறை நயாகராத் தேன்னிலத்தில்-வண்ண
 இயற்கையாய் பழவகை விளைந்திடுமே
 பேர்நிறைத் தோட்டங்கள் யாவிலுமே-கனிகள்
 பிடுங்கும் மாணவர் மொய்த்திடுமே!

வத்தகை வெள்ளாரி வெடித்துவரும்-பெரும்
 வாகையாய்ப் போஞ்சியுங் காய்த்துவரும்
 மத்தியில் நின்றுகை பற்றிடவும்-பூத்து
 வண்ணம் தருகின்ற மணிநிலமும்
 கத்தரி வெண்டிதக் காளியென-மொத்தக்
 காய்கறி வகைக் கிண்மனையாய்
 எத்தனை யின்பம் கொண்டதுவோ-கன்டா
 என்று மணிநாடு சொல்லுமாம்மா!

உருளைக் கிழங்கொடும் உள்ளிவரும்-இப்போ
 இந்தியத் தேயப் பருப்புவகை
 பெருகி வளர்ந்திடும் வெங்காயம்-மிளாகாய்
 போகங்கள் கொண்டு விளைந்துவரும்
 உருகுநல் நீரொடும் முற்றிலுமாய்-பெரும்
 உலகெண்கக் கண்டா பிறந்துவரும்
 நெருநல் வயலொடுந் துருவமதுங்-கண்டு
 நித்தில உலகமாய்த் திகழ்கிறதே

11-வாத்தும் வாழுங்கலையும்

வாத்துப் பறக்குது வாத்துப் பறக்குது
 வடிவைப் பாரடா-பாப்பா
 வடிவைப் பாரடா
 சேர்த்துப் பறக்குது சேர்ந்து பறக்குது
 சிறப்பைப் பாரடா- பாப்பா
 சிறப்பைப் பாரடா

-வாத்து...

கோர்த்துப் பறக்குது கூடிப் பறக்குது
 கோடு போட்டதுபோல்-ஒரு
 கோடு போட்டதுபோல்
 பார்த்துப் பறந்திடும் பணியைக் கடந்திடும்
 பாலம் இட்டதுபோல்-ஏறிப்
 பாலம் இட்டதுபோல்

-வாத்து...

இராணி வாத்து முன்னே போகும்
 எல்லோர் நிரையும் முன்னேறும்
 இராணுவம் போலே பிண்ணாற் போகும்
 இடாப்புப் பதிவு இல்லையாம்!

-வாத்து...

பத்தாயி ரம்மைல் பறக்கும் பூமியின்
 பாகை வெப்பம் அறிந்திடும்
 குத்தாய் நீர்க்கரை குந்தி மகிழுமே
 கீழைத் தேயம் தெரிந்திடும்!

-வாத்து...

வட்ட ஆரைப் பாதி வடிவாய்
 வளைந்து போகும் வடிவைப்பார்!
 கட்டுங் குளிரில் கணியம் வைக்கும்
 காலக் குடிலின் அறிவைப்பார்!

-வாத்து...

நாரைப் புட்கள் நந்நீர்க் குளமும்
 நாலா பக்கும் குழ்ந்திடும்
 காலக் கோலம் மாறும் வரைக்கும்
 கணிதம் போட்டு வாழ்ந்திடும்!

-வாத்து...

வாத்துப் பார்த்து வரைமுறை எண்ணி
 வாழுங் கலையைத் தெரிவோமே!
 போற்றும் மனிதர் ஒருவர்க் கொருவர்
 புத்தகம் போன்று அறிவோமே!

-வாத்து...

12-தை வருகுது..தை வருகுது

தையும் வருகுது தையும் வருகுது
 தம்பி தங்கை அறிகுவீர்
 வையந் தெரியும் மரபுந் தமிழர்
 வண்ணப் பொங்கல் தெரிகுவீர்!

மரபும் இனத்து வாழ்வுஞ் சொல்லி
 வரலா றென்கும் உலகமே!
 தரவும் முந்தைத் தமிழுங் கூறித்
 தகவங் காட்டும் சரிதமே!

செந்நெல் குற்றி அரிசி யாக்கிச்
 சிறந்த பாகுஞ் சேர்த்துமே
 முந்திரி வற்றல் பாசிப் பயறும்
 விளைந்த கசவும் சேர்த்துமே!

இஞ்சி வாழை இளமை மாவின்
 இளந்த ஸிருங் கட்டியே
 வஞ்சிப் பானை அடுப்பில் வைத்து
 வேக வைக்கும் பொங்கலே!

மரபுத் திருநாள் தையின் பொங்கல்
 வாகைத் திருநாள் என்றுமே
 எருதைப் பூட்டி உழவுஞ் சிறக்கும்
 எங்கள் மண்ணின் பொங்கலே!

உலகம் முற்றும் உள்ள தமிழர்
 ஏற்றம் காணும் பொங்கலே
 கலகம் போகக் கதிரும் முற்றக்
 காலங் காட்டும் பொங்கலே!

வாழை மாவும் பலாவும் பழத்தின்
 வகைகள் யாவுஞ் சேர்த்துமே
 ஏழை என்பர் இல்லா தொழிய
 இறைவம் சொல்லும் பொங்கலே!

நாளை மனிதர் நயக்கும் வெற்றி
 நல்ல றங்கள் கூழவே
 வேளை இனிதாய் விளக்கஞ் சார
 வீறு கொள்ளும் பொங்கலே

13-கன்டா எமது நாடு

கன்டா நாடு எமது நாடு
 காதல் கொள்வாய் தம்பி
 மனதில் இருத்தி வாழ்த்துப் பாடு
 வாழ்வு இருக்கும் நம்பி

போரும் இல்லை பொறியும் இல்லை
 புகழும் திறமே கன்டா
 வேரும் விழுதும் விழுமங் கூறும்
 வேதம் உரைக்கும் கன்டா!

சின்னப் பயலே சின்னப் பயலே
 சிரிக்கும் புயலே எழுவாய்
 வண்ணத் தமிழின் வடிவங் கூறி
 மனிதப் பண்பை எழுதாய்!

நதியின் பாய்ச்சல் நயாகரா நீரின்
 நர்த்த னத்தில் புரியும்
 பாரின் பார்வை பண்புக் கன்டாப்
 பக்கு வத்தில் விரியும்!

நாற்றி ஜம்பது நிகழும் ஆண்டாய்
 நித்தி லங்கள் பாடுமே
 போற்றி வழுதும் பொழுதில் நிறைந்தோம்
 புத்த கங்கள் கூறுமே!

கன்டா நாடு காக்கும் வீடு
 காண்போம் இதுவெம் கூடு
 அனலில் வேகும் இனத்தை மீட்கும்
 ஆகா திதற்கே ஈடு!

நாட்டுக் குழைப்போம் நாமும் மகிழ்வோம்
 நன்றி கன்டா என்போம்
 காட்டும் மனிதச் சாச னத்தில்
 கற்புக் கன்டா எழுதும்!

14-பனிப்பாந்த உலகமிது

பச்சைப் பிஞ்சுப் பாப்பா கொஞ்சம்
பனிப்பாந்த உலகமிது
அச்சுப் பின்னை அம்மா வோடும்
அருகிருந்தாற் பலமிதுவே

- பச்சை

உள்ளம் குளிராய் உலவுந் தென்றல்
உடல்சிலிர்க்க வைத்திடும்
வெள்ளை மனதில் வேதம் புதிதாய்
விறைப்பினச்சம் தைத்திடும்!

- பச்சை

கரமும் பற்றிக் கஞ்சம் பாதம்
தாலாட் குக்கும் ஆட்டும்
தமிழை அம்மா ஊட்டும் போது
தங்கபாப்பா தூங்கிடும்!

- பச்சை

அம்மா அப்பா அக்கா இன்னும்
அன்புப்பாடல் பாடுவெர்
தெம்மாங் குப்பா சொல்லக் கேளாய்
தீந்தமிழாய் ஆடுவோய்!

- பச்சை

தமிழைக் கூறு தமிழைப் பேச
தமிழாற் பெயரும் ஆகட்டும்
அமிழ்தைப் பேசி அறிவாய் வாழ
அகில மெல்லாம் மகிழ்ட்டும்!

- பச்சை

பகுதி:5

கனடியத்தும் மறவா முத்துக்கள்

01-மாதவ விபுலானந்தர்

மாதவ விபுலா னந்தர்
 மறையென யாழ்நால் தந்த
 ஆதவன்! கிழக்கின் வெள்ளி
 அண்ணமா மலையின் மன்றப்
 போதனை முனைவர் என்கப்
 பூந்தமிழ் முதல்ஆ சானாய்
 சாதனை படைத்த முந்தைச்
 சரித்திரத் துறைவர் தானே!

வாரிறை உரைக்கும் நீதி
 வைகறை புகலும் ஆதி
 பேரிறை வணக்க மேற்றும்
 பொழுதிலும் நூல்க ளாயும்
 காரிறைக் கணிதச் சோதி
 கவின்கலை புரித லாக்கும்
 பேரிறை மனித வீதிப்
 பொங்கிடும் மருட்கை தானே !

ஈழமும் தமிழ்நா டென்றும்
 இரண்டுபல் கலைக ணோடும்
 வாழுநற் பேரா சிரியர்
 வாய்த்தவோர் அறிவு மேதை
 அழுதமிழ்ப் பண்டி தர்ணன்
 அழகினில் முதலோன் ஆகி
 ஏழுதமிழ் உலகும் அள்ளும்
 இலக்கணம் வகுத்தார் அம்மா!

விஞ்ஞானப் பட்ட தாரி
 வேதாந்த அறிவின் காந்தம்
 அஞ்ஞானம் நீக்கி மாந்தர்
 அறிவினைக் காத்த தீபம்
 பொய்ஞானம் மமதை மீறிப்
 போகிடா வாறு பள்ளி
 எஞ்ஞான்றும் இலங்கு மாப்போல்
 இயற்றிய விடிவான் வெள்ளி!

சிவானந்தப் பள்ளி முன்றல்
 நிழல்தரு மரத்தி ணோரம்
 பவானந்தச் சமாதி ஏற்றுப்
 பகவானாய் அமைந்த கோவில்

தபோவனம் ஆகத் தோன்றும்
 சாமிதான் விபுலா னந்தர்
 துவாரகைத் துளசி போலும்
 தெய்வத்தின் நிழலே யாவார்!

02-கர்மவீரர் காமராஜர்

கர்மவீரர் என்கவும் காமராஜர் என்கவும்
 காலமொன்று சூறவும் கனிந்ததுவே இந்தியா
 தர்மதேவ ணையனாய் தாங்கிநின்ற மெய்யனாய்
 தமிழ்நாடு தோழனாய்த் தந்ததுவே நித்தியம்
 கர்வமிலாத் தேவனாய் கதருடையின் சீலனாய்க்
 கனிமுதல்வர் என்கவே கண்டதுவாம் தமிழ்நிலம்
 பர்வதத்தின் ஆட்சியாய் பாசமேந்தும் மேதையாய்
 பாடசாலை யாயிரம் பட்டிதொட்டி அமைத்தனன்!

நற்காலம் என்கவும் பொற்காலம் என்கவும்
 நவமான ஆண்டுகள் நன்காற்றி வைத்தவர்
 கற்பதற்கு வாய்ப்பிடுங் கலவிகிக்கண் திறந்துமே
 கனகபள்ளி நாள்தொறுங் கனிந்துணவு தந்தவர்
 அற்புதமாய்ப் பிரதமர் ஆக்கிவிடும் வன்மையர்
 அகிலாத்து இந்தியா அத்தனைக்கும் பெரியவர்
 சொற்பதத்தில் வைத்துமே சிறந்துநின்ற சிந்தையார்
 சிற்பியென்ற வண்ணமாய்த் தேயமுற்றும் ஆகினார்!

ஆயிரத்தி மூன்றெனும் ஆண்டென்க ஆடியில்
 ஆனபதி ணைந்திலே அழகோடும் விருதுநகர்
 தூயமகன் என்றிடத் துடிப்பாகி வந்தவர்
 தென்நாட்டுக் காந்தியாய்த் திறனாகி நின்றவர்
 ஏயமுடன் இந்திய எழிற்சாக ரம்என்றே
 இதயசுத்தி யானதோர் ஏறுபெற்றார் ராஜரே
 தாயையுஞ் சிறப்பிடத் தனைக்செய்யார் மற்றவர்
 தன்தாய்போல் எண்ணிடும் தாரணியின் மைந்தனே!

மறைவுக்குப் பிந்திய பாரதரத் ணாவெனும்
 பரிந்துரைத்த பட்டமும் பாசமொடுந் தலைவனார்
 நிறைவுக்குப் பின்னரும் நித்தியத்தின் நேர்முகம்
 நெக்குருக வைத்திடும் நினைவுகளாய் ஆனதே!
 கறையிலாத் தலைவனும் கதருடையின் புதல்வனும்
 கண்ணியத்தின் மறைமகன் கர்மவீர ணன்கவும்
 மறையெழுதி வைத்ததே வரலாற்றுத் தமிழ்நிலம்
 மறையாதி ருப்பனே வையமெலாம் காமராஜ்!

03-தண்தமிழ் ஆசான் அலைக்ஸ்சாந்தர்

அன்பிலே பண்பிலே அழகே யூட்டும்
 அறிவிலே தெளிவிலே முகமே காட்டும்
 முன்னறி மன்னெந்தி மோக மூட்டும்
 முற்றிலும் பற்றிலும் முத்துக் காட்டும்
 நன்னெந்தி மிக்கதோர் நாயன் என்க
 நம்பொனும் செப்பலும் நயந்தார் என்க
 விண்ணெணாடும் இன்றனை சென்ற தாமோ?
 மெய்த்தமிழ் வைத்தவன் விட்டோ போனான்?

மார்பிலும் தோளிலும் வைத்த கைகள்
 மன்றிலும் இன்புற வார்த்த நெஞ்சம்
 தார்மிக எழுத்தொடும் தந்த ஆசான்
 தண்தமிழ் (இ)லக்கணம் தந்த நேசன்
 ஏர்முக இன்தமிழ் எழுத்தர் மன்றம்
 ஏகமாய் மோகமாய் ஏற்றுங் கொண்டார்
 சேர்ச்சு விண்பனி மொய்த்த போதும்
 செப்பிய சீர்மகன் சென்றார் தாமோ?

பார்முகம் அவன்தமிழ் பற்றி நிற்கும்
 பற்றிய மாணவர் பவனி யாக்கும்
 யார்எவர் முத்தவர் இளையோ ரென்ற
 யாப்பிலும் கோப்பிலும் நோக்கா நேசர்
 கூர்அறி இலக்கணம் குவித்த நன்னூற்
 குத்துவி விளக்கது அனைந்த தாமோ?
 நேர்அறி வாளனாய்த் தமிழின் மரபை
 நிகழ்த்திய நூலவர் மறைந்தார் தாமோ?

4-அலெக்ஸ்சாந்தர் நினைவைப் பக்ரிவோம்

(நினைவேந்தல் விழாவில் படித்த கவிதை)

புன்னைகை முத்துக் கற்கள்
பேச்செனிற் பூவின் சொற்கள்
தென்றலாய் வீசுங் கைகள்
திருமுகம் பணியின் புற்கள்
அன்றிலாய் மரபும் பாவும்
அறிவெனப் பரவுங் கொண்டல்
என்றினிக் காண்போம் அம்மா
எம்அலெக்ஸ் சாந்தர் தாமே?

ஊர்வசீ கரிக்கும் தோற்றம்
உ_ள்ளொளி யேசு வாழ்த்தும்
பார்ஒளிப் புனலே என்கும்
பண்பினை உ_ளமே கொள்ளும்
சீர்,தொடை அடியும் யாப்புச்
செய்யுளாய் உலவுஞ் சீமான்
பார்வையில் நோற்கும் பண்புப்
பகுத்தறி வாளன் என்போம்!

பகிழக்கும் கோபம் வந்து
பார்த்ததும் இல்லை அந்த
மகுடியின் அரவும் போலே
மனம்பதித் திடுமோர் காந்தம்
செகுடர்க்குச் சுங்கே அன்ன
சிரிப்பினில் அடக்கங் கொள்வோன்
தகுதியும் மரபும் பெற்ற
தமிழையே கொண்டான் கண்ண!

நேரத்திற் குருகு மாப்போல்
நினைவேந்தல் விழியைத் தந்தோன்
சூரம்பு தைத்த ஏந்தற்
கொண்டலின் உருகப் பெற்றோன்
தேரொடும் உலாப்போந் தானைத்
திரும்பவும் நினைவு வைத்த
ஆரமுக் கவியும் தந்த
அலெக்ஸ்சாந்தர் நினைவும் வாழ்க!

05-கணினித் தமிழாசான்

நொந்து பெருந்துயர் நிட்டுரங் கண்டுநாம்
 நெஞ்சும் பதைத்திட வந்தோம்
 அந்திக் கடலென அள்ளுமி ருட்டிலே
 அச்சங் குதறிட வந்தோம்
 சொந்த நிலத்தையும் சீவியப் போரிலே
 சிந்தாங் குருதியாய் வந்தோம்
 வெந்து சிதறிய வேதனைத் தீயிலே
 விட்டுக் கண்டியம் வந்தோம்!

கற்ற கல்வியும் பற்றிய தீயிலும்
 கட்டுக் குலைந்திடப் பெற்றோம்
 வெற்றுக் கரங்களாய் விட்டக ணத்திலும்
 மிஞ்சும் அனலிடைப் பட்டோம்
 உற்ற பெருந்துயர் உப்பிய தாயினும்
 உள்ளத் துணிலிலே நின்றோம்
 அற்ற வழியிலும் அருந்துணை யாகளம்
 அன்புத் தமிழரைக் கண்டோம்!

விசய குமார்எனும் வித்துவர் தமிழினை
 விளங்கக் கணினியில் வார்த்தார்
 அசைய வைத்ததோர் அறிவெனும் ஆற்றலில்
 அச்சத் தெளிந்திடச் செய்தார்
 இசைய விரிந்திடும் ஏடுகள் பலவென
 எழுதித் திரண்டனர் தமிழோர்
 மிசையில் இளையவர் வித்திடும் உத்தியை
 மீட்டும் படியென அமைத்தார்!

பேரா சான்னைத் தொரண்றவின் பல்கலைப்
 பீடா கமத்திலே பூத்தார்
 ஆரா அமுதனாய் அட்சய பாத்திரம்
 ஆகி ஊட்டினன் அறிவால்
 தேராக் கணினியை தெரிந்திடுங் கலையென
 சோறாய்த் தீத்தினன் செம்மான்
 வாராய் இனத்திலும் வளர்தமிழ் மனத்திலும்
 வார்த்து ஊற்றினன் விசயன்!

அன்னை மீட்டிய ஆனாவுக் கப்புறம்
 இந்த அறிஞனாம் விசயன்
 என்னைக் க(ா)ட்டிய வூடுகப் பூமழை
 ஏடு காட்டினன் இவனோர்

தின்னக் கரிசனை இன்றிய மாணிடன்
 தேசங் கட்டணான் அழகாய்
 பொன்னேர் விஜயகு மார்எனும் பெரியவன்
 பூமிக் குவந்தனன் தமிழே!

இருபத் தைந்திலும் மேலுள தாகவே
 ஏற்றும் எழுத்தினை வார்த்தான்
 துருவமுங் கிழக்கிலும் தென்தமிழ் ஊடகத்
 தோட்டம் துறைபுகச் சேர்த்தான்
 கருவம் இலாதவன் கண்ணியம் உடையவன்
 கழகத் தமிழணங் கேதான்
 பெருமை பெற்றனள் பொன்னெழுத் தாலவள்
 புதுமுகம் கண்டனள் பூவே!

06-கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானே....

புவிக்காய் விடையிறுத்த
 புலவனே ...
 உன்றன்
 கவிக்கோ உயிரற்றுப்
 போகாது மகனே!

உன் வரிகள்
 நெந்திகளாகிய நிலத்தில்
 புரிகள் இறுகிக் கொண்டவை என்னவோ
 உண்மைதான்!

சரிகள் போடப்படாத
 வலிகள் உன்றன்
 வரிகளில் இன்னமும்
 கரிக்கோடுகள்தான்!

கவிதை படாதவனுக்குக் கூட
 உன்றன் கர்ப்பக் கிரகம்
 பிரசவித்தது அப்துல்...!

தெரியாத போதும்
 புரியாத போதும் என்
 சரியாத கவிதைக்குத்
 தந்தையானாய்!

உரிமை முழுக்கத்தில்
 உயிராக்கும் உன்கவிதை
 விரியாத தமிழை

கன்டாக் காவியம்

தேசபாரதி

விரிவாக்கும் வளாகம் என்பேன்!

பார்க்காது நீயிருந்தும்
பூக்காத கவிதைக்கு எப்படி மகரந்தப்
பொடியானாய்?

உணர்வால் கவிதைக்கு நீ
உழவனாய் இருந்தாய்!

கணையாய் வலைவீசும் உன்
கண்களில் தமிழ்க் காரிகை இருந்தாள்!

சிலம்புகள் ஆடுகின்ற வலம்புரிகள்
தழும்புகள் பரப்பிய
தரிசானது எப்படி?

உரமேறிய உன்றன் அரியணை
வரமேறிய பிரபஞ்சக்
குரலாகப் படிந்தது அப்பனே!

நீயென்னவோ உதிர்ந்துவிட்டாய்
உன் கவிதைகளோ
அதிர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது!

அப்பழக்கில்லாத ஒருவனின்
அரங்கத்தில் திரைபடியாது
அப்துல்!

சென்றுவா நீ...
செந்தமிழ் இருக்கும்வரை
இருக்கும் உன் சிற்பக் கனல்!

07-முத்துக்கவிஞர் முத்துக்குமார்

முத்துக்குமார்
இது...ஓரு தங்கமீன் தந்த
த(மிழ்)த்துவனின் பெயர்!

அதனாலேதானோ என்னவோ...?
ஊசியிலைக் காடுகளில் கூட
வெயிற் கிரணங்கள்
மசக்கையாகிக் கிடக்கின்றன!

வெயிலோடு விளையாடும் ஓரு
வாழ்வியலை
இசையோடு சொல்ல வைத்த
எழுத்துக்கு வாத்தியார் அவன்!

எல்லாம் அழகே என்று
இந்த உலகத்துக்கு
இதும் சொன்னவன்!
மழைமட்டுமா? அழகு... சுடும்
வெயிலும் தானே அழகு என்ற
வரிகளில் சூரியனைப் பாடிய
வீரியன் அவன்...!

தேவையான பொய்யும் அழகு!
மெய்க்கும் பொய்க்கும் அழகெது என்று
விருந்து வைத்த படைப்பாளி அவன்!

அழகே ... அழகே என்று ஓரு
அரும்புக்கும்... அவனுக்குமாக
விருதுக்கு வழிசைமத்த குருதியின்
இதிகாசன் அவன்...!

மெட்டுக் கொடுத்த ஓரு
எட்டு நிமிடத்தில் அல்லது
எட்டிப் போனால் ஓரு
முப்பது நிமிடத்தில் உனது
பாட்டு வந்து வழிகேட்கும் என்கிறார்கள்...!

படத்தின் முழுப் பாடல்களையும்
எழுதக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட
இன்னொரு கண்ணதாசன்..பட்டுக்கோட்டை
இவர்களுக்குப் பின்னால் அவன்பெயர்...!

இன்றைய தமிழகத்தின்
முதன்மைக் கவிஞருள் என்று
முன்மொழிகள் பூக்கின்றனவே

இணையங்களில்....

நீ முந்திக்கொண்ட காரணங்களில் உன்
முத்தமிழ் இருக்கிறது முத்துக்குமார்!

நீ தமிழக்குக் கவிதை எழுதியவன்!
தமிழ்ப் பெண்ணுக்குக் கவிதை எழுதியவன்!
இயலுக்குக் கவிதை எழுதியவன்!
இதிகாசத்துக்குக் கவிதை எழுதியவன்!

நெல்லுக் குத்தும் பெண்களைந்
சொல்லில் வைத்த வெல்லத் தமிழன்!

சொல்லப் போனால்
தேசியப் பரிசு உன்றன் காலடிக்கு வந்து
ஆசி வழங்கியிருந்தது...

இல்லையில்லை...
தமிழாளின் நீயாரு பாரந்தாங்க முடியாத
பாசியிலை!

வீசிய கயிறு அதனால் தானோ என்னவோ?
உன் கழுத்துக்கு கயிறாக விழுந்திருக்கிறது
முத்துக்குமாரா?

நீ...இறந்தும் இறவாத தமிழடம்பின்
இறைவம் படைத்தனை முத்துக்குமாரா?
உன் நினைவோடுதான்
இனியென் வாழ்க்கை!

08-இசைப்புயல் சாந்தனி

தோன் ஆடுஞ் சுயம்பு னோர்கள்
 திரவியம் குவிக்கும் மன்னர்
 நாள்தோறும் பொன்செய் பூஷி
 நவின்றிடும் உலக மெங்கும்
 கோள்மேவுங் கலைகள் ஈர்க்கக்
 குவலயம் தெளிந்து ஆர்க்கும்
 போழ்தென்று சிலிர்த்து நிற்கும்
 புங்குடு தீவே கண்ணர்!

பண்ணோடும் பிறந்த வண்ணம்
 பாரிசை நிறைந்த வண்ணம்
 கண்ணோடுஞ் சாத னைக்குள்
 காற்றிலே உதித்த வண்ணம்
 விண்ணோடும் புகழ்ப் ரப்பி
 வித்துவச் சொரூபம் என்கும்
 பொன்றாம் பொன்கை மன்னின்
 புகழது காலஞ் சொல்லும்!

தேனாருங் குரல்ப டைத்தோன்
 தேசாருந் தலைவர்க் காய
 மானாரும் பாடல் வைத்து
 மறப்போரில் உதித்த சாந்தன்
 வானாள முரசென் றார்த்து
 மறவனாய்க் குரலைப் பெய்தான்!
 கானாள வரலா(று) என்ற
 கார்த்திகை மலரென் றானான்!

தேர்ச்சில்லில் தன்னை வைத்துத்
 திரள்மனு நீதி கண்ட
 வார்க்கல்லிற் சிற்பி யென்ற
 வள்ளலாய் வாரீ சானான்!
 போர்க்கல்லிற் சாந்தன் ஆக்கிக்
 புங்குடு தீவு மன்னின்
 நேர்க்கல்லில் எழுது வித்தான்!
 நிகரிலாச் சாந்தன் தானே!

கொக்கட்டிச் சோலை ஈசன்
 குளிர்ந்நற் பாடல் வைத்தும்
 பக்கத்து மயிலப் புலத்துப்
 படையவன் ஜை னார்க்கும்

திக்கெட்டும் கீதம் அுர்த்துத்
தேசமெல் ஸாமுஞ் செய்தோன்
மக்கட்குத் தமிழர் தேச
மதிப்பொடுஞ் சேர்ந்தான் அம்மா!

09-எம்ஜீயார் என்றும் மறையார்

எம்ஜீஆர்' என்னுமொரு ஈடுஇணை அற்றதொரு
எழிலுருவ நாயகனார் என்கும் வண்ணம்
இம்,மருதூர் கோபாலன் இராமச்சந் திரண்ணும்
ஏந்தலவன் தமிழ்நாட்டின் இதய ஊஞ்சல்
செம்மாது ளைநிறுத்தில் சிலம்பெடுத்த அழகுமகன்
சிந்தனையிற் கட்டுண்ட சிருட்டி யன்னார்
அம்கலைகள் திரைப்படமும் அற்புதமும் விஞ்சமொரு
அழுதமெனும் கலையுலகிற் திரண்டார் மக்கள்!

பொன்மனத்துச் செம்மலைனப் பூப்புக்கும் மக்க(ள)உளம்
பொருளையோ பணத்தையோ பொருட்டாய் எண்ணார்
அன்பொழுகும் வதனத்தின் அருகினிலே சென்றொருகால்
ஆகையாய்த் தொட்டுவிடத் துடிக்கும் ஆவல்
மின்னினைப்புப் போன்றதொரு மின்சாரம் போலாகும்
மேவுகணை உந்தலிலே மிதக்கும் காந்தம்
ஒன்றையே பரவசமாய் உருகிவிடக் கூடிவிடும்
ஏழைகளின் இதயங்கள் இலட்சம் என்பேன்!

ஊகவீட்டுப் பிள்ளைமுதல் ஏடுகளின் பாராட்டில்
ஏராளம் படங்களை இதயத் தூண்றி
பொங்குமுளம் நாடோடி, பேர்மதுரை வீரனென
பொன்னேட்டிற் பதித்ததிரைக் காவி யங்கள்
தங்கவாட் பரிசாகச் சார்ந்தபெறும் விருதுகளைத்
தாங்கியதும் சாதனையின் சரிதங் கூறும்
திங்களுமார் சூரியரும் தென்பொதிகைத் தமிழனங்கும்
பொன்மனத்துச் செம்மலுக்குப் பேரே டாகும்!

பதினேழு தையினோடு பாரதத்தின் அரசாங்கப்
பள்ளிக்கும் விடுதலைநாட் பகுப்புச் செய்தார்!
புதிதாகத் தாட்காச பதிப்பிடத்தே பொன்மனத்துப்
புகழார்ந்த செம்மலுக்குப் போதம் வைத்தார்!
இதிகாசத் தில்லிக்கும் எடுத்ததொரு வரலாறாய்
இராமசந்தி ரற்கெள்று ஏடு செய்தார்
மதிநுட்பம் கலைநேர்த்தி மக்கமயம் மாண்பினோடு
வழங்குகரம் வள்ளலென்றும் மறையான் அம்மா!

10-பொன்னுசாமி பேசுகிறார்

மேலாண்மைப் பொன்னு(ச)சாமி விளையும் செந்நெநல்
 விரவிவரும் நிலவயலிற் பிறந்த செம்மல்
 வேளாண்மைப் பொன்னுலகைப் பிரச விததோன்
 வியர்வையினை மையாக முரச வைத்தோன்
 நாளாந்தங் களஞ்சியங்கள் நாடு கொள்ள
 நல்லாற்றுச் சமுதாய நலங்கள் செய்தோன்
 கோளார்ந்த அழைப்பென்று குறுக்கி வாழ்வைக்
 குவலயத்தின் படிசார்ந்து கொண்டான் அம்மா!

ஐந்தாகும் வகுப்புவரை ஆகுங் கல்வி
 அதிபெரிய படிப்பென்னும் அளவு கோலை
 சிந்தாகும் அவன்மதியிற் சிறந்த பின்னும்
 செகவலத்தில் எழுத்தாற்றல் சுரந்த வண்ணம்
 நந்தாத வருடங்கள் நாற்ப தென்ற
 நடைபாதைக் கருக்கலிலே நரம்பு செய்தோன்!
 பந்தாகத் துடிதுடிக்கும் பயிர்செய் தோனைப்
 பட்டறிவில் எழுதுவித்தோன் பறந்தான் அம்மா!

மார்க்கிசங்கள் வறுமைமிடி வதைக்கும் ஏழ்மை
 வக்கிரங்கள் எழுதிவர மனப்புத் தைத்து
 தேர்ச்சிறகாய் உருண்டுவரும் தூரவின் நீரில்
 தேர்ந்துவரும் எழுத்தோடுந் துறையைக் கண்டேன்!
 ஈர்ப்பெனவே உருசியாவின் எழுத்தாங் காந்தன்
 இயங்குதுறை என்றனுக்குள் இசைந்த தின்னும்
 வார்ப்பெனவே சிறுகதைக்கு வரைந்த நூல்கள்
 வந்தனவே எட்டோடு இன்னும் பாரீர்!

பொன்னுசாமி எழுத்தென்று புதுக்கா டுற்றுப்
 பிரசவிக்கும் வயல்வெளியின் பேசுங் காற்றுப்
 பின்னலிலே வாழ்வியற்றும் புத்த கத்தும்
 புன்னைக்கயாய் அன்புருவாய் பூக்குந் தேசம்
 என்னதுவாய்க் கிராமமது இயங்கும் போதில்
 என்றனுபிர்க் கிணையேது எழுதுஞ் சாவின்
 துண்பமயம் ஏதுமில்லை தொலைவின் பின்னும்
 துடித்துவரும் என்னெழுத்துத் தேயம் தானே!

11-வெந்தனார் தமிழ்துள்ளும் பேர்ஜினர்

பாட சாலையின் பாடவி தானமும்
பற்றிடும் முறையோடுங்
தேட லாமுணர்ந் தூறிய சைவமுந்
தோன்றிய விதமுறி
நீட முற்றுயிர் நுழைதரு மானிடம்
நினைந்துரு வாகியதோர்
சூடு மனைத்தையும் உற்றுணர்ந் தோதிடக்
கொடுத்தவர் வேந்தனாரே!

மாட மாளிகை என்மனக் காவினில்
மணித்தமிழ் அரசாள
ஊட கத்தொடும் ஒன்றிய கம்பனின்
உள்ளொளி மன்றாட
ஏட கத்தொடும் ஊறிய பாவலர்
இன்பழங் கொண்டாட
வேடங் கொடுத்தவர் வித்துவான் வேந்தனார்
முத்தமிழ் சொல்லரிதே!

தொண்ணுாற் ரொன்பது திருவுடை நீழலிற்
தோன்றிய வண்ணமுதாய்
எண்ணுங் கருத்தொடும் என்றனுக் கானதோர்
இன்பழம் பயப்பதுவாய்
மண்ணில் வாழ்ந்தவர் மாணவர்க் கானதோர்
வசியழங் கற்றவராய்
கண்ணில் இருந்தவர் கட்டியங் கூறிய
காலமும் போற்றிடுவோம்.

மின்னும் தாரகை வேதம னைத்திலும்
விளக்கமும் ஜம்புலனின்
தன்னை உணர்ந்தவர் தாரக மந்திரம்
தந்தவர் செந்தமிழாய்
தொன்மம் உரைத்திடுஞ் சொற்பொழி வாளருஞ்
சிந்தனைக் காடத்திர
என்னை உருக்கிய வேந்தனா ரென்தமிழ்
ஏடுகொ டுத்தவரே

12-ஸ்ரீபன் வேறுக்கிங்

எழுபத்தியாறு வயதில் இறந்த
இந்த நூற்றாண்டின் இயற்பியலாளர்

நடப்புப் பிரபஞ்சத்தின்
பன்முகத்தன்மைக் கோட்பாட்டின்
நிருபணத்திற்குப்
பெறுமானம் வைத்த பெருமான்!

மின்காந்தக் கோட்பாட்டினின்
கறுப்புத் துளையிலிருந்து வரும்
கதிர்வீச்சுக் கணிதம்
துருவத்திற்கு அருகில்
தானாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு
துகளாகத் திகழும் என்பது
வேறுக்கிங் வாதமாக
மறைவுக்கு முன்னிரு வாரங்களில்
முத்திரை இட்டவரே!

மாணிக்கவாசகர் அறிவித்த
பிரபஞ்சப் பொறிகளில் இருந்து
வேறுக்கிங் வரைந்த பொற்கிரணங்கள்
ஒத்துப் போகின்றனமையை,
எடுத்துரைத்த
சைவ சித்தாங்களினால்,
ஸ்ரீபன் வேறுக்கிங்
தனது எழுபத்தியாறு வயதில் இந்தப்
பிரபஞ்சத்தை இழந்தபொழுது
எழுதப்பட்ட அஞ்சலிக் குறிப்பு
அழிந்துவிடப் போவதில்லை

எங்கள் பிரபஞ்சம்போல் பிறிது
பிரபஞ்சங்களின் இருப்பிடங்களைக் கணிக்கப்
போதுமான கதிர்வீச்சுத் துளைகளை
ஸ்ரீபன் காட்டிக் கொடுத்துள்ளமை
இந்தக் காலக் குறிப்பேட்டின்
கனபரிமானம்...

எண்ணற்ற பதவிகள்...
எண்ணற்ற பட்டங்கள்...

விஞ்ஞானப் பேராசான்..
 மெய்ஞ்ஞானக் கோட்பாட்டின்
 விரிசல்களை எடுத்துரைத்த
 மேதாவி...!

வானமே எல்லையென்று நம்நாடு ஏடு
 எழுதிவிட்ட ஒரு மகத்துவனின்
 ஏலாப் பொழுதிலும்
 திருமணம், பிள்ளைகள் என்று
 தோப்போடு சரிதம் வைத்த
 இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இன்றைய மேதை
 நாளைய பொழுதிலும் வாழ்வான்!

சாதனையாளன் பிறப்பதில்லை...
 அவன்
 இறைவனால் அருளப்படுபவன்..
 அவன்தான் ஸ்டேபன் ரேக்கிங்

13-தாயவட்கோ தீ முட்டுவேன்?

(எனது தாயாரின் இறப்பிலன்று பாடியது)
 வட்டநிலா வானிருக்க வண்ணமடி நானிருக்க
 வட்டிலிலே சோறெடுத்து வாய்தந்தாள்-தொட்டிலிலே
 பாலுாட்டிப் பாடி பசுந்தமிழிற் பண்ணெடுத்துத்
 தாலாட்டுத் தந்தாளே தாய் !

முற்றமணல் மீதிருந்து முத்தமிழைக் கற்றுவர
 சுற்றியொரு ஆணாவைச் சொல்லியவள்-பற்றுவைத்துத்
 தேவாரம் பாடித் திருவாச கத்தையெலாம்
 பாவார மாக்கியவள் பார் !

கையிடுக்கில் ஏந்திக் கனகமுலைப் பாலுாட்டி
 மெய்யிடுக்கிற் தானெடுத்து மேடையிட்டுக்-கையெடுத்துத்
 தேவன் பணிந்து திருநீறு பூசிவைத்துப்
 பூவைத்த என்தாயோ போக்கு!

ஏழ்மையிலும் தாழ்மையிலும் ஈரவிழி துஞ்சாது
 வாழ்வினிலே எம்மை வளர்த்தவளோ-ஆழ்மனதில்
 தங்க மகனிருக்கத் தான்கெல்லேவன் என்றவளை
 எங்கெல்லாம் காண்பேன் இனி!

நிலைபெறுமா ரெண்ணுதியேல் நெஞ்சேவா என்பாள்
சிலைவடிவாய் விண்கென்றாள் சொல்லீர்-அலையார்
கணத்துப் பணிமுடித்துக் காரகவை நூறாய்
இணைக்கத் துடித்தாள் இறை!

என்னவளே பொன்னவளே ஈன்றெடுத்த தாயவளே
மன்பதையின் மானுடமாம் வார்ப்படமே-நன்நெறியில்
பேச்சும் மரபும் பிசிறுபடாச் சொல்லமுதே
வீச்சடங்கிப் போனதுவேன் விண்?

வானக் குளிர்மடியில் வண்ண முகில்மனையில்
போனதென்ன நொந்தென்னைப் பெற்றவளே-ஆனதொரு
கைச்சிறகு ஏந்திக் கனிகொடுத்த செந்தமிழே
எச்சிறகில் காண்பேன் இனி!

முன்னாறு நாட்கள் மெய்விரியப் பார்ந்தந்து
பொன்னுதிரத் தாலே புதமாக்கி-என்னைப்
படைத்தவளே தாயே படுந்துயரிற் சிக்கிக்
கிடைத்தபழி யென்சொல்வேன் கேள்!

நீரள்ளி வார்த்து நெருப்பிற் குளிர்போக்கி
சோறள்ளித் தீத்தித் துணிபோட்டுப்-பாரள்ளாஞ்
செந்தமிழை ஊட்டித் திணையாக என்றனுக்குத்
தந்தவளே சென்றனையோ தான்?

ஆரா வழுதே அறிவார்ந்த பெட்டகமே
நீரா யுருக்கி நிறுத்தவளே-பேரார்ந்த
தாயே மணிமகுடத் தங்கமே யென்னாவி
நீயோ மறந்தாய் நினைப்பு!

14-பாவலன் பாரதிதாசன்

வானக் கார்முகில் வந்து மழையென
வண்ணப் பெருநிலம் மூடுகையில்-துன்ப
ஈனப் பசியொடும் ஏர்நிலங் காய்ந்திடும்
இன்னற் பொழுதது ஒடுகையில்-கண்ணில்
மானக் குறியிடும் மாட்சிமை யும்பயிர்
வாட்டும் நிலையது மாறுகையில்-அன்புக்
கானக் குயில்வனக் கஞ்ச நிலத்தொடும்
கன்னற் புகழ்நிலம் மீண்டுவரும்!

உள்ளும் இனக்கடல் ஓட்டும் அழுக்கெனும்

இன்னாப் பேய்முகம் ஓடிவிடும்-ஆங்கு
விள்ளுங் கவியினில் வீரத் திருமுகம்
விஞ்சும் புரட்சியின் பேரராலிக்கும்-குத்தும்
முள்ளை அகழ்ந்திடும் பூமிப் புலவனின்

வேதம் புதியதாய்ப் பிறந்துவரும்-கைம்மை
சொல்லும் மங்கையர் சூடுந் திருமணம்
துண்பக் கனவினைக் தொலைத்துவிடும்!

தோப்பின் கருக்கலிற் தோகைக் கைம்மகள்

தேகத் தொடும் உடல் சேர்ந்தானை-தமிழ்
வார்ப்புத் திரெனனும் மாறன் மறுமண
வஞ்சி மக்களாடும் மகிழ்ந்தானைப்-பேதைக்
காப்புக் கென்னுவள் கஞ்ச வதுவையின்
கன்னற் பதுமையைக் கண்டானை-காதல்
ஸர்ப்புக் குள்வரும் பாரதி தாசனின்
இலட்சி யத்தும்நாம் போற்றுதுமே!

பிஞ்சுப் பாலகர் பூக்கும் திருமணம்

பேத ஸைத்திடப் போகாதோ-அவர்
மஞ்ச வெடித்தவர் போல அலறிடும்
வாட்டுங் கழிவினை யாகாதோ?-மூட
நஞ்ச பருகிய நாயாய்ப் பதறிடும்
நத்தும் வாழ்வெனக் கூறாதோ?-அட
தஞ்சம் ஒருநிலைச் சாபம் புரள்வதைத்
தார ணிக்கெலாம் பேசாதோ?

கவிஞர் அரசியைக் காத வித்திடும்

கர்வம் தமிழுக்கு உண்டுகண்ணர்-எவரும்
புவியை ஆண்டிடப் போதம் படைத்திடும்
புத்தி ரராமொடும் நீதியுண்டாம்-தெய்வ
அவியின் வேள்வியில் ஆன்மத் தோடுயர்
அள்ளும் புலவனின் அறம்பாயும்-தமிழ்க்
குவியம் பாரதி தாசன் புரட்சியின்
குலவும் பாவிடுங் கோலமம்மா!

15-லலிதா புருடியின் உடற்தானம் போற்றுதும்

லலிதா புருடி மலிதம் இலாதார்
பலியாத் தமிழ்தன் வலிமை எழுத்தர்

நீரா யுருக்கி நெருப்பாய் நடக்கும்
ஆரா அமுதாள்! அடக்கத் தூள்மனம்

சத்திய வேட்கை நித்தியக் கரணம்
புத்தியிற் பனித்த புண்ணியஞ் சுவறும்

பற்றும் பாசமும் பணிவாங் கணிவும்
கற்று முதிர்ந்த காலப் பெருவெளி

மாது எனத்தாய் தீது இலாதாள்
சாதா ரணமாய்ப் போதம் புகல்வாள்!

வேதம் பருகிய நீதிச் சல்லடை
நாதம் கொடுக்கும் நாயகி அறிவீர்!

புன்சிரிப் போடுயர் மென்மொழிக் கீற்றின்
மன்பதை காட்டும் நன்மகள் தாமே!

மும்மொழிச் சிங்களம் முத்தமி மூங்கிலம்
இம்மை எழுத்தின் தம்மை இணைத்தவள்

அம்மை எனவே செம்மை வகுத்தவள்
செம்மொழி போலே அம்மொழி உரைப்பவள்

தனக்குப்பின் னாலே தன்னுடல் மாணவர்
தனக்குக் கொடுத்தாள்! சார்ந்து படித்துக்

கனதி அடைகென கனதியைக் கொடுத்தாள்!
மனதார் மகளவள் மனிதம் போற்றுதும்!

(ஆடி-பதினெட்டாம் ஆண்டு அமரம் அடைந்தவர் லலிதா புருடி)

பகுதி: 06
புதிய தினமும் புதிய புமியுமாய்

01-புத்தாண்டு வணக்கம்

உலகத்து இருந்தும் இதயத் திருந்தும்
கலையும் எழுத்தும் கருத்தும் பகிர்ந்துளீர்

முகப்புத் தகத்தும் முகமும் இருத்தி
அகப்புத் தகத்து அன்னைத் தமிழை

மின்னுங் கருத்தாய் விருட்சக் குருத்தாய்
அன்பைப் பொழியும் அம்மிக் கல்லென

என்புத் திரண்டு எழுத்துக் கரண்டி
நன்எழுத் தாக் நவிலும் வண்ணமே

சிற்றிதழ் பேரிதழ் சிந்தனைத் துளிகள்
வற்றிடா வாறு வழங்கும் பெரியரீர்

ஹன்றுங் கவியின் இடாப்பென வகுத்து
ஞான்றும் உலக நற்கவி வட்டம்

தோன்றும் இடமாய் தோகையாய் வையம்
போன்றும் குடையாய் தெரிந்தீர் பெரிபீர்!

ஆசிகள் தந்து அளப்பெருங் காற்றுத்
தூசிகள் அகற்றித் தொல்தமிழ் அறிஞர்

பாசியாய்ப் படரப் பண்பெனும் வாழ்த்து
வாசி வாசி வாழ்த்தினர் கண்டோம்!

கனடிய மண்ணில் கனிந்தவர் வட்டம்
கனிமாங் கனியாய்க் கனிந்துளோம் காணீர்!

சேர்மனி இலண்டன் சிறப்பொடும் பிரிட்டன்
ஆர்வமாய்ப் பிரான்கம் அன்னை ஈழமும்

தமிழ்நா பெங்கள் தங்கப் புதுவையின்
அமிழ்தாய்ப் பூத்து ஆசிகள் தந்துளீர்!

அகிலத் தூன்றிய அதிர்வுகள் தமிழின்
முகிலைக் கிழித்து முகமிடுங் கவிஞர்

எழுத்தும் வழுத்தும் இகத்தொரு சங்கமாய்
அழுத்தும் படியாய் அகிலம் வைப்போம்!

முத்தமிழ் அன்னை முத்தாய் வனைந்து
இத்தால் எழுவோம்! இனிய வசந்தம்

புத்தாண் பெடன்கப் பிறந்தது கண்மை
புத்தகம் வாழ்த்துப் பொலிகவே தமிழர்!

02-புதியனவாக வருக புத்தாண்டே

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
மழைவரப் பயிரெழும் மகிழ்வினைப் போல்வதாம்!

பதின்எழு போகிடப் பதினெட்ட் டானதே
இதின்புது விதிசெய எழுதிய நாளிது!

இனப்படு கொலையென சனக்கடல் குமிறிடத்
தினச்சதிர் ஆகியே தீய்ந்தது மனங்களே!

ஊடகம் ஈடகம் தேடகம் மாந்தரும்
வேடரைப் போலவே வீழ்த்தினர் காணவே!

நாடகம் போலொரு நரியரும் ஊளையின்
பூடக வாசலில் புதியவள் வருகிறாள்!

தமிழனைத் தமிழனே தறித்தனன் என்றுமே
அமிழ்த்திய சிறைவசம் ஆகிடும் காட்சிகள்

கொலைக்களச் சாட்சிகள் கொடுத்த அலசலில்
நிலைக்கள மாற்றமும் நிசங்களும் அதிர்ந்தன!

உலைக்களம் போலொரு இனத்திடல் மீதிலே
வலைக்கள மாகிட மாண்புகள் பறந்தன!

சதிக்கலம் ஓ(ட்ட)டிடும் சணங்களிற் புதிதென
விதிக்கலம் எட்டிய விரிசல் ஆனபின்...

பழையது போகட்டும்! புதியவை ஆகட்டும்
கழைக்கூத் தாடுகள் களப்பொறி வீழ்ட்டும்!

மனிதம் விளையட்டும் மானிடம் வெல்லட்டும்
புனிதக் கரங்களின் புத்தக மாகட்டும்!

அறம்-வழித் தமிழனின் ஆலய மாகட்டும்
புறவழி வஞ்சகர் பொய்யகம் வீழ்ட்டும்!

புதிதாய்ப் புதிதாய்ப் பிறந்த பதினெட்டின்
மதிசார் ஆண்டென வரலா றெழுதட்டும்!

போதையில் உழூல்பவன் போதகன் ஆகான்!
கீதையிற் தெளியான் கேள்நெறி யாகான்!

மந்திர வாயால் வல்வெறி தொடுவேணேல்
எந்தையைத் சுப்பிடும் இயல்பினன் ஆகான்!

வாழ்க்குந் நாடு வளர்கநல் மக்காள்!
வாழ்கநற் றமிழர் வளர்கசெம் மொழியே!

மனையாள் குடித்திடில் மழலைகள் அழிவர்!
வினைகள் பற்றிய வீடென ஏரிவர்!

மதிகள் மயங்க வாகனம் இயற்றுதல்
விதிகள் மறக்கவே வீழ்ந்தே மாஞ்சுவர்!

பெண்கள் நெறிபடாப் பொழுதுகள் கண்டிடல்
கண்கள் இருந்படக் கடிமணம் தீயந்திடும்!

நல்மண விழாவில் வல்வெறி கொண்டவன்
சொல்லிடும் மந்திரம் திருமணம் ஆகுமா?

நாம்சரி யாக நடப்பினும் எதிரிலே
போம்வழி வாகனம் போதையிற் போகையில்...

சாத்தனை எட்டிடச் சரிதம் ஆகிடும்!
காத்தனை எண்ணிக் காரியம் பார்ப்பீர்!

மதங்கள் மாற்றுதல் வழிதவ றிப்பின்
குதங்கள் ஆகிடக் கூட்டுவர் பழியரே!

அவலங்க ணோடு ஆகுதல் கேடே!
அவத்தை விலைகொடுத் தாடிடல் வீணே!

ஆண்டவன் ஒருவனே ஆலயம் உள்ளொளி
காண்பவன் ஒருவனே! கதியை மாற்றிடக்

தூண்ணங்க செப்பல் சொல்விதி யாக்கல்
மாண்ணங்க கருதுதல் மனநிலை மாற்றிமோ?

எல்லரும் ஒருவரே! இயல்இசை ஒன்றே!
நல்மறை போற்றும் நாயகன் ஒருவனே!

கல்விதி மாற்றக் கடும்விதி சொல்லீர்!
நல்விதி எங்க நாளைநாம் நடப்போம்!

வரும்பதி ணெட்டு வளர்பனி மலிந்து
அரும்பயிற் மேவும் அழகினைக் காண்போம்!

வருக! வருக வருக புத்தாண்டே!
உருக உருக வருக புத்தாண்டே!

03-போகலும் வருகையும்

பதினேழு என்றவொரு பழமாண்டு என்றபடி
பதிவாகும் இற்றை யிதுநாள்
அதிர்வாகி நின்றதொரு அரமாகிக் கொண்டதொரு
அனலாகி வந்த வகையால்
சதிராடித் தாய்நிலத்தில் சரமாகி வாதுறையுஞ்
சமர்ப்பிய நின்ற சதியால்
கதியோடுங் காலமெனக் கண்டுதளர் வாகியதோர்
கனமாகிப் போன துவேயாம்!

மதியோடும் வன்குதர்வு வாருறையுஞ் செங்குருதி
வைத்துநிதங் கொண்ட படியால்
எதிராகப் போனதொரு இயல்பாக வீழ்ந்தஅனல்
இன்னலுவறுங் சூத்து மதுவாய்
மதமாகும் போதையதில் வழிபோகுங் கன்னியரின்
வாழ்வியலும் வெந்த தறிவாய்!
நதியோடுங் காய்கனிகள் நாசமுறும் நிலைபோல
நாடழிவு பெற்ற தடியே!

இன்றுவனை நாமிழிந்து இருக்கின்ற விப்பொழுதில்
ஏற்குமுரை சொல்லும் அழகாய்
நின்றமணி மகுடமென நெஞ்சரைக்க வருகின்ற
நித்திலமும் உண்டு அறிவாய்!
வென்றுஅலை சூழியதோர் வித்துவங்க ளால்மலிய
வேளையதும் கண்டு மகிழ்வாய்
நன்றுனை எத்தனையோ நற்பணியும் முக்திதர
நாளுனதும் வந்த வடிவே!

பதினெட்டாம் வார்வருடம் பைந்தமிழின் புதுஏடு
பார்த்துருகு மென்ற நினைவாய்
விதிபெற்று வரவேற்க வேளையிதில் விடைதந்தோம்
வெங்க(ள)குரல் கேட்கும் அலைவாய்
பதியெழுது முனைவிட்டுப் பாரழகுப் புதுமகளைப்
பார்த்துவரப் போகு மொருகால்
நிதியெழுதும் இப்பொழுதே நின்றுனக்கு வழிவிட்டோம்
நேர்வருடம் பூத்து வரவே!

04-வநுக பதினெட்டே

எழுதிடுங் கரங்கள் இதயநால் வரித்து
 இயல்பொடும் வரைமுறை இயக்கித்
 தொழுதிடும் படியோர் தோற்றமும் பாடித்
 தெண்டனிட் டடிபணிந் திடுமோர்
 விழுமியங் கூறி வியன்புது வருடம்
 விழுந்தடி வணங்கிடு வாராய்
 பழுதிலா திருக்கப் பதினெட்டு என்கப்
 பட்டயம் தீடியே பணிந்தோம்!

மரபது இல்லா மாயையில் வாழும்
 மத்தானத் துக்கிடை நின்றும்
 உரமிலா வண்ணம் ஒருகழி வாகி
 உத்தம ரென்றுமே வாழ்வும்
 தரமிலா தறிவாய் தமிழ்மனங் காறத்
 தந்துனை வாழ்த்துதல் தகுமோ?
 சுரமென எழுதும் சொல்புதி தாண்டு
 செப்புக விதிபுதி தென்றே!

நல்லுளி யார்த்து ஓவியம் வரைக
 நாதமுங் கீதமும் விஞ்சும்
 சொல்லுளி யாத்துச் சிற்பியாய் மலர்க
 செகம்புது ஆண்டெனச் செப்பி
 வில்லென உந்தி வெளிக்கிடு புதல்வா
 விட்டிலாய்ப் போகவும் விதியோ?
 கல்லெலனத் தாங்கி கருங்கலாய் இருக்கக்
 கற்சிலை யாவதுங் கணக்கே!

ஒல்லுதற் பாவாய் உண்மையின் சேயாய்
 ஏற்றிடு பூமியின் கருவாய்
 மூல்லையின் பூக்கள் மொட்டெனப் பரவும்
 முறுவலிப் போடுமே முகிழ்ப்பாய்
 வல்லமை எழுது மறிகடற் சிறிய
 வழியென மாறுமே தோழீர்!
 நல்லதோர் இதய நாற்றென எண்ணும்
 நம்பியின் வாழ்த்திது அவையே!

பொழுதிலே பூத்த பொன்முடி இதுவே
 புதுவரு டத்தொடும் புகழே!
 கழுவிலே தீய்மைக் கணிதமே முடித்துக்
 கருத்தொடுஞ் சாற்றிய கதிராய்
 எழுதிய கவியே இளைஞர் அறிவாய்
 இப்பெரும் பூமியின் புகல்வாய்!
 தொழுமெழுத் தோரே சேர்க்குத் தாண்டே
 செப்பிய நன்மொழி இதுவே!

05-தைமகள் வழுதி நிற்போம்

தைத்திங்கள் என்றிடத் தைப்பொங்க லாகவே
 தைத்தரும் முதல்நாள் ஆகும்
 தமிழ்மரபு என்றுஇத் தரணிக்கு உணர்த்திடும்
 தமிழ்மாதம் என்றே கூறும்
 முத்தமிழுங் காரோடும் மோகமழை யாகிட
 முன்னரங்கம் கொண்டு ஆடும்
 மொட்டார்ந்த மலர்களாய்க் கட்டாகப் பூத்திடும்
 விளைநிலஞ் சொல்லிப் பாடும்
 பித்தாகத் தூற்றுவோர் பொய்வாழச் சாற்றிடும்
 பேதமை ஒழித்து நிற்போம்
 புகழ்கூறும் பூமியல் பொன்னாகத் தாய்தரும்
 புதிரொடுங் கருத வைப்போம்
 சொத்தாகச் சிற்சபைச் சிந்தாடும் பைந்தமிழ்
 சிறப்பது மரபின் ஆர்ப்பே
 செகம்மீது மன்பதை சிந்தோடக் காண்பதும்
 செந்தமிழ் வாழ்வின் ஊற்றே!

வான்நின்று பெய்தலால் வரலாறு பொய்யாது
 வகுப்பதே தையாம் திங்கள்
 மரபென்று தீந்தமிழ் மாண்போடுஞ் செந்தமிழ்
 வையத்துட் பரவும் புக்கள்
 கோன்பாடுஞ் சங்கமும் குதிப்போடுந் தத்துவக்
 கோப்பெருந் தமிழின் ஆட்சிக்
 கும்பிடும் வரையாகிக் குறுந்தொகைச் சரமாகிக்
 குவலயங் காட்டுங் கேண்மின்!
 மீன்பாடும் பாண்டியர் வில்லாருஞ் சேரரும்
 விரைகழற் புலியுஞ் சோழர்
 மிசைபாடுங் கீதமும் வித்தாகத் தூபமும்
 மேவிடும் மரபென் றாவர்

நான்பாடக் கோளொடும் பிரபஞ்சத் தேரொடும்
 நல்லறம் பயிலுஞ் செந்தேன்
 நந்தாத நாடுகள் நனித்தேறும் மரபென்றே
 நாளிலங் கண்டார் கேள்மின்!

இஞ்சியும் மாவிலை தென்னையுங் கழுகொடும்
 இளாந்திரம் வயப்பெ டுத்து
 இன்கனிக ளாம்வாழை மாவுலா தோடையும்
 இதஞ்சேர மனமு டைத்து
 வஞ்சியும் வாலிபழும் மணமாற்றி இல்லொடும்
 வந்தபுதுப் பொங்கல் இந்நாள்
 மனையேற்றுந் தீபழும் வரலாறும் பெற்றதோர்
 மரபோடுஞ் செந்த மிழ்தம்
 நெஞ்சொடுங் கீதமும் நிலமுழுத வேர்வையும்
 நித்திலப் பொங்கலும் அத்தையின் அழகிலும்
 நிதர்சனம் எழுதக் காண்போம்!
 துஞ்சலில் இருந்துமன் தூரலாய் மலர்ந்திடும்
 திருவிழா ஈது என்போம்!
 திக்கெலாம் பூமியின் திசையெலாஞ் சரிதமாய்
 தீந்தமிழ் எழுது மென்போம்!

வானங் கறுத்துமழை வயல்கள் நிரம்பியொரு
 வதனஞ் செழித்த வண்ணம்
 மதனும் நெல்லொடுமாய் வளர்ந்து அறுவடையின்
 வரையைத் தொடுத்த மண்ணும்
 மானத் தமிழ்மாது வகையாய்ப் பண்திருத்தி
 வடிவம் எடுத்த பின்பும்
 வைகை எனப்பெருகி வஞ்சித் தமிழருக
 மாண்பு கொடுத்து வந்தீர்!
 தானம் தகைபெருகத் தையும் மடைபெருக
 தனமுங் கொடுத்த மன்றாய்
 தந்தை தாய்ரெனத் தங்கத் தமிழரெனத்
 சதமுந் தொடுத்து வந்தீர்
 கானக் கணியமுதுக் கவிஞரன் இவளென்கக்
 கர்வமும் எனக்கு இல்லை
 கட்டிப் பிடித்துஒரு முத்தந் தழுவிடுவீர்
 காரணம் உங்கள் பிள்ளை!

06-பொங்கலைனும் தைத்திருநாள்

தைத்தரும் வளமெனுந் தங்கநாட் பொங்கல்
 தமிழ்ப்பெருஞ்சு சந்ததிச் சார்பிடும் பொங்கல்
 கையிலே அறுவடைக் களம்தரும் பொங்கல்
 காலமெல் லாம்பினி காத்திடும் பொங்கல்
 மைவரை உலகமாய் மாண்பிடும் பொங்கல்
 மரபெனுஞ் செந்தமிழ் வார்த்திடும் பொங்கல்
 செய்யவார் வெள்ளையர் தேசமும் பொங்கல்
 சிறப்பிடும் நன்றியே பொங்கலோ பொங்கல்!

வானுயர் தமிழ்மர பென்றுவை யத்துள்
 வரையறை செய்துஇன் னுலகெலாம் பொங்கல்
 தேனுயர் தமிழருந் திருவரங் கார்த்து
 தேசமெல் லாமொடும் அரசிடும் பொங்கல்
 மானுயர் வாழ்வெனும் மானமும் தண்ணொர்
 மனிததமிழ் கொண்டுமே வாழ்த்திடும் பொங்கல்
 ஈனமுஞ் சதியொடும் ஈட்டிகொண் டானாய்
 எழியர்போய் வந்ததே பொங்கலோ பொங்கல்!

நல்லறம் நற்கவி நற்தமிழ்த் தாய்தும்
 நாடெலாம் பரவிய மைந்தரின் பொங்கல்
 சொல்லறங் கலையெனச் சீரொடும் பண்பும்
 சிறந்திடப் புமியின் திக்கெலாம் பொங்கல்
 இல்லையே என்றுநாம் இரந்திட வைத்திடா(து)
 இனமொடும் ஒற்றுமைத் திடலிடும் பொங்கல்
 தொல்லையே அடைந்திடோம் தூரதே சத்திலும்
 தூக்கிநி றுத்திடும் திக்குகள் யாவுமே!

07-புதிய ஏரும் பிறந்தே வருக

(சித்திரைத் தமிழ்வருடம்-2017)

புதியபொன் வருடமே வருக வருக
 பொழில்தொறுங் கதிரொளி வருக வருக
 அதியமான் கனியொடும் வருக வருக
 அகவையின் மதியதும் வருக வருக
 விதியது புதியதாய் வருக வருக
 விளம்புமேர் விளம்பியாய் வருக வருக
 சதியது தொலைத்திட வருக வருக
 சதிரொடுங் குலமகன் வருக வருக!

இழந்ததை யெடுத்துமே வருக வருக
 இருப்பதை வளர்த்துமே வருக வருக
 முழவதின் ஓலியதாய் வருக வருக
 மொழிதமிழ் உலகதாய் வருக வருக
 அழகிய கவிதையாய் வருக வருக
 அறிவெலாய் குதிக்கவே வருக வருக
 இளகிய துளிர்வளம் வருக வருக
 இனியொரு துயரிலாய் வருக வருக!

மரபிடுங் கனிமகள் வணப்பே வருக
 வதையிடும் வறுமையை மழித்தே வருக
 ஒருக்குரல் அதிர்ந்திடும் ஓளியாய் வருக
 உலகினிற் துலங்கிடும் உதிப்பாய் வருக
 இரவினில் பனிச்சிடும் விளக்கே வருக
 எழுகதிர் சூரியன் எனவே வருக
 அரவெனும் கொடியவர் அழிப்பாய் வருக
 அடியவர் மதித்திடும் அறமாய் வருக!

புறமது பேசிடாப் பொறியாய் வருக
 பிதற்றிடும் அரசியல் பிழிந்தே வருக
 கறவையின் பசுதருங் களிப்பாய் வருக
 கருக்கிடும் வேடரைக் கழித்தே வருக
 மறவரின் உயிரினை மதித்தே வருக
 மக்களின் இருப்பிடும் மன்றாய் வருக
 சுரண்டிடுந் தினமழிந் திடவே வருக
 சொல்வளம் பொருள்வளம் தமிழாய் வருக!

வருக வருக மணித்தா யக்கே
 மதியாய் நிதியாய் வணங்கா முடியாய்
 பெருகப் பெருக பொதிகைத் தமிழாய்
 புகழாய் மொழியாய்ப் புதுக்கவி அலையாய்

கன்டாக் காவியம்

தேசபாரதி

கருவிப் பொறிகள் கணினித் துறைகள்
கல்வியும் தழுக்கக் ககனம் பொடிபட
அருவி அலையாய் அறிவாய்ச் சுணையாய்
அழகு நிலமென அம்மநீ வருவாய்!

பகுதி: 07

தொட்டிற் கல்வியும் துருவத் தமிழும்

01-வேலணை மத்திய கல்லூரிப் பழைய மாணவர்- பிரான்ஸ் சங்கக் தம்

தொகையறா (வெண்பா)

வேலணையூர் தோன்றி வியநுலகம் பொன்னாக்கிச்
சீலமென ஆக்குஞ் சிறப்பதுவாய்க்-கோலமகள்
மத்திய கல்லூரி மாணவர்தம் சங்கமென
எத்திசையும் ஈர்க்குதம்மா ஏர்!

பல்லவி

வாழிய செந்தமிழ் வாழிய முத்தமிழ்
வாழிய வாழியவே!
வாழிய பழைய மாணவர் சங்கம்
வையமும் வாழியவே!

-வாழிய

சரணங்கள்

தோழனாய் இருக்கும் தீந்தமிழ்த் தாயகம்
செங்கரம் வாழியவே!
ஏழையின் கல்வி இயல்தரும் வேள்வியில்
ஏரென வாழியவே!

-வாழிய

காலப் புதரின் கருவிலே முகிழ்தத
கற்பக தருவே வணக்கம் அம்மா!
ஆல விருட்சம் அருங்கலை யரங்கம்
அன்னைமனன் காப்பகம் வணக்கம் அம்மா!

-வாழிய

கல்வியின் பூமி காய்ந்து போகுமோ?
கர்ணன் கொடையது காற்றில் வீழுமோ?
வல்விதி என்றுமே வரலா றில்லை -பிரான்சின்
வண்ணப் பொன்கரம் தேய்பிறை இல்லை

-வாழிய

வேலணையூர் மத்திய கல்லூரிச் சாலையுயர்
வேருதித்தார் பழைய மாணவர்கள்!
பாலமெனப் பிரான்சினிலே பாங்கெனவே தாய்நிலத்துப்
பற்றோடும் தாங்கிவரும் தூணவர்கள்!

-வாழிய

வேலணை மத்திய கல்லூரிச் சங்கத்தின்
வேய்ங்குரல் நாமென்போம்
ஆலமுது உண்டதோர் அரணைனப் பிரான்சினில்
அரணாய் எழுந்து நிற்போம்

-வாழிய

02-தீயந்ததோ தமிழின் முல்லை

நெற்றென இருந்த பூமி
நெறியினிற் பூத்த பூமி
முத்தெனும் தமிழர் நாடே
மெய்ம்மதம் பிறந்த ஏடே
செத்தனை என்றே காணும்
தீவினை யாதல் நன்றோ?
சுத்தமாய்த் தமிழே இல்லை!
தீயந்ததோ தமிழின் முல்லை!

எத்தனை கொடுமை ஆச்சு
இளித்தவன் வாயாய்ப் போச்சு
நத்தென மொழிகள் வந்து
நாயென ஊளை ஆச்சு
வைத்தவன் ஆங்கி லத்தை
வைத்துமே மெல்லா விட்டால்
கற்றவன் என்றே காட்டும்
கணக்கது தீர்ந்து போச்சு!

தூக்கிடும் மேலை நாட்டுத்
தூசணம், உடைவந் தாச்சு!
கூக்குரல் சாபக் கேடு
சீரியல் சண்டை, கற்புத்
தீயக்குரல் கேட்கா விட்டால்
சினிமாவென் ரோதல் போச்சு
சேய்க்குமே உதவா தென்று
சின்னவெண் திரைவந் தாச்சு!

சேயிமே உரிதல் ஆக்கிச்
சேலையைக் காணோம் அப்யா!
தாயினைப் போலே தோற்றம்
தமிழ்நாடு தருவ தில்லை!
நோயினை வரித்த மண்ணாய்
நெய்யுடல் விற்ற பெண்ணாய்ச்
சாயுதே தமிழர் வாழ்வு
சந்ததி இனியென் னாகும்!

பல்லவன் பிறந்த நாடு
பாரதி தாசன் நாடு

வள்ளலார் பிறந்த நாடு
 வள்ளுவன் பிறந்த நாடு
 சொல்லடா எங்கே? எங்கே?
 சொற்தமிழ்ப் புலவன் எங்கே?
 தொல்தருங் காப்பி யத்துத
 திருநெறி யெங்கே யப்பா?

தமிழ்தைக் கற்றுத் தந்தார்
 தமிழ்தை அழிக்கின் றாரே!
 காமமும் கற்புத் தோட்டம்
 கடித்துமே துப்பு கின்றார்!
 கோமமாய்த் தெய்வம் பாடிக்
 கொண்டதோர் சூட்டம் இல்லை!
 நாமமும் தமிழ்வந் தாஞும்
 நல்லதோர் நாளுண் டாமோ?

03-பிரான்ஸ்: ஒரு பிரார்த்தனைப் பயணம்

எண்ணும் போதும் இயற்றும் போதும்
 எண்ணுவதெம் தமிழே
 மண்ணின் பாட்டு விண்ணும் உருக
 வகுத்திடுமெம் தமிழே
 கண்ணிற் காணும் காந்தக் கருவம்
 கற்பனையெம் தமிழே
 நண்ணிற் சுரக்கும் நறுந்தே னமுதம்
 நயக்குமாம்எம் தமிழே!

பிரான்சு நாட்டிற் புகுந்தேன் மரபுப்
 பொற்தாம ரைக்கன்
 தராத ரங்கள் சங்கம் உரைத்த
 தண்தமிழார் நூல்கள்
 பிரார்த்த ணைக்குட் புகலுங் காலைப்
 பொன்னெழுத்தாம் அறிவீர்
 பராப ரத்தெம் இறைவன் பகர்ந்த
 பைந்தமிழாம் அறிவீர்!

தேவன் அழைப்பிற் சென்றோம் அந்நாட்
 செந்தமிழ்ப்பா வரங்கம்
 ஆவல் மிகுந்த அழுதக் குழம்பாய்
 அசத்தியதாங் கண்மர்
 காவில் மரபுக் கழலே அறத்தின்
 காட்சியென்றா னதுவாய்

ஓவி யம்போல் ஒருங்கே இணைப்பின்
உற்சவம் ஆ நதுவே!

பாடசா வைதரும் பழம்மா ணாக்கர்
பிரெஞ்சாட்டுப் புலத்தே
கூடவே வணையின் கொண்டு மயங்கக்
கூத்தொடுமாஞ் சுணையில்
ஆடல் பாடல் அவையுங் கலையுமாய்
அற்புதமாம் பொழுதில்
தேடல் நடத்தித் தினையோர் மயங்கத்
திருவிழாவாம் அதுவே!

மானக் கருக்கல் மகிழுக் கருவாய்
மன்றத்தே யழகாய்
தேனப் பொடிகூழ் திகழுங் காவிற்
தென்னருங்காப் பியமாய்
ஆன மருங்கில் அவிழுங் குளிரின்
அற்புதமாந் தளிராய்
கானம் இறுகக் கண்ணித் தமிழாள்
கண்டனள்வீ றாமே!

04-வேலணையூர் விருட்சம்

பாலனாய் இருந்து பார்த்து வளர்ந்தவனாய்
வேலணை ஊரின் விருட்சப் பெருநிழலில்
தமிழுங் கல்வித் தகையார் குடைநிழலில்
அமிழ்தாய் ஊன்றி அடர்ந்த கவிச்சாரல்
குருதிக் குள்ளே
கொழுந்தாய் ஏரிந்ததினால்
பருதிக் கண்டா பனிநா பெழுதியாய்
ஒன்றுகூட லென்று எழுந்த பெருங்காதல்
இன்றிருபத் தீரண்டு
ஏர்வருடம் நடந்ததுகான்!
தீவுக் கடலாய்த் திகழுங் கல்வியிலே
மேவுங் கலாசாலை விளங்கப் பாருலகம்
யாவும் விளங்க அளந்த பெருங்கோவில்
சாவுங் கடந்து சரித்திரமாய் ஆகுதுபார்!

இற்றை தீவகத்தின் எழுஞா யிறுவென்க
கற்கைத் தருவாகக் கண்டாத் திருவுலகம்
பழையமா ணவர்கள் பறவைச் சிறகாகி
வினைவாய்த் தாயவளை

வேராய் வளர்க்கின்றார்!
 பாலர் அகவையிலே பார்த்து ஊராகும்
 வேலணையின் காற்றை விளங்கப் போற்றுகிறார்!
 வருடா வருடம் வளர்ந்துவருங் கல்வி
 எருவாய் விதைத்து ஏற்றங் காணுகிறார்!
 கல்லூரி வளாகம் கலின்விளை யாட்டு
 எல்லா வகையிலும் இலங்கை சிறந்துவர
 மைதானங் கட்டிடங்கள் வகையாய் ஆசிரியர்
 கையாய் உழைக்குங் கட்டியங்கள் எழுதுகிறார்!

காராகி மழையென்கக் கனிநிலமும் வாழ
 ஏராகி உழைக்கின்றார்! இற்றைத் திருநாளின்
 பாராட்டு அவர்க்குப் பரிசாக்கும் போதீதாம்!

வேரோடும் மைந்தர் விளங்கப் பரிசாகி
 நீரோடுங் கல்வி நிறுக்கும் பெரியோரை
 பாரோடும் எழுதும் பணியில் இதுநாளில்
 யானும் என்கல்வி யாப்பிட்ட வேலணையின்
 தேனார் தமிழில் திருநிலப்பா வரைகின்றேன்!
 ஈரே மூலகத்து இருக்கும் தேசமெங்கும்
 வாராய் இருக்கும் வள(ர்)மைந்தர் தன்னோடும்
 போராய் விடியல் போய்விட்ட பின்னாலும்
 நீராய் ஊற்றும் நேயரை வாழ்த்துகின்றேன்!
 தில்லை சிவனும், தில்லை நாதரும், ஆர்
 வல்ல வேந்தனார், வாகை மருதையினார்
 முகிலன், குமரையர் மேவுந் தமிழாகி
 அகிலம் பரவி அளந்த காப்போவும்
 தனிநாய யகத்தார் தனித்தீவு ஏழுரும்
 கனித்தமிழர் ஈழமதின் காக்குங் கவியாரும்
 ஓர்குடையின் கீழாகி ஊர்ந்த தமிழணங்காள்
 சாருலகம் எல்லாமும் சாற்றத் தருகின்றாள்!

வல்லவா சிரியர், வைத்தியர், பொறியாருஞ்
 நல்ல படிப்புறையும் நம்பநில மெல்லாழும்
 வேலணைத் தாயின் விருட்சம் வளருதுபார்!

கல்வியும் வளாகங் கனிந்த தமிழுலகில்
 சொல்லி வளர்க்கின்ற செந்தமிழீர் வணங்குகின்றேன்!

05-தாயெனுங் கல்வி துலங்குகவே

தாயெனுங் கல்வித் தகைதருஞ் சோதித்
 தளிர்க்கரமாய்க்
 காயென அன்றிக் கணியெனப் பூத்துக்
 கசிந்துருகி
 சேயெனக் கூர்ந்து சிறக்குஞ் சவழற்
 செழித்துவரும்
 தூயநற் சாலைத் துலங்கிடுஞ் சங்கம்
 துலங்குகவே!

வேலனைக் சோதி விளங்குமா சாலை
 விளைந்தவராய்
 ஆலமாய் ஊன்றி அகிலமாய் மாறி
 அறிவொடுஞ்சார்
 தூலமார் வையஞ் செறிந்தனர் சங்கச்
 சனையதுவாய்
 பாலமாய்ப் பிள்ளைப் பிறங்கடை யானார்
 பிரான்சிலதே!

வெள்ளிவிழாக் கண்டார்! விடிவைச் சமந்த
 விளக்காகி
 அள்ளி வழங்கி அமுதங் கொடுத்து
 அளப்பரிய
 வள்ளல் எனவே வரைந்து அழகார்
 மகுடமெனத்
 துள்ளிக் கணிந்து துடிப்பாய்ப் பணியிற்
 சிறந்தனரே!

அன்னை தமிழை அளிக்கும் வளாகத்
 தருங்கலைகள்
 தன்னைக் கொடுக்கும் தகையா சிரியர்
 தலமெனும்பேர்
 பொன்னைக் கொடுக்கும் பொதியார் சோலைப்
 பெரும்பணியிற்
 பின்னிப் பிரான்சின் புகழைத் தொடுபவர்
 பொன்னெழுத்தே!

இருபத்தி ஐந்தெனவே ஏற்கும் அகவை இலக்காகி
 குருபக்தி கொண்டுகல் லூரிக்கு) கணியம் கொடுப்பவராய்
 உருகிப் பிரான்சில் ஒளியாய் இலங்கும் உயிர்ச்சரமாய்
 வருணன் எனவோர் வழங்கிடுஞ் சங்கமே வாழியவே

06-ஜம்பது ஆண்டுக்கவிப்புனல்....!

கண்ணீர்ச் சுவாலை மண்ணில் எரிந்த
அந்நாட் பிறந்தேன்! இந்நாட் புயத்தில்
அரைநூற் றாண்டு இரையாய்க் கரையும்
என்கவிச் சாரல் இன்னமும் உரைக்கும்!

விழிநீர் சுரக்கும் அழிவொத் தடங்கள்
நெருப்பாய் மாற இருப்பாய் வளர்ந்தேன்!

தாய்நாடு' என்குந் தூய்மையாம் ஏடு
முதற்கவி எனக்குப் பதிப்பபினை ஏற்ற
ஸழநா ஓங்கவித் தோழமைக் கதிரில்
என்கவி யோடுறும் மின்னலைக் கண்டேன்!

அரசியற் பரப்பில் உரசிடும் இலங்கா
வரப்பிலே இனத்துச் சுரப்பிய சாவின்
ஜம்பத் தெட்டுக் கம்பிலே தெறித்த
எண்ணாக் கொடுமை கண்ணுக் குரைக்கக்
கவியாய்த் தொடுத்தேன்! தவிக்கும் தமிழனின்
சுதந்திரன் ஏடு விதந்தரப் பதிந்தேன்!

பத்தும் ஆறும் பொத்தெனக் கணிந்த
அத்துணை வயதில் முத்தெனக் கவியை
எடுத்துவந் ததனால் இடுப்பிற் சுமந்தேன்!

கவியிற் பனித்த புவியிலென் வாழ்நாள்
கிராமிய வயலில் தராசென நின்றேன்!

பார்த்தெனை வாழ்வில் சேர்த்திட நினைத்த
கோமகள் சேர்க்கப் பாமகன் தில்லைச்
சிவனின் முடிவில் சேர்ந்திட நின்றேன்!

வாழ்விலே நின்றும் சூழ்நிலை அரசம்
தாழ்வுற வைத்ததோர் பாழ்துன மாகத்
தேன்தமிழ் இனத்தின் கூன்முகம் கண்டேன்!

எண்பத்தி மூன்றுக் காண்ட_ருக் கலவரம்
இரத்த ஆற்றில் பரந்தமண் நனைத்த
அரசவல் ஸாற்றின் குரலையான் கண்டேன்!

இனவா தப்பேய் சணல்வா தத்துடன்
கனத்த பொழுதுயான் கனடா வந்தேன்!

கணனிபில் ஆங்கிலம் கணிக்கும் தமிழில்
நம்நாடு என்கும் செம்பொன் ஏடு
செம்புலக் கோட்டில் அம்பெனக் கோர்த்தேன்!

முள்ளிவாய்க் காலின் அள்ளுந்தீ யோடும்
பற்பல வாயிரம் சொற்றமிழ் மாந்தரின்
சாவினி லோடுங் சுவிய அழுகுரல்
உலகநா டெங்கும் அலகிலாச் சமையை
ஊற்றிய போதிலுஞ் சாற்றிய கவியை
ஒருபல் ஸாயிரத் திருப்பா சமைத்தேன்!

காலம் ஓருநாள் ஞாலம் தழுவிய
கோலம் உரைக்கக் சாலவும் வருமே!

அரைநூற் றாண்டாய்ச் சிரசிற் பனித்த
கவியின் கூட்டுச் சிவிகையைச் சுமந்தேன்!

எழுத்தா ஸருக்கென் வழுத்திடும் வணக்கம்!
தோப்பெனும் தமிழீர் காப்பகம் ஆகுக!

ஜம்பது ஆண்டு அச்சியற் பாட்டின்
வெம்புங் கோடு கம்பக் கணலாய்
நம்பும் படிக்கென் நரம்பில் எழுதினேன்
செம்பொற் கிரணம் அம்பாம் உலகதே!

(பத்திரிகையில் வெளிவந்த என் கவிதையின் ஜம்பதாம் ஆண்டு)

07-கவிதைத் தினமே இதுநாள்

காலை அகிலாய்க் கவிதை மனத்தைக்
கற்ப ணைக்குப் பதமாய்
ஒலை விரித்த உறவுப் பாலம்
உரித்த பஞ்சாய்ப் பறக்கும்
வாலை விரித்த வனிதைக் குரலாய்
மன்பு கத்தில் இனிக்கும்
வேளை வந்து விரியக் கண்டேன்
வெற்புக் கவிதை தினமே!

கோலக் குமரி கொஞ்சம் தமிழைக்
           கொட்டும் அருவி யானைக்
           காலம் எனக்குத் தந்த மன்றில்
           கற்ப ணைக்கோ பஞ்சம்?
           தூலக் கணப திக்கோர் ஏற்றும்
           தீபத் துடனாய்ப் போற்றுஞ்
           சோலைக் குள்ளோ சிந்துத் தமிழைத்
           தோட்டம் வைத்து மகிழ்வேன்!

வஞ்சிக் குடிலை வார்ப்புத் தேனை
           மாதாள் தனத்துப் பதிவைத்
           தஞ்சம் என்று அடைந்தால் பூமித்
           தத்து வங்கள் உயிர்க்கும்
           மஞ்சம் விரித்து மடியிற் புதைந்து
           வாழுங் கவிதை யார்க்கும்
           கொஞ்சம் தமிழைக் கொடியைக் காக்கும்
           கொண்ட திருநாள் ஈதாம்!

கவிதை நெஞ்சம் கனதி போகக்
           கற்ப ணைக்குள் விரியும்
           புவியின் போதை முழுக்க முழுக்கப்
           புதக் கங்கள் மிதக்கும்
           அவியைச் சுரந்து அளக்கும் யாகம்
           அற்பு தத்துள் மலியும்
           குவியுங் கரங்கள் சூட லாகக்
           குருவி யாகுந் தினமே!

கவிதை தினத்தின் கனலை வார்ப்புக்
           கச்சி தங்கள் உயிரின்
           அவிசு ஆக்கித் தறியின் நூலாய்த்
           அகிலம் படைக்க நெய்யும்
           துவிசக் கரத்தில் தோன்றும் பொழுது
           தேசம் மலரும் பாவைத்
           தவசிப் பூக்கள் தரிக்கும் ஊஞ்சல்
           தாங்கும் தமிழே இதுநாள்!

08-உறவுப்பாலம் வாழ்கவே

(சரவணை உறவுப்பாலத்துக்காம் எழுதியது)

உறவுப் பாலமே எங்கள்

உறவுப் பாலமே-சரவணை

உறவுப் பாலமே

சரவணையூர் மக்கள் போற்றும்

உறவுப் பாலமே-மக்கள்

உறவுப் பாலமே!

அறமும் இறையும் போற்ற வாழும்

உறவுப் பாலமே-சரவணை

உறவுப் பாலமே!

மரபும் தமிழும் மதித்து வாழும்

உறவுப் பாலமே-சரவணை

உறவுப் பாலமே

-உறவுப் பாலமே

இசையுங் கலையும் இனிது போற்றும்

உறவுப் பாலமே-எங்கள்

உறவுப் பாலமே

விசையில் ஒடும் மாட்டு வண்டி

வேகமாக ஒடுமே-எங்கள்

உறவுப் பாலமே!

- -உறவுப் பாலமே

பரதம் நடனம் அறிவுங் கல்விப்

பாலரோடும் பெரியவர்

சரவணையூர் மக்கள் போற்றும்

உறவுப் பாலமே-மக்கள்

உறவுப் பாலமே!

-உறவுப் பாலமே

இன்று நேற்று என்று இல்லை

எங்கள் கலைகள் விழாக்களே

தொன்று தொட்டுக் கவியும் அரங்கும்

சேர அரங்கம் ஆகுமே!

-உறவுப் பாலமே

09-கேடிறைத்த அரசியல்

என்னினிய தமிழகமே என்று பாட

எனக்குமனம் ஒப்பவில்லை இன்னுங் கேளீர்
கன்னலொடும் பால்சுவறிக் கற்கண் ஞேரிக்

கற்பனையில் வாய்த்தமனக் கவிதை யாற்றின்
பின்னலிலே மாதவளிள் பூக்கும் பெண்மைப்

பேச்சினிலே தமிழுண்டா அதுதான் இல்லை
அன்னநடை வண்ணமொழி அழகு நாடு

ஆங்கிலமாய் மாறுதா ஆபத் தன்றோ?

உமிழுக்கும் ஆங்கிலத்தின் மோகம் உண்டு

உழைப்பில்லா மாந்தருக்கும் ஒருசொல் பேசி
தமிழுக்குட் தமிங்கிலத்தைச் சேர்த்துப் பூட்டித்

தருங்காணல் தமிழ்நாட்டின் வடிவம் ஆச்ச!

அமிழ்கின்ற சொல்பிசுகி இனத்தின் கேண்மை
அச்செல்லாம் மாறிவிடின் அடியே மாறும்

இமையோடும் மொழிபோக எதுவும் மிஞ்சி

இருக்கத்தான் போவதில்லை இதுவே உண்மை!

பாரதியுந் தண்தமிழர் பதியுங் காதற்

பக்குவமும் சுதேசிகளின் பண்டும் ஈர்த்த
வீரமுறும் விடியலுக்காய் விதைத்த வண்ணம்

வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில் வினையும் பாக்கள்
காரமுறும் ஈழமண்ணின் கருத்து மாகிக்

கதிரெடுத்து வந்துமென்ன காலஞ் செத்து
ஈரமுடன் தமிழினத்தை ஏற்கா மாந்தர்

இனவாத ஊடகங்கள் இன்னும் உண்டாம்!

தான்தப்பத் தமிழினத்தைத் தறிக்க வேண்டின்

சந்ததியும் போனாலும் தறித்தே நிற்பார்!
ஊன்கலந்து என்னத்தைச் செய்தால் என்ன

இந்தியத்துக் குரலென்க ஏடே திறவார்
சூன்விழுந்த தமிழனுயிர் கொடுத்தா ரல்லால்
சூர்ப்பக்டலீர் கனகவலம் கொண்டா ரில்லை
கோன்வளர்ந்த தமிழ்நாட்டீர் கொஞ்சங் கேளீர்
கேடிறைத்த அரசியலைக் கூட்டில் வைப்பீர்!

10-சிந்தித்து எழுதுக

எழுதிடுந் தமிழர் சூடும்

இணையைமே வாழ்த்து கின்றேன்!

வழுதிடும் அரச நேயம்

வகுத்தனை போற்று கின்றேன்!

குழுவெனத் தீய்தல் வேண்டாம்!

கொள்கையும் நெறியும் வைத்துத்

தொழுதிடுஞ் சங்கம் என்ற

தோகையாய் விரிக! வாழ்க!

காலமும் எழுது! கங்கணம் எழுது!

நீலமாய்ப் பூக்கும் நெருப்பைப் எழுது!

ஈகையை எழுது! இன்னுயிர் எழுது!

வாகை சுமந்த வடிவமும் எழுது!

பெற்றவர் காயாப் பொற்பதம் எழுது!

குற்றம் புரியாக் குலமகன் எழுது!

பழுதாம் எழுத்து உழுதால் வராது!

குழுவும் பழியுங் குஞ்சரம் ஆகாது!

தெளிவாய் எழுது தீந்தமிழ் எழுது!

உளியின் சிற்பம் ஓவியம் எழுது!

வித்துவம் எழுது தத்துவம் எழுது!

சித்தியும் புத்தியும் முத்தியும் எழுது!

ஒற்றுமை எழுது! பற்றினை எழுது!

முற்றிய மனித முகங்கள் எழுது!

நாளைய எழுத்து நாணையம் பயக்கும்!

மூளையின் காய்வு முடிச்சை நிறுத்தும்!

எழுதும் புரட்சி என்றவர் தூசனம்

எழுதுங் சூத்து இல்லா தெழுது!

என்னருந் தமிழீர் மின்னரும் பான

சென்னாப் போதீர் சிந்தித் தெழுதுக!

சிந்தித் தெழுதுக! செந்தமிழ் அன்னை

வந்தித்து எழுதுக! வணக்கம் வருகிறேன்

11-வேதனையிற் பிறந்த சாதனை

இலகிய வருடம் இலக்கிய வருடம்
உலவிய வருடம்! எழுதிய வருடம்

கடந்த கால்கள் கடத்திய மின்வலுப்
படர்ந்த நினைவுகள் பசுமைக் கனவுகள்

அடர்ந்த மரங்களில் அப்பிய சுரப்பிகள்
கிடந்தன பார்த்துக் கிடந்தேன் அறிவீர்!

வாளின் விளிம்பில் வக்கிரத் தோர்வலம்
கோளின் இருப்பிற் கொடுத்ததை எடுத்தேன்!

ஆலம் பழமாய் ஆயிரம் கவிதைகள்
காலங் கொடுத்துக் கணிந்தன ஆயினும்

கனடா நாட்டின் மண்ணும் பனியின்
கனதியாய்ப் போன கருவுஞ் சமந்தேன்!

ஆயின் என்ன அருளும் அறமும்
தாயின் சமையாய் தாங்கிக் கருவறை

எழுத்துக் கணதி இயற்றிடும் அறிஞர்
வழுத்திய அலையின் வரலா ரெழுதினேன்!

நூற்றி ஐம்பதின் நிகழ்வுப் பூக்களில்
போற்றுங் கனடாப் புண்ணியம் படைத்தேன்!

கூற்றம் விசக்கிய கொடுங்கூர் வாளில்
நாற்றம் எடுத்து நடுங்கிய பொழுதில்

போதையும் வாதையும் பிச்சிய வாழ்வொடும்
பாதையிற் தெளித்த பயங்கரம் தெரிந்தேன்!

அரசியற் காழ்ப்பர் ஆயிரம் பொய்யர்
உரசிக் கிடந்த உள்ளிலம் பார்த்தேன்!

நெருப்புக் குள்ளும் நிறுத்திய யாக்கை
கருப்பை வெடித்துக் கல்வி சிறந்ததும்

ஒருகணம் என்னை உலுப்பிய தறிவீர்!
இருப்பின் வாய்க்கால் ஏடுகள் மலர்ந்தன!

அகில இலங்கையும் அறியும் படிக்காய்
முகிலைக் கிழ்த்து முத்தம் எழுதினர்!

வேரிற் கிடந்த வித்துவம் காய்த்துத்
தேரிற் சுமந்த திரவியம் பார்த்தேன்!

பட்டினிக் குள்ளும் பாழும் நோய்க்கண்
கொட்டிய வயிற்றின் கொடுமைக் குள்ளும்

நீதிக் குளத்தில் நின்றுநீ ராடிய
பாதிப் புயலின் படுஞ்சழிக் குள்ளும்

நாதியற் றவர்கள் நாராய்ப் பழுத்த
சோதனைக் குள்ளும் தொன்மம் படைத்தனர்!

காரியம் முற்றிக் கனத்த பொழுதிலும்
வேரிற் பழுத்த வினைநிலங் கல்வியாய்

சாதித் திடுமோர் சாத்திரங் கற்றலின்
வீதியின் மருங்கில் விதைகள் தோன்றின!

துன்பத்துக் கிடையிலும் தெளிந்தநல் லறிவின்
முன்பத் திரத்தில் முழங்கிய தறிந்தேன்!

வேதனை சுமந்த பொழுதிலும்...
சாதனை படைத்த சரித்திரம் வாழ்கவே!

இலங்கை அரசு ஏக உரிமைப்
புலங்கள் எல்லாம் போதைத் தூளே!

நாடு பாதாளம் ஊடே மூழ்கிக்
காடு பற்றிக் கஞ்சா வரவுமாய்..

கடுஞ் சட்டத்தைக் கணிக்கத் தூண்டும்
இடத்திற் பனித்த இந்த நாட்டுள்ளும்...

கல்வியிற் தேனைக் கட்டிச் சுரந்த
நல்வினைப் பயனை நற்றமிழ் மைந்தர்..

வாழ்வுக் குள்ளும் வறுமைக் குள்ளும்
சாதனைக் கோட்டைச் சாற்றினர் வாழ்க!

கல்வியின் சாதனைக் கட்டியம் கூறும்
தொல்லியல் இன்னும் தொடரும் வாழ்கவே!

12-மனதோழும் ஒரு வாழ்த்து

சம்பந்தா! சம்பந்தத் தோடு என்னைச்
சரிபாதி வைத்தவனே இதுவுன் கேண்மை!
தம்பட்டம்'வைத்தவர்க்குச் சார்பா யேற்றித்
தமிழெழன்றும் விருதென்றும் தடுக்குப் போட்டுக்
கும்பத்தில் ஏற்றுகின்ற கொடிபோல் அன்றிக்
குயில்போல வந்தவனே! கொஞ்சம் பாடல்
கம்பத்தில் வரைந்தவனே கம்பன் வீட்டுக்
கனல்வாளே நின்ற(ன்)நிகர் நீதான் அப்பா!

மார்போடும் தோள்மீதும் வானங் காட்டி
மடிமீதும் மணல்மீதும் தூளி யாக்கிச்
சீர்ஏடுஞ் செந்தமிழுந் தாலாட் டாக்கித்
தேவாரப் பண்மீட்டிச் சோதி காட்டி
ஏர்ஷுடும் நிலவயலின் நெஞ்சக் கால்வாய்
என்றனுக்கு இசைத்தவளே சென்றாள் தாயின்
தேர்ஷுடும் தமிழ்வாழ்வின் தெளிந்த ஞாலச்
சிற்பியெனும் அற்புத்ததைத் தெரியக் கண்டேன்!

அஞ்சாதே எனச்சொல்லும் அரிவைக் கூட்டாம்
அலரோடுந் தமிழ்வாழ்வை அளந்த போதும்
மஞ்சாடுந் திருநிலத்தை மரணத் தோடும்
வார்த்துவிட்டுப் பக்கத்தே வளருங் குஞ்சம்
நெஞ்சாடுங் கண்ணீரின் நிலையே என்றும்
நிழலாட வைத்துவிட்ட நெருப்புப் பந்தம்
பஞ்சாக உயிராடிப் பறித்து வாழ்வைப்
பறந்தோடப் பகடைக்காய் உருட்டி வைத்தார்!

சாக்காரி யார்காட்டிச் சர்ப்புந் தீண்டச்
சார்ந்தவொரு நீர்த்தீவுச் சரக்கை ஏற்றிக்
சூக்காட்டிக் கொடுத்தக்கை சொல்லின் கொண்டல்
சிறையாட்சி காப்பதற்கே சூறை செய்தார்!
ஆட்காட்டிப் பெருந்தவறால் அள்ளிச் சென்ற
அத்தனையும் ஈழநிலம் அடித்துப் போக
பேய்க்காட்டு வல்லரசர் போட்ட ஆட்டப்
பெருங்கதையாற் செத்தோம்நாம் தெய்வங் கேட்கும்!

13-பிரான்ஸ் ஒரு புதிய கணை

ஸருலகப் போரகல ஏழையென நின்றுலகம்
 ஏதுவழி யென்ற நிலையில்
 பேருலக மாடினும் பூணுமிடி வெட்டவரப்
 பூங்கணையாய் நின்ற பிரான்சே
 வாருலுகில் இன்றுஒரு வல்லரசு என்றபடி
 வைத்தபுது அத்தி யாயமே
 சேருகின்ற மென்பயணம் செந்தமிழி னன்புறவே
 சேர்ந்துவரு கின்ற அழகாம்!

ஈபிளின் கோபுரமும் லூர்துமாதா வின்னருளும்
 எழிற்பரிசுப் பிள்ளை யாரும்
 தூபியென மாபுரங்கள் தொன்மைசேர் அற்புதமுந்
 தோன்றவருஞ் சரித மாமோ!
 கோபியர்கள் ஆனெழில் கூடிவரும் பேரழகிற்
 கொண்டநிலம் பிரெஞ்சு என்றே
 ஆபினும் சோழமணி யானபழம் மதுச்சாரம்
 அத்தனையும் ஆக்கும் நிலமே!

ஆரோம்பும் நாடுகளில் அள்ளிவரும் விவசாயம்
 ஆனமுதல் நாடு அதுவாம்
 வாரோப்பி விஞ்ஞான வல்லரசு அணுவென்க
 வளர்ந்தநிலை நாடு அதுவாம்
 காரோப்பி மழைதவமும் காணும்நி லப்பரப்பில்
 காய்கறி விளைந்து வருமாம்
 நீரோம்பற் கடல்மீன்கள் நீரழியிற் பயணங்கள்
 நிரம்பிவரக் காட்சி மிகவாம்!

செந்தமிழன் பள்ளிகளிற் தும்பியாய்க் கற்றுவரும்
 தேர்ந்தமணி நாடு என்க
 எந்தசிடம் போனாலும் எங்கமுகத் திடலாய்
 இருக்குமாம் பதவி யென்கக்
 சந்தமிசை நாட்டியங்கள் சாரவருங் கீதமதில்
 சார்ந்தபிரான்ஸ் சாரு மென்கத்
 தந்ததிரு நாட்டினிலே தமிழோடும் எந்தனுக்குத்
 தந்தஉமை வாழ்த்து கின்றேன்!

பிரெஞ்சுமணி மாளிகையே! பெற்றநிலம் போலழகுப்
 பிள்ளையென வந்த நிலமே!

கரைஞ்சுதமிழ் போகாது கந்தர்வம் ஆகவைத்துக்
 கன்னலென ஆனாம் நிலமே
 வரைந்ததமிழ் வரலாறு வாகையுந் தொழில்நுட்பம்
 வைத்தவராய் நின்று எழுவோம்!
 இரைந்தவார் உலகிதிலே இன்னலெது வந்தாலும்
 எங்களுயிர் தந்து மகிழ்வோம்!

14-காலத்தை வெல்வாய்

இறைவ னம்பு தொடுத் த போது
 இறப்ப தென்ற காலையில்
 நிறைவ கைந்த பதிவு னோடு
 இருப்ப தொன்றே மிச்சமாம்!
 கறைப டிந்து இருப்ப தெல்லாம்
 கணக்கெ தேது பின்னரே
 திரைப டிந்த மனித வாழ்வில்
 திருப்ப மெல்லாம் உன்னதே!

கடவுள் நம்பி கணக்குப் பிள்ளை
 கழித்த மிச்சங் கண்டதும்
 அடவி யோரம் சுடலை யோடும்
 அவியெ ரிந்து நீற்தாய்
 மடவி யாதி மரித்த வர்க்கு
 வருத்தங் கொண்டு ஓடிடும்
 கடையை மூடிக் களிப்பி னோடு
 கருத்தி லுள்ளங் கொள்ளுவீர்!

துடித்து நானும் அழுவ தற்காய்த்
 துடிப்ப தில்லை வாழ்வது
 கடித்துத் துப்பிக் கரைந்த முத்தக்
 கவலை முற்றிக் காண்பதும்
 வெடித்துப் பாய முருக்குப் பாறி
 விடிவு அற்று வீழ்வதும்
 செடிக்கு ளாகுங் கிருமி போலும்
 சிறப்ப தற்றுப் போகுமே!

கவலை விட்டு மகிழ்ச்சி யாகுங்
 கருவ றைக்குள் வாழ்ந்திடு
 அவலை எண்ணி உரலைக் குத்தி
 அளப்ப தொன்றும் இல்லையே
 புவனங் காறி உமிழ்வ தென்ற
 பொருமும் பாதை விட்டிடு
 தவமும் நீதித் தருமம் வைகுங்
 தரணிக் கென்றும் வாழ்ந்திடு!

எழுந்து நில்லு தொழுது செல்லு
 இழப்பி லாடும் வஞ்சமே
 பழுத்து நில்லு பலாப்ப முத்துச்
 சுளையின் தேறல் வெல்லமே
 இழப்ப தெல்லாம் வலிந்து தள்ளு
 இடுக்கண் போகும் ஏந்தலே
 கழுத்து மாலை வெற்றி யாக்குங்
 காலஞ் சொல்லும் கண்மணி!

15-துருவமும் எழுதக் கண்டேன்

அன்பினால் அழுத வாரே
 ஆயுனஞ் சுருஞ தம்மா!
 என்பினால் உருக்கி னாற்போல்
 இனச்சுருள் வளையு தப்பா!
 முன்பனி விழுந்த ஆற்றில்
 முழுகிட விழுதல் நன்றோ?
 என்கதை யிதுவே என்றன்
 எழுத்திலும் வாதை யுண்டே!

என்கவி யார்க்கும் கையில்
 இசைத்திட வளையா தப்பா
 மன்புவி மனிதம் செய்ய
 மகத்துவம் எழுத்தின் யாப்புக்
 தென்பொதி கையாள் மஞ்சில்
 தேரிடும் முகிலென் றாவேன்!
 நன்முனைத் தமிழென் வீதி
 நங்குரம் இடுவேன் அறிவீர்!

வாழையிற் குத்தி ஊசி
 வளைவது இல்லை அம்மா!
 தாழையின் மஞ்சட் பூக்கள்
 தலைவணாம் சிவனைச் சேரும்
 பேழையில் மயக்கம் காணும்
 பேறுகொண் டெழுவேன் பாரீர்!
 ஏழையாய் விழுந்தேன் ஆயின்
 இப்புவி யாள்வேன் கண்ணர்!

கவிமழை காட்டி யென்றன்
 கல்லுரி போர்த்த சாலை
 புவியெலாஞ் சுற்றக் காந்தம்
 பூட்டிய தமிழின் ஒலை
 அவிசொரிந் திட்ட வாறு
 அகிலமெல் லாமுஞ் சொற்தேன்
 சுவையெனச் சிந்து செய்தேன்
 செந்தமிழ்ப் பதிசெய் தேனே!

சத்தியாக் கிரகம் யாழின்
 சண்பகத் தோட்டம் தீயின்
 மத்தியில் எரிந்த தெல்லாம்
 மனதினிற் பதிவுண் டாச்ச
 நத்தென வீச்ச மேவி
 நரலென அழித்த வீதிப்
 புத்தென வாய நங்கட்
 புயலினைப் பேயாய்க் கண்ணேன்!

கம்பனின் ஈர்ப்பைத் துள்ளங்
 கவிதைபா ரதியைத் தேனின்
 தம்புது வார்ப்பைத் தாசன்
 தமிழினில் ஊஞ்சல் கட்டும்
 செம்புவிப் புலவோர் ஏட்டில்
 சிட்டெனக் கூடு செய்தேன்!
 அம்புவி எனக்குச் சொந்தம்
 அருங்கவி யாளும் எனதே!

பட்டமில் லாதான் என்று
 பார்ப்பவர் பலபேர் ஆயின்

கன்டாக் காவியம்

தொட்டதும் கவிதைப் பெண்ணாள்
தேவதைத் தமிழிற் சார்வாள்!
மொட்டெனப் பூத்தேன் மன்றில்
மூல்லையாய் வீடு கட்டித்
தொட்டிலாய் மலர்ந்தேன் நன்செய்த
துருவமாய் நிமிர்ந்தேன் அம்மா!

வெண்பாக்குரல்....

16-காவேரி வீடுவருங்காண்

சாவோலை கூறிச் சனங்கள் மடிகையிலே
ஏவோலை யாமோடா இன்தமிழ்-நாவோடும்
பாவோலை பாடிப் பரவிவருந் தென்னாட்டுக்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

இந்தியா ஏகவொரு மைத்தாங்கல் இனியில்லாச்
சந்துவிழும் பூச்சிகளாய்ச் சாவதுவோ-சிந்துதரும்
பூவோடுஞ் தில்லைப் பொழுதிருக்கப் பாய்ந்துவரும்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

சருகு நொருக்குண்ட சார்பாகிக் குப்பை
உருவம் பலதாகி உக்கிப்-பிரிந்தாடி
நொவோடும் ஓர்நாடு நூறாய்க் கரையாமல்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

ஒருநாடு இந்தியா என்றே இருக்கும்
மருதை உடைந்து மணலாய்-வறுமையொடும்
தேவாரம் ஆன்மத் திருத்தாங்கம் போகுவதோ
காவேரி வீடுவருங் காண்!

ஆறாண்டு நீரில்லா அற்பக் கருந்திடலாய்க்
கூறாண்டு வைத்துக் கொடுக்காமல்-பாறாண்டுச்
சாவேடு கொள்ளாமல் சுற்பக் குணம்மாறி
காவேரி வீடுவருங் காண்!

காவேரி நீரோடிக் கனத்ததமி ழாடுகையில்
தேவேந் திரமாகிச் செம்மொழியாய்-நாவேறும்
பாவோடுஞ் செப்பப் பரிவட்டம் தானலைக்கும்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

தர்மம் தலைகாக்கும் தார்மீகத் தோடுயேற்ந்த
பர்வதப் பொன்னூஞ்சற் பாவாகித்-தர்மத்தின்
காவோலை கொண்டு கனலிற் கருகாமல்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

ஒற்றுமை காத்திட இந்தியா வல்லதொரு
மற்புத் திறனாகி வாழ்வுதரும்-பற்றுமொரு
மாவேந்தர்ப் பாரதத்தின் மாண்புக் கிலக்காகிக்
காவேரி வீடுவருங் காண்!

17-பூக்காமற் போகுமோ பு?

காலைக் கதிரோடுங் காற்றும் மணிநிலமும்
தூலப் புறம்பான தூலிகையும்-காலமது
ஆக்கும் மனக்காயம் ஆறாத மண்ணோடும்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

தேக்கும் முடையாகித் தேராத கல்வியின்
தாக்கம் நிலத்தோடும் சார்ந்துவர-ஆக்கமுடன்
நோக்கம் மலராத நுண்ணறிவு அற்றமிடப்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

வன்முறையிற் கல்வி வதையாகும் போதெங்கள்
பொன்றிலமும் வாடிப் பொடியாகும்-மன்னரிவைக்
காக்குஞ் சிறகாகிக் கற்பம் தரித்துவரப்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

வாதை அரசியலும் வன்மக் கொடியதுமாய்
போதை துடிக்கும் பொழுதுஇதில்-மேதையெனத்
தீய்க்குள் விரல்வைத்துத் தேசம் அழக்காகிப்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

போதை புரள்கிறது பெண்ணூங் கருகிவிழ
மீதக் குழல்மண்ணூம் வீழ்கிறது-சாதனையின்
தேர்க்கரங்கள் இல்லாமல் துக்கிட்டுத் தார்நிலங்கள்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

நூலின் மதியின்றி நெஞ்சக் கனலின்றி
ஆவின் விருட்சம்-போல் ஆகிடுமா?-கோலம்செய்
வாக்கும் மனத்தோடும் மண்ணின் குறலின்றிப்
பூக்காமற் போகுமோ பு!

18-தூத்துக் குடிமண்ணைத் தேடு!

தூத்துக் குடிமண்ணைச் சொக்கும் குடிலைஅம்
நாத்துப் பிடிமண்ணை நாராக்கி – மாத்துத்
தமிழகத்தின் முத்துத் தமிழர்கள் சாவில்
குமிமுந் துயரமே கொள்!

சாத்துக் குடி,மாவும் சாந்துப் புலத்தழுகும்
மூத்தகுடி என்கும் முருகழுகும்-காத்தபெரும்
முந்தைப் பழங்குடியை மூடி அகழ்ந்தெடுத்துக்
கந்தைநிலம் ஆக்குவதுவோ காண்!

ஆழக் குழந்தீரும் அற்றுப்போம் மண்ணினொடும்
வாழை, வளர்தெங்கு, மாச்சாயும்-கோழையெனக்
கொற்றம் கெடுப்போரைக் கோலோச்ச விட்டாரேல்
முற்றம் நெருப்பாகும் முன்!

மண்ணிற் சுடலை மரிக்காட்டுப் பேயாக்கிக்
கண்ணைக் குருடாக்கிக் காண்நிலத்தின்-பொன்னை
அகழ்ந்தெடுத்துப் பூட்டி அருஞ்செல்வத் தோடும்
முகம்காய வையாதீர் முச்சு!

தமிழன் தறிகெட்டார் தார்ப்புமி யென்றே
உமிழார் நினைவின்பால் உள்ளும்-செமியார்
இதிகாசம் பாடும் இனமாகப் போகீர்
புதிதாகுஞ் செந்தேன் பொறி!

போரும் புயலோடும் பொல்லாங்கு விட்டோராய்க்
காரும் மழையென்றாங் காண்பீரே-தேரோடும்
தூத்துக் குடிமண்ணைத் தீங்காக வையாதீர்
முத்த தமிழன்னை முன்!

19-பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து

ஆற்றோரம் மீனாகி அள்ளுண்ட போதும்யான்
காற்றோடு போகாமற் கட்டுண்டேன்-தேக்கோடும்
மாக்காடு பற்றும் மரணம் இனியின்றிப்
பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து!

மண்ணுக் கிரையாகி மாற்றான் கணக்காகித்
தெண்ணீர் வயலோடும் தீயாகிக் -கண்ணீரின்
நோக்கோடு சாயும் நுழைவாயில் இல்லாமல்
பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து!

இருந்த வயர்க்கண் இறைமை அழிக்கும்
பருந்துச் சிறகோடும் பட்டோம்-பொருந்தாத
சாக்காடு வந்து சடலங்கள் வீழாமல்
பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து!

அழிந்த மனிதர் அதர்வாய்க் குழியில்
பழியின் சதிராகிப் பட்டோம்-சழியாகித்
தீக்காடு பற்றித் திரும்பத் தெறிக்காமல்
பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து!

யாங்கண் மரணத்தின் யாப்பிற் கருக்குலைந்து
போங்கண் நெருப்பாகிப் போனவர்கள்-ரீங்காரம்
மீக்காகும் பொன்வண்டு மேவும் திருநிலமாய்ப்
பூக்காடே வாபக்கம் பூத்து!

20-காலத்தை வென்றகவி (கல்வெண்பா)

ஹரின் மிகஇடுக்கில் ஒற்றுமையே இல்லாத
மாரிப் பெருமழையின் வாய்க்காலில் மன்தவளை
கத்திக் குளரிக் கரையும் இருட்டினிலே
சித்தம் கருகிச் சிலம்பஞ் சிலம்பி
நுணவும் பெருவாயால் நோயாய் அலம்பித்
தணலாய் வதையாகும் தாங்காப் பொழுதுஇதில்
நீரோடை முட்டி நிலமுங் கரைந்தோடும்
வாரோடை கண்டு வயப்புதித்த பூங்கவிஞர்
சீலமும் பாடித் திருப்பாடல் ஆர்த்திமோம்
காலத்தை வென்ற கவி!

கம்பனும் பாரதியும் காளி அருட்தாசன்
செம்பருத்திப் பூவின் சிகப்புக் குருத்தியலும்
கண்ணதாசன் வாலி கடவுளாருள் வள்ளலார்
எண்பா ரதிதாசன் இன்னும் மணிப்புலவர்
நால்வர் திருமறையின் நாதங் கலந்துவரும்
போல்வார் பல்லோர் பிரபஞ்சத் துள்ளேயாம்
செந்தமிழின் முத்த திருக்கோலப் பாட்டெழுதி
வந்த புலமை வரைஞர் உளங்கீரிச்
சீலமும் பாடித் திருப்பாடல் ஆர்த்திமோம்
காலத்தை வென்ற கவி!

செந்தமிழும் வண்ணக் சிலம்பாடுங் கண்ணகியாள்
அந்தமிலாத் தெய்வ அருங்குணத்து மாவிதியாள்
நின்ற உலகீலில் நெட்டுரைத்த மன்கொடுமை
வென்ற விதியுலகை மீட்டுரைத்த வண்ணம்
புகழேந்தி, வாதவூர், பொன்னார் மணிவாசன்
அகமேந்திப் போந்தமயில் ஓளவையார், பட்டினத்தார்
வள்ளுவனார் இன்னும் வரும்புலவர் ஈழத்துக்
கொள்ளையிடும் வண்ணக் குயிலான பாவலர்கள்
சீலமும் பாடித் திருப்பாடல் ஆர்த்திமோம்
காலத்தை வென்ற கவி!

21-பிறந்த மண்ணும் தில்லைச்சிவனும்

நல்லநீ ரோடும் நயக்கும் தமிழுடைய
வெல்லநீ ரோடும் விளங்குதமிழ்-வல்லவரும்
சல்லிவேர் போட்ட சரவணையூர்ப் பொன்னாடு
சொல்லப் பிறந்தேன் சிறப்பு!

தில்லைச் சிவனென்னும் தேனெருவித் தீந்தமிழன்
கல்லிற் கவியெழுதும் கட்டழகன்-கல்லையிலே
என்னைக் கவிஞரினை ஏற்பட்டிப் போனமகன்
சொன்னபடி யாத்தேன்னன் சொல்!

கவியரங்கம் கூட்டிக் களிந்த புலவர்
அவையடங்கில் யானாரும்ப ஆக்கிப்-புவியரங்கம்
ஏற்றுவித்த மாமேதை இன்தமிழாற் தில்லைசிவன்
தோற்றுவித்த என்தமிழே சொல்!

ஒருத்திர மூர்த்தி எனுங்கவிஞ னோடும்
குருத்துப் புலவோருங் கொண்டு-பெருங்கவிஞர்
சில்லை, மதுரகவி, செந்தேன் முருகையன்
தில்லையொடும் ஆனார் சிறப்பு!

கன்னி,தாய் ஆனாள் கருத்தாரும் நூலெழுதி
சொன்னவரே தில்லைச் சிவனேயெம்-மன்னனைக்
காதற் சிறைகமுதிக் காந்தக் கவிபடைத்து
வேதமென நின்றான் மிக!

அரியாலை ஜயானும், அன்பருளச் சொக்கன்
பெரியதம்பி கந்தவனம் பேரார்-அறிஞர்பல்
லாயிரங் கூடி அழகுக் கவிபுனையும்
பாயிரம் பூத்தமண் பார்!

தில்லைப் பெருங்கவிஞன் சேர்ந்த அருட்பாடல்
சொல்லும் தினைக்காடு சேர்ந்தேன்யான்-கல்லும்
புளித்துக் கனநெல்லு பொங்கிவரும் மண்ணில்
களித்துக் கவிசெய்தேன் காண்!

22-திருவாசக அரண்மனை

திருவா சகத்துத் திருமொழியைச் செப்பும்
கருங்கல்லிற் சிற்பமாய்க் கண்டோம்-அரணாக்கி
நாவற் குழியூரில் நம்பொன்னார் வீதியதில்
தேவபுரம் வைத்தார் தெரி!

இதுவோர் சரிதம் ஏருலகுக் கெல்லாம்
புதுமை அரணாய தோட்டம்-பதிகமொடும்
மாணிக்க வாசகர்க்கு வையக் கருங்கல்லில்
ஆணிப்பொன் இட்ட அறம்!

ஆறு திருமுருகன் அன்பர் சிவபூமிக்
சூறுமறக் கட்டளையின் சூட்டமாம்- தேறும்
திருவா சகத்தையரும் தூரிகையாய்க் கல்லில்
உருவாக்கி வைத்தவராம் ஓர்!

சிவகெளரி மன்மோகன் சேரிணையர் சிட்னித்
தவமுறைக்கும் வைத்தியர்கள் தாமே-சிவமுரைத்த
நல்லருட் கொற்றமிதை நண்ணித் திறந்துவைத்தார்
தொல்புவிக்கு ஈதோர் சிறப்பு!

வாசகத்தேன் ஆராய்ச்சி மாணிக்க நூலகத்தை
நேசன்கு பாலசிங்கம் (இ)லண்டனார்-ஆசியுடன்
காலப் பணியின் கருத்தாய்த் திறந்துவைத்தார்
ஞாலத் தொடுமாய் நயந்து!

அபிராமி கைலாச பிள்ளை, அமெ ரிக்கத்
தவமாய் உதித்த தமிழாள்-சிவிகைப்பொன்
கற்தேர் ஆக்கிக் கணியும் திரைநீக்கி
முற்றப் புகல்தந்தார் முன்!

ஞானசம் பந்தபர மாச்சார்ய தேசிகரும்
தேனாா தமிழ்க்கம்ப வாரிதியும்-மானாருஞ்
சொற்பொழிவு ஆற்றித் திருவாச கத்தரணின்
பொற்கிரணம் வைத்தார் பிறப்பு!

ஆறுநாற்று ஐம்பதுடன் அங்கெட்டுப் பாடலுடன்
சூறுங் கருங்கல்லிற் சூர்ந்தெழுதித்-தேறும்
பதினோர் மொழியில் பரப்புராணந் தீட்டி
அதிசயஞ் செய்தார் அரண்!

கான இளவரசன் பால குமாரனுடன்
ஞானத் தவில்மகனார் சங்கருமாய்-வானமுடன்
நாதச் சுரமுரைக்க நல்லார் அரண்மனையைக்
கீதம் பொலியவைத்தார் கேள்!

ஆசிரியரின் பிறநூல்கள்

- 1-நிலப்புக்கள்
- 2-உறைபனிச்சாரல்
- 3-திருமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
- 4-கட்டுவன் ஜயனார் அருட்பாமாலை
- 5-தெய்வமும் தீந்தமிழும்

நூல்களின் ஊடு இருக்கும் சிறுகாலியங்கள்

- 1-வாராய் தைப்பாவாய்
- 2-வாக்குமூலம்
- 3-வானமே எல்லை (சுயமுயற்சிப் பாடல்)
- 4-திருவண்ணாமலை நவமணிமாலை
- 5-வேலணை மத்திய கல்லூரி
நடராசர்-சிவகாமி தழுவிய
நல்மணிமாலை
- 6-பிரவாகம் (அச்சில் இல்லை)
- 7-போர்வெண்பா (அச்சில் இல்லை)
- 8-சாந்தன் குழுவினர் பாடிய
திருப்பொலி ஜயனார் பாடல் இறுவட்டு
- 9-பெரிய பிள்ளையார் கோவில்
உன்னி கிருஷ்ணன் குழுவினர் பாடல் இறுவட்டு
- 10-மொன்றியல் முருகன் கோவில்
இசைப்பாக்கள்
- 11-பெரிய பிள்ளையார் ஊஞ்சற்பா (எழுத்தில்)
- 12-பல தெய்வப் பாடல்கள்

காலத்தை வென்ற ஞாலக்கவிஞர்

எழுத்தசை சீர்தலை அடிதொடை ஆறும்
உறுப்பென அமைய விருப்பொடு வெண்பா!

கவிப்பா! அகவல்! வஞ்சியென நான்கும்
நாவினில் நின்று நாத்தனம் புரிய அண்ணலென்
சிறுகாவியம் பத்தும் மூவிரு நூல்களும்
எழுத்துருப் பெற்ற வாறதுள்ளனி - எம்
புதிய பாரதியென்ற புனைபெயர் கொண்ட

தீவகம்சேர் தேசபாரதி என்னும் மரபுக் கவிஞருள்
தமிழார் சொந்களாய்ந்து தண்ணளிசேர் தன்மையோடு
நங்றமிழால் வரிகளாக்கி எதுகையொடு மோனைவிஞ்ச
சந்தமோடும் மரபினொடும் சந்றும் பிறழாது
கவிப்பித்தென நின்று முத்தாய்க்
கவிபுனையுமாறு என்னே!

மரபுக்கவியோடு புதுக்கவியும் புதுமைபெறும்
கவிச்சுருக்கமோடு கருச்சுமந்து சுவையூட்டும்
அரங்கக் கவியென்றால் நாவசைவில் அரங்கதிரும்
அவை நகைச்சுவையாற் கரமினைக்க கண்களில் நீர்சொரியும்!
அம்மென்றால் ஆயிரமும் இம்மென்றால் இருநூறும்
பாடுகின்ற கவிகாள மேகம்போல்
கன்டா நம்நாடு ஆசானே!

கவிமழை பொழிகின்ற வாறெண்ணி
மனமெனும் தோனி பற்றி

கன்டாவின் நிழலான
காவியத்தின் சுவைபெருகி

பிறந்தகம் ஈழமோடு புகுந்தகமும் பெருமைபெற
தேன்சிந்தும் பைந்தமிழால்

மாலைகட்டிச் செழுமையற
செந்தமிழாற் பல்துறைசார்

பொருள்தாங்கி வந்த கவிவேந்தே!

காலம் கடந்தும் நின்காவியம்

தமிழுள்ளவரை வாழுமென்பேன்!

வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தேசபாரதி!

வாழ்க கன்டாக் காவியம்! தேவன் செல்லையா - பிரான்ஸ்
தமிழ்மணி தேவன் செல்லையா-பிரான்ஸ்